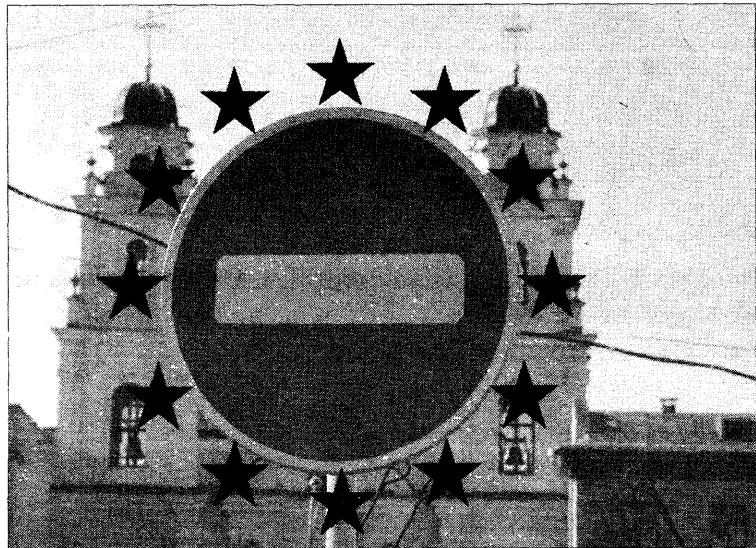


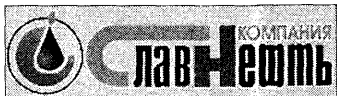
НАША НІВА

Заснаваная ў 1906. Адноўленая ў 1991. Выходзіць у пятніцы
ПЕРШАЯ БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА



У Н У М А Р Ы

Расплата заводам за газ



22 лістапада можа адбыцца найбуйнейшы гешэфт за ўсю гісторыю беларускай прыватызацыі. Старонка 4.

Апазыцыю — ва ўрад

Хто зь сённяшніх апазыцыянэраў гатовы да прапановаў з боку ўладаў? Хто быў бы карысны ва ўрадзе? Старонка 3.

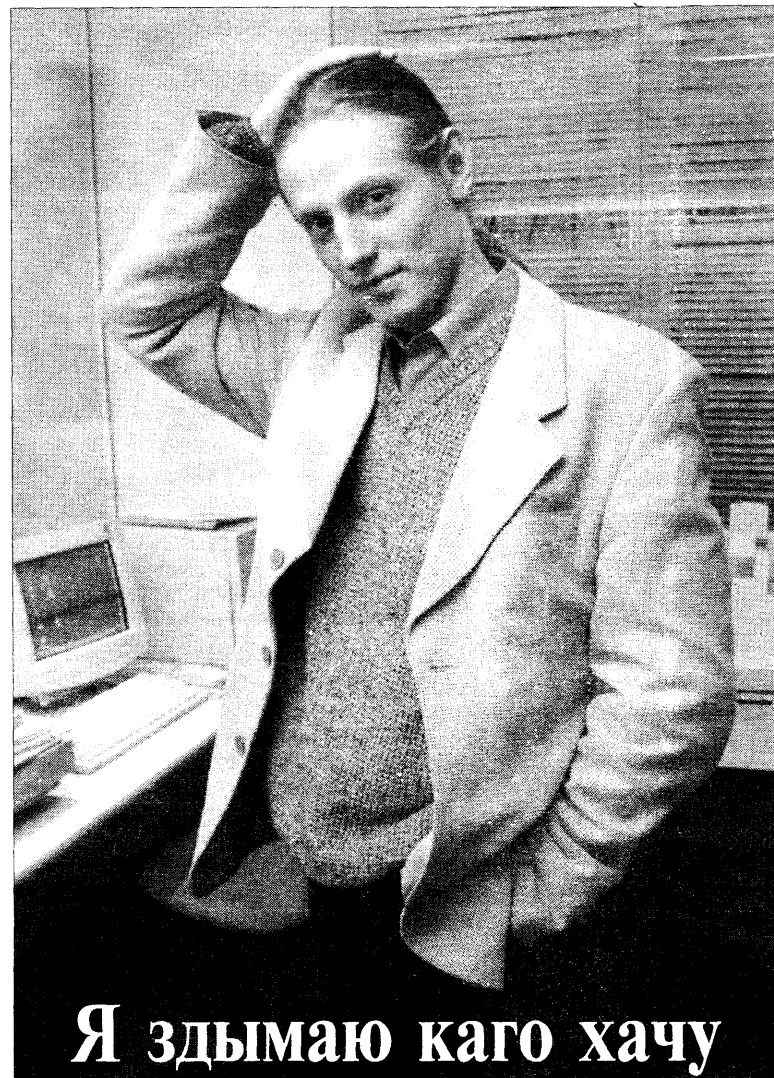
Каўкаскі палоньнік

...Адзін з афіцэраў 503-га мотастралковага палка, дысьлякаванага ва Ўладзікаўказе, здаў малодшага сяржанта Фёдарова "ў арэнду" мясцовым бізнэсоўцам. З Расеі пра Расею — старонка 13.



Вось зла, палюбіш і...

Каталікі! Пратэстанты! Гусіты! Жыдамасоны! Амэрыканскія падпывалы! Будзе і на нашай вуліцы 68-ы год! Старонка 16.



Я здымаю каго хачу

Гутарка з Алесем Матафонавым.

Эўропе бацька не патрэбны

Аляксандар Лукашэнка і сем ягоных урадоўцаў пазбаўлены права ўяжджаць на тэрыторыю 14 краінаў Эўразьвязу. У чорным сьпісе кіраўнік Адміністрацыі прэзыдэнта, прэм'ер, старшыня КДБ, міністры замежных спраў, абароны, унутраных спраў, юстыцыі. Толькі Партугалія, што знаходзіцца ад Беларусі найдалей, дабілася права не далучацца да супольнага рашэньня.

Партугальцы баяліся, што дыпламатычныя санкцыі супраць Беларусі могуць сапсаваць ход канфэрэнцыі міністраў замежных спраў АБСЭ, што мае адбыцца 6—7 сьнежня ў Порту. Гэта быў, аднак, ня першы выпадак, калі партугальскія дыпламаты спрачаліся з сваімі калегамі наконт візавых абмежаваньняў. Нядаўна аналягічныя разыходжаньні ўзьніклі ў пытаньні пра забарону на візы для кіраўнікоў Зымбабвэ. Але партугальскі міністар не пераканаў калег у неэтаэгоднасьці ўвядзеньня санкцый супраць Беларусі.

Каб знайсці годны кампраміс, міністры пагадзіліся на формулу, што выключае Партугалію зь сьпісу забароненых краінаў. Калі Лукашэнкаўцы паедуць у Порту, ім будзе выдадзена нацыянальная партугальская, а не шэнгенская віза.

Чорны сьпіс быў скасаваны з 52-х, пра якіх вялася гаворка раней, да васьмёх асобаў. Такую прапанову ўнесла Швэцыя. Яна спасылалася на засьцярогі Польшчы, Латвіі і Літвы. Гэтыя краіны-кандыдаты зазвычай амаль аўтаматычна падтрымліваюць усе рашэньні Брусэлю, але ў дадзеным выпадку гэта зрабіла б немагчымым вырашэньне штодзённых пытаньняў памежнага супрацоўніцтва.

Напярэдадні сустрэчы ў Брусэлі шэф польскай дыпламатыі

Кіраўніку Беларусі і сямём ягоным міністрам забаронена зьяўляцца ў Эўропе. З Лукашэнкам пачалі размаўляць ягонай жа мовай, без эквівокаў. Ці штурхне гэта Менск у абдымкі Масквы, стане ясна 27 лістапада.

Ўладзімер Цімашэвіч заявіў, што Польшча падтрымлівае само рашэньне і разумее ягоныя матывы, але, зыходзячы з рацыі суседства і канечнасьці кантактаў зь Беларусі, ёй цяжка было б спыніць зь ёй адносіны.

Падставай для санкцый стала неаднаразовая адмова Менску падоўжыць візы супрацоўнікам місіі АБСЭ і поўная адсутнасьць дэмакратыі ў Беларусі. Хоць Менск пачаў распраўляцца зь місіяй адразу пасля леташніх выбараў, а дэмакратыі ня пахне ад 1995-га, гром грывнуў толькі цяпер.

У суайчыньніках па кантынэнце даўно часаліся рукі пакараць "апошнія дыктатара Эўропы". Стрымлівала толькі тое, што яшчэ большая ізаляцыя беларускага кіраўніцтва непазьбежна штурхнула б яго ў цясьнейшыя абдымкі Масквы. Адчуўшы, што інкарпарацыя Беларусі ў Расею больш не стаіць на парадку дня, эўрапейцы памянялі тактыку. А тутакі і нагода вырвалася: імпрэнае жаданьне "дыктатара Беларусі" прарвацца на саміт НАТО ў Прагу, шантажувачы Эўропу кантрабандай наркотыкаў і нелегальнай іміграцыяй.

У адрозьненьне ад санкцый, якія эўрапейцы ўводзілі ў 90-х, гэтым разам яны могуць даць эфэкт. Па-першае, узрасла залежнасьць краіны ад экспарту ў Эўразьвяз. Па-другое, сярод беларусаў вырасла папулярнасьць ідэі інтэграцыі ў Эўрасаюз.

Ніякіх адэкватных мераў у адказ Беларусь прыняць ня можа. Хіба што сапраўды, на радасьць тутэйшым кантрабандыстам, зды-

ме дровавыя заслоны на заходняй мяжы. Таму афіцыйныя мэды нават ня надта крытыкуюць эўрапейскія краіны, абмяжоўваючыся звыклымі спасылкамі на "амэрыканскі ціск".

На канфэрэнцыі па Беларусі, арганізаванай 14 лістапада ў Вашынгтоне пад эгідай "Амэрыкен энтэрпрайз інстытут", прагучалі заклікі да "зьмены рэжыму" ў Беларусі. Гэты выраз апошнім часам стаў модным у дачыненні да Іраку. Пасля такога паралелі Лукашэнка не выпадае спадзявацца на літасьць з боку Вашынгтону. Аднак ад эўрапейцаў беларусы заўжды чакалі большага.

Беларусь ня можа праводзіць палітыку самаізаляцыі доўгі час. Таму Пуцін зрагаваў на рашэньне эўрапейцаў імгненна. У аўторак прэс-сакратарка кіраўніка Беларусі Наталля Пяткевіч з захапленьнем абвесьціла, што А.Лукашэнка атрымаў запрашэньне з Масквы. Праўда, інфармаваньне расейскія крыніцы цвердзяць, што сустрэча адбудзецца па просьбе беларускага боку.

Візыт Лукашэнка ў Маскву можа адбыцца ўжо 27 лістапада. Мяркуючы па імгненнай рэакцыі, Масква гатовая гуляць зь Менскам у тую ж гульню, якая прынесла ёй за апошні год столькі перамог на ўкраінскім фронце. Беларуская-расейская сустрэча ў вярхах можа стаць царовым паваротам флюгера беларускай палітыкі. Раз Лукашэнка ня будзе куды езьдзіць, акрамя як у Расею, ён гатовы езьдзіць у Расею.

Мікола Бугай

Алаг адзін — муфціяў два

Упершыню за 600 гадоў адбыўся падзел ісламскай грамады Беларусі. У кастрычніку Камітэт па справах рэлігіяў і нацыянальнасьцяў пры Саўміне зарэгістра-

ваў Духовнае ўпраўленьне мусульманаў, якое сталася канкурэнтам Мусульманскаму рэлігійнаму аб'яднаньню, што існуе ўжо 8 гадоў. Каб разабрацца ў пры-

чынах падзелу, мы звярнуліся да муфціяў абедзьвюх рэлігійных арганізацыяў.

Старонка 5.

Легенда беларускай прэсы

Нагадваем нашым сталым чытачам, што цяпер падпісваю газэта абыходзіцца таньней. Падпіску прымаюць ва ўсіх аддзяленьнях пошты, а таксама на шапікі "Белсаюздруку".

Дык падпісвайцеся!

Падпісны індэкс 63125.



30-гадовы Алесь Пашкевіч абраны старшынём Саюзу пісьменьнікаў. Апошняя навіна: 35-гадовы Міхась Скобла, 39-гадовы Эдуард Акулін і 43-гадовы Барыс Пятровіч абраны намеснікамі старшыні. Намеснікам старшыні стаў і "вэтэран", 66-гадовы Анатоль Кудравец.

Усім гэтым таленавітым людзям я сымпатызую. Кудравец 19 гадоў узначальваў часопіс "Нёман". Пры ім выданне мела найбольшы наклад. Пісьменьніка, які прайшоў праз апарат ЦК КПБ і гэтулькі гадоў быў актыўным удзельнікам літаратурнага працэсу, трэ было б угаварыць напісаць успаміны. У добрага стыліста Кудраўца яны будуць чытацца з ня меншай цікавасцю, чым ягоная "выдуманая" проза. Дый "выдуманую" грэх яму не пісаць. Прызайк Б.Пятровіч добра зарэкамендаваў сябе як намеснік галоўных рэдактараў "ЛіМ" і "Полымя". Цяпер ён — галоўны рэдактар "Дзеяслова". Паэт, прызайк, літаратуразнаўца

А.Пашкевіч выкладае ў БДУ, кіруе там паэтычным сямінарам. Ён жа — намеснік галоўнага рэдактара "Дзеяслова". Паэт і бард Э.Акулін — таксама намеснік у "Дзеяслове". Паэт, парадист і журналіст М.Скобла — рэдактар у "Беларускім кнігазборы", укладальнік збораў твораў Уладзімера Жылкі і Ларысы Генюш, аўтар прадмоваў і камэнтараў да іх. Нядаўна ён уклаў анталёгію беларускае паэзіі XX ст. (358 аўтараў), якая цяпер у карэктуры.

Таленавіты і дзейныя людзі ўзначалілі састарэлую арганізацыю, якую, як і КПСС, як і ганчарыкаўска-козікаўскія прафсаюзы, як і калгасы, немагчыма рэфармаваць.

Уладзе СБП патрэбны толькі дзеля аднаго — ухваліць ад імя пісьменьнікаў супольнасьці яе палітыку. Каб нягледзячы на пазавіць трыбуны, улада забрала ў Саюзу часопісы. Раней дзяржаўныя фактычна, яны сталіся дзяр-

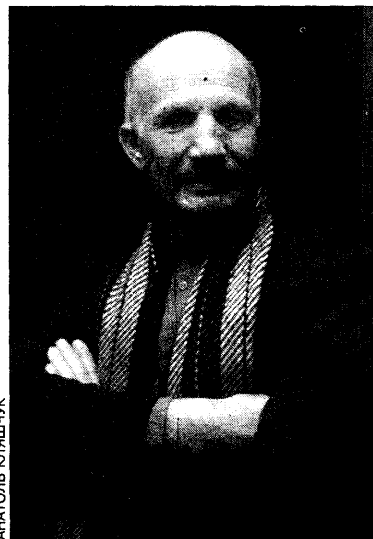
жаўнымі юрыдычна. І цяпер выдатна відаць, хто зь пісьменьнікаў гэтаму рэжыму свой, а хто — чужы.

Саюз пісьменьнікаў патрэбны як прафэсійнае аб'яднаньне, што бароніць аўтарскія правы, выпрацоўвае супольную лінію паводзінаў пісьменьнікаў на выдавецкім рынку — скажам, патрабуе ад кіраўнікоў дзяржаўных і недзяржаўных часопісаў і выдавецтваў пэўны мінімум за друкаваны аркуш і паэтычны радок. Першасныя арганізацыі СБП маглі б падпісваць калектыўныя дамовы з галоўнымі рэдактарамі. СБП бараніў бы аўтарскія, працоўныя і сацыяльныя правы сваіх сяброў на радыё, тэлебачаньні, у тэатрах і кіно...

Аднак калі будзе выпрацаваны статут Саюзу як абаронцы карпаратыўных інтарэсаў, улады пастараюцца не зарэгістраваць яго. Калі такі статут будзе ўсё-такі зарэгістраваны, можа вынік-

нуць калізія: выдаўцы — кіраўнікі СБП ня могуць прадстаўляць інтарэсы аўтараў. У такім разе яны мусяць пакінуць свае пасады. Дый нават пры самым дасканалым статусе і пры адданым інтарэсам пісьменьнікаў кіраўніцтва ў СБП знойдуцца дзясяткі штрэйкбрэхераў, якія пагодзяцца на ўсякія ўмовы працы і аплаты ды абгрунтауюць гэткае рашэньне чым заўгодна.

Патраціўшы шмат намаганьняў дзеля стварэньня новае арганізацыі замест сталінска-жданаўскага інструмэнту кантролю за паводзінамі і дзейнасьцю літаратараў, А.Пашкевіч, Э.Акулін, А.Кудравец, Б.Пятровіч і М.Скобла ўрэшце расчаруюцца. Яны будуць шкадаваць змарнаванага часу. "Адвайю для сябе самога, беражы і назапашвай час", — вучыў Сэнэка. Рэдагуючы "Дзеяслоў" і кнігі, выкладаючы і папулярныя ў літаратуру, а цяпер яшчэ і стаўшы кіраўнікамі СБП, ці дума-



Анатоль Сідарэвіч

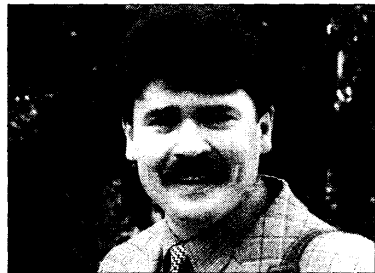
юць таленавітыя людзі, колькі твораў яны не напішучу? Літаратара запамінаюць па напісаным і выдадзеным. Хто памятае кіраўнікоў Саюзу пісьменьнікаў? Пятрусь Броўка ўвайшоў у гісторыю найперш як стваральнік Беларускае Энцыклапедыі, Максім Танк — як паэт...

Анатоль Сідарэвіч

Рэдакцыя папрасіла адказаць на заклікі А.Сідарэвіча Міхася Скоблы, паэта і новаабранага намесніка старшыні СП.

Гадоў пятнаццаць ведаю А.Сідарэвіча і за ўвесь гэты час ніводнага разу ня бачыў яго здзіўленьнем. Абураным за трыбунаю ў Доме літаратара на зыраў, расчужаным над 66-м шэкспіраўскім санэтам памятаю, вясёлым падчас падарожжа па заходнебеларускіх мястэчках і хутарах бачыў. І во на табе: Сідарэвіч здзіўляўся, што на кіраўніцтва Саюзам пісьменьнікаў прыйшлі "таленавітыя і дзейныя людзі" А.Кудравец, А.Пашкевіч, Б.Пятровіч ды Э.Акулін. Маўляў, аднаму лепш было б пісаць мэмуары, другому — кіраваць паэтычным сямінарам, трэцяму — рэдагаваць "Дзеяслоў", чацвёртаму — сьпяваць уласныя песні... І пад канвоем не ісьці ў той саюз, не марнаваць свайго каштоўнага часу. Як неспрэчны аргумэнт цытуецца Сэнэка, які вучыў "адваёўваць час для сябе самога". Дарэчы, Сэнэка ваяваў за свой час даволі арыгінальна — выходзіўшы крыважазнага імператара Нэрона, які неўзабаве і паруіўся дарэшты вываліць свайго настаўніка зь цяньтаў будзённыхчыны: прымусіў скончыць жыцьцё самагубствам. Але не пра тое гаворка.

А.Сідарэвіч — чалавек далёкі ад банальнасьці, а тут параўноўвае дзясяткі разоў параўнае: "Саюз пісьменьнікаў з калгасам. Шаноўныя васпане, мы ж з вамі хутаранцы. Ня ведаю, калі раскулачылі ваш Доўгі Лес пад Ганцавічамі, а ў валоціцах нашай Шыі паблізу Дзяржчына калгасы ўтварыліся толькі на пачатку 50-х. Прычым ніхто ў сялянаў не пытаўся згоды, — хочаш ты ці не ў той калгас. Захо-чаш, калі замест калгасу прапануюць альтэрнатыву: Джэзказган альбо Котлас. А цяпер скажыце: каго зь



пісьменьнікаў на вашай памяці заганылі ў саюз слай? Можна, вас як літаратара валаклі туды гвалтам, сканфіскаваўшы апошнюю асадку, не раўну-ючы як плуг ці барану ў селяніна? Не было гэтага. Не хацелі — і не ўступалі. Як, дарэчы, і Л.Генюш. Што праўда, яна ахвотна брала ўдзел у пісьменьніцкіх афіцыйных сходках, зьездах ды пленумах. Запрыгоненага калгасам селяніна ганялі ў поле за працядні, і — паспрабуй не зьявіся. А беларускі пісьменьнік за савецкім часам атрымліваў добрыя ганарары ды ўлетку зьбіраў грыбы вакол Лысай Гары. Так што калгас — не парнас. Вядома, кожнае параўнаньне кульгае, васьмае ж у дадзеным выпадку — на абедзьве нагі.

Калі Саюз пісьменьнікаў быў створаны ў 1934-м, прычым не найлепшымі беларускімі пісьменьнікамі (Якуба Коласа ў апошні момант выкрасьлілі з аргкамітэту), то задумваўся ён сапраўды як апірышча савецкай улады. Але ў Францыі савецкай улады ніколі не было, а пісьменьніцкая арганізацыя ёсьць, і ў Грэцыі ёсьць, і ў Швэцыі. У 1941 г. украінская паэтка Алена Тэліга з-за мяжы патаемна прабралася ў акупаваны немцамі Кіеў

і стварыла не суполку падпольшчыкаў, а непадкантрольны акупантам Саюз пісьменьнікаў. За што праз год і была расстраляная ў Бабыным Яры разам са сваімі папленнікамі. Так што, як бачым, пісьменьніцкая арганізацыя стваралася ня толькі большавікамі і не заўсёды дзеля шыхтоўкі літаратараў у шчыльныя ды паслухмяныя шэрагі.

Тыя, хто прагне "рэформаў" і патрабуе распусьціць творчыя саюзы як спарадзёныя сталінскай сыстэмы, забываюць, што за саветамі былі ўтвораныя і Беларускі дзяржаўны ўнівэрсытэт, і Акадэмія навук, і Тэатар опэры і балету, і выдавецтва "Беларуская энцыклапэдыя". Дык можа, і іх распусьціць на радасць імперскай навалачы ды беларусажэрам уласнай гадоўлі?

А.Сідарэвіч праўдзіва заўважае, што ўлада забрала ў пісьменьнікаў часопісы, каб пазбавіць нягледзячы трыбуны. Але прыгадайма, што незалежны трыбуна — часопіс "Дзеяслоў" — стварылі акурат тыя, хто ў верасьні ўзначаліў пісьменьніцкі саюз, ад якога, і зноў жа паводле Сідарэвіча, улада чакае аднаго — усхвалення на свой адрас. Дык ці прычакае ўлада тых усхваленняў — за зачыненых беларускіх школы, за ліквідаваньня выдавецтваў, за выкінутую з высокіх кабінэтаў беларускую мову, за загнаньня ў кашчэнаўска-бондараўскі холдынг часопісы, за адабраны, нарэшце, Дом літаратара? Рытарычнае пытаньне. Хаця, прыйдзі да кіраўніцтва саюзам другія сілы, прызабыты жанр панэгірыка ў нашай літаратуры мог бы зноў расквітнець.

Цяпер стаўка будзе рабіцца на штрэйкбрэхераў, якіх хапае ў любой прафэсіі, а ня толькі каля парнаскіх

стромаў. Вось, ці бачыце, аднаму зь іх ужо і ордэн прышпілілі — за стварэньне дзяржаўнага гімну. А ён ахвотна грудзі падставіў, ведаючы, бессаромнік, што не зьяўляецца аўтарам таго гімну, а толькі суаўтарам. Сытуацыя проста анекдатычная, але можна параіць наваспечанаму ордэнаносцу распылаваць сваю ўзнагароду на дзьве часткі і падзяліцца з нашчадкамі пісьменьніка М. Клімковіча. Прынамсі, гэта будзе справядліва. Даюць ужо ордэны, спадары штрэйкбрэхеры, не прасьпіце момант. Але ўдзячныя прамовы прамаўляйце са сваёй купіны, а ня з ганку Саюзу пісьменьнікаў, над якім вісіць шыльда зь непатрэбнай вам Пагоняй.

Паступова, цягам апошніх гадоў, Саюз пісьменьнікаў ператварыўся афіцыйнымі СМІ ледзь не ў баявы партызанскі атрад, які гатовы зь пёрамі наўзгатоўку ісьці на штурм цытадэляў улады. Два ранейшыя кіраўнікі саюзу былі сьмалмаваньня. Некаторыя, асабліва старэйшыя, пісьменьнікі пачалі наракаць на залішні радыкальнае, на іх погляд, кіраўніцтва. І вось пісьменьніцкую арганізацыю ўзначаліў малады, зольны да кампрамісу чалавек, які спадзяваўся і спадзяецца пачаць адносіны з уладай з "чыстага ліста". Тым больш, апошнім часам усім чыноўнікам паступіла каманда зьверху любіць незалежнае Беларусь (цікаўным раю, для прыкладу, пачытаць віншаваньні рай- і аблвыканкамаў з нагоды 7 лістапада: аказваецца, для ўладнай вэртыкалі няма большай каштоўнасьці, чым беларуская дзяржава). Але спадзяваньні так і застаюцца спадзяваньнямі. Мур непаразумеўня, на вялікі жаль, так і застаўся ста-

яць. Творцаў па-ранейшаму штурхаюць на барыкады, каб потым, паціраючы рукі, глыбакадумна заўважаць: калі гавораць гарматы, музы маўчаць. Ды не маўчаць, іх проста не дачуць.

Рэдактарка "Маладосці" паэтка Р. Баравікова пабывала ў "ЛіМе", што сёньня на Фрунзэ, 5 немагчыма сустрэцца з клясыкам і расплакацца ад узрапаньня, як калісьці прасьлязілася яна пры сустрэчы з Максімам Танкам. Ведаецца, спадарыня Раіса, і ў мяне тахкала сэрца, калі я атрымліваў сваю першую кніжку, што выйшла ў бібліятэцы "Маладосці", з рук Анатоля Грачанікава. Нама ўжо ні Танка, ні Грачанікава, ні "маладосцеўскай" бібліятэчкі... А ў саюз усё адно прыходзьце. Не паплакаць, а разам падумаць, як бібліятэчку тую аднавіць.

А.Сідарэвіч, у адрозьненьне ад эмацыйнай паэты, больш націскае на *ratio* і, маючы немалы жыцьцёвы досвед, упэўнена заяўляе, што новая каманда ня здолее рэфармаваць "сталінска-жданаўскі інструмэнт кантролю" за дзейнасьцю пісьменьнікаў. Хто яго ведае, можа, нам і забракуе цяргеньня і вытрыманасьці. А магчыма, і хопіць, асабліва калі ўлічыць, што цяпер кантралююць пісьменьнікаў зусім іншыя арганізацыі. Што да часу, то яго, вядома, шкада. Ды найперш ня варта губляць дарагіх хвілінаў на пошук "аблудных авечак", якія ня хочуць даваць залатое руно. Зрэшты, аднадумцам, ашчадным да свайго і чужога часу, не выпадае весьці марных дыскусій. Давайце разам прыгадаем мудрае народнае выслоўе — крывое кола на сябе граць кідае.

Міхась Скобла

ЛІСТЫ Ў РЕДАКЦЫЮ

Хто ў незалежніцкую кааліцыю

палітычнай культурай сьведчыць, што самотная дробная партыя ніколі не адстаіць сваіх інтарэсаў. Трывалыя партыйныя кааліцыі атрымліваюцца тады, калі дзьве-тры партыі маюць падобныя праграмы, ідэалёгію альбо аднолькавы погляд на нейкую праблему. Як самі разумееце, аднаго імкненьня вылучыць кандыдата ў прэзыдэнты з сваіх шэрагаў для стварэньня кааліцыі недастаткова.

Сёньня галоўнае пытаньне — захаваньне суверэнітэту Беларусі. Менавіта па стаўленьні да яго мусяць яднацца і разьмяжоўвацца палітычныя сілы. У выпадку АГП і БНФ сяброўства не атрымаецца. Для А.Лябедзькі нэўтралізацыя Лукашэнка ператварылася ў галоўную мэту, а для партыі В.Вячоркі любыя саступкі Расеі ў пытаньні суверэнітэту непрымальныя. Таму адносіны дзьвюх партый сапсаваліся. Хто мог бы

скласьці незалежніцкую кааліцыю ў такім выпадку?

Зразумела, што для фронтаўцаў застаецца прынцыповай адмова ад любога супрацоўніцтва з камуністамі. А вось левацэнтрысцкая партыя могуць браць пад увагу. Аднак першым крокам магло б стаць аднаўленьне адзінства самога Фронту. Кур'ёзнае (калі не трагічнае) падаецца супрацьстаяньне былых аднапартыйцаў. Зянон Пазыняк не павінен сабе дазваляць "заціхаць" недзе ў Польшчы. Ён быў і ёсьць сымбалам. Заставацца на задворках палітыкі — памылка.

Калі старшыня КХП усьвядоміць патрэбу ў зьменах тактыкі, на наступных прэзыдэнцкіх выбарах адзіным кандыдатам ад апазыцыі ня стане "чорт з табакеркі".

Пазыняк мог бы ўжо цяпер вярнуцца ў актыўную палітыку. Першым крокам магло б стаць злучэньне КХП-БНФ і БНФ "Адраджэньне". А што далей? Магчыма, добрай падказкай будзе нядаўня падзея ў Чэхіі: старшыня Грамадзянскага дэмакратычнага форуму Вацлаў Клаўс адмовіўся ад партыйнае пасады, каб прысьвяціць сябе толькі барацьбе за прэзыдэнцкі фатэль.

Яўген Сідорык, Прага

АД РЕДАКЦЫІ

Як удалося даведацца нашаму карэспандэнту, імя і прозьвішча Зянона Пазыняка застаецца ў сьпісах тых, каго памежнікі мусяць "пры апазаньні затрымаць" на ўсіх беларускіх памежных пераходах.

Час разьмежавацца

Тое, аб чым так шмат казаў Пазыняк, пачаў рабіць Лукашэнка. Транзыт газу, вайсковыя базы і іншыя пытаньні ўзняттыя. Як цяпер павядзе сябе апазыцыя?

Калі раней у галовах незалежнікаў было ўсё ясна — Лукашэнка здраджвае, апазыцыя ратуе незалежнасьць, дык цяпер здарылася так, што Лукашэнка бароніць незалежнасьць, а частка апазыцыі гатовая яе здаць. Апазыцыя ніколі не была адзінай, і цяпер гэта стала відавочна вельмі яўна. Падзел пайшоў па стаўленьні да ўмяшальніцтва ва ўнутраныя справы Беларусі звонку. Мне падаецца, што за гадзі незалежнасьці апазыцыя стала больш лібэральнай і менш беларускай. У цэнтры ўсяго стаяць лібэральныя каштоўнасьці, а не Беларусь. Надыйшоў час разьмежавацца і адмежавацца. Найбольш акрэсьлілі свае падыходы да сытуацыі МФ з аднаго боку і АГП з іншага. Набліжаюцца мясцовыя выбары, і калі не разьмежавацца, дык на незалежніцкіх плячах у саветы пройдуць людзі, якім хоць у Паўночна-заходнім краі, абы пры ўладзе.

Wint, Менск

Пры канцы верасьня ў Празе праходзіла канфэрэнцыя правацэнтрысцкіх арганізацыяў Цэнтральнай і Ўсходняй Эўропы. "Правую" Беларусь прэзэнтавалі Вінцук Вячорка і Анатоль Лябедзька. Ніхто і не чакаў, што нашыя апазыцыянеры будуць прызнавацца адзін аднаму ў цёплых пачуцьцях. Той жа, хто назіраў паводзіны абодвух лідэраў, зразумеў: наўрад ці калі-небудзь у найбліжэйшай будучыні АГП і БНФ аб'яднаюцца на адзінай плятформе.

Непрыязнасьць Лябедзькі да Вячоркі і наадварот крыецца не ў асабістых пачуцьцях. Прычына халоднасьці стасункаў — узаемнае расчараваньне: аб'яднаньне пад лёзунгам "Далюў Луку!" не атрымалася. У Празе палітыкі практычна не размаўлялі і гучна папраўлялі выступы адзін аднаго.

Досвед дзяржаваў з разьвітой

Прарвацца ў NATO не ўдалося

20–21 лістапада ў Празе адбудзецца саміт NATO. Беларускага кіраўніка там не чакаюць.

Само па сабе правядзенне саміту ўжо зьяўляецца падзеяй. Але сёлетні саміт адрозніваецца ад іншых. Упершыню саміт альянсу адбудзецца ў адной з краінаў былога камуністычнага блёку. Упершыню запрашэнне далучыцца да NATO атрымаюць былыя савецкія рэспублікі. Цягам саміту будзе прынятае рашэнне аб самым буйным пашырэнні NATO за ўсю гісторыю гэтай арганізацыі.

Мяркуюцца, што ў саміце возьмуць удзел 2500 дэлегатаў. Разьвіццё падзеяў будучы асвятляць каля дзвюх тысяч аўтамабіляў ды аўтобусаў будучы забяспечваюць рух удзельнікаў

форуму.

Першая агульная сустрэча 19 кіраўнікоў краінаў — сяброў NATO адбудзецца ўвечары 20 лістапада цягам вячэры ў рэзыдэнцыі прэзідэнта Чэхіі Вацлава Гаўла. Адначасова ў мэрыі Прагі будзе адбывацца сустрэча міністраў абароны ды замежных справаў, а таксама сяброў дэлегацыяў краінаў — удзельніц Эўраатлянтычнай рады партнёрства NATO. У гэты ж вечар прадстаўнікі сродкаў масавай інфармацыі сустрэнуцца ў Пражскім кангрэсавым цэнтры.

На наступны дзень — 21 лістапада — праграма саміту будзе запоўненая пленарнымі паседжаньнямі ў Вальдштэйнскім палацы — будынку, дзе знаходзіцца Сэнат Чэскай Рэспублікі.

А ўвечары 750 чалавек зьбіраюцца ў рэзыдэнцыі чэскага прэзідэнта Вацлава Гаўла на грандыёзны гала-вечар. Там будучы і

кіраўнікі краінаў — сяброў NATO, і кіраўнікі краінаў — удзельніц праграмы “Партнёрства дзеля міру”, і прадстаўнікі Арганізацыйнага камітэту саміту, і чэскія міністры, і амбасадары розных краінаў.

Дакладна вядома, што там ня будзе Аляксандра Лукашэнкі. І, напэўна, Леаніда Кучмы.

І адзін, і другі пакуль не атрымалі чэскіх візаў, але ўжо пачынаюць атрымліваць лісты ад кіраўніцтва NATO аб непажаданасці іхнае прысутнасці на саміце. Як паведаміў 12 лістапада агенцтву “Reuters” адзін з прадстаўнікоў штаб-кватэры альянсу ў Брусэлі, у лістах было адзначана, што, калі абодва гэтыя кіраўнікі ўсё ж вырашаць узяць удзел у сустрэчы, “яны ўбачаць мноства пустых крэслаў побач з сабой”.

Увечары таго ж дня да думкі NATO далучыліся прадстаўнікі амэрыканскага ўраду. “Злучаныя Штаты супраць прыезду беларускага прэзідэнта Аляксандра Лукашэнкі на саміт NATO ў Празе”, — пра гэта падчас тэле-мосту з чэскімі журналістамі заявіў прадстаўнік Дзярждэпартаменту ЗША Робэрт Бракке.

Уладам Чэхіі ў гэтай сытуацыі не пазайдросьціш. Лукашэнка зьявіўся на чэскую візу пры канцы кастрычніка. Амаль адразу аб ягоным звароне стала вядома чэскім СМІ. Не праходзіць дня, каб сытуацыю зь беларускім прэзідэнтам не абмяркоўвалі ў чэскай прэсе. Журналісты нават даведаліся, што беларуская дэлегацыя нібыта сабралася паслядзіць ў гатэлі “Парыж”.

Але ўсё выглядае так, што,

хутчэй за ўсё, беларускі кіраўнік ня ўбачыць ані Прагі, ані “Парыжу”, ані заводу “Шкода” (пра сваё жаданьне наведаць гэтае прадпрыемства Лукашэнка паведаміў у звароне да чэскае амбасады). Часкі МЗС схіляюцца да рашэння адмовіць Аляксандру Лукашэнку ва ўязной візе.

З аднаго боку, Прага мусіла б выдаць візу беларускаму прэзідэнту як кіраўніку дэлегацыі краіны — удзельніцы Эўраатлянтычнай рады партнёрства. Зь іншага боку, удзел Лукашэнкі ў саміце быў бы парушэннем галоўнай ідэі альянсу — пабудовы і абароны дэмакратычнага грамадзтва.

Асноўныя прэтэнзіі, якія прад’яўляюцца беларускаму кіраўніцтву, — парушэнне правоў чалавека і грамадзянскіх свабодаў, адсутнасць дэмакратыі ў краіне.

Пасля таго як стала вядома пра намеры чэскага МЗС, беларускае дыпламатычнае ведамства выявіла свой непрафэсійналізм. Замест таго каб паспрабаваць спакойна і канструктыўна ўзгадніць пазыцыі як з NATO, так і з гаспадарамі саміту, беларускія МЗСаўцы гістарычна пачалі пагражаць усім бакам нерастлумачанымі наступствамі і



Да сустрэчы ў аэрапорце кіраўнікоў дзяржаў, запрошаных на ўдзел у саміце, рыхтуюць 55 чорных “Audi A8”. МЗС Беларусі не пакідае надзеі, што падгоняць урэшце і 56-ую.

дэманстрацыяй “сапраўднага аблічча NATO” ўсяму свету.

У такіх умовах рашэнне А.Лукашэнкі ўзяць удзел у саміце было б ня самым удалым. Наўрад ці кіраўніцтва Беларусі атрымае задавальненне ад плённай працы і перамоваў з кіраўнікамі іншых краінаў свету цягам саміту NATO. Бо што за плён — размаўляць з пустымі крэсламі?

Наталля Судлянкова, Прага

Апазыцыя апазыцыі

17 лістапада ў Менску мусіць адбыцца палітычная акцыя ў падтрымку незалежнасці Беларусі. Спачатку арганізатары меркавалі сабраць на яе да 5 тыс. чалавек. Аднак цяпер зь ліку ініцыятараў выйшлі ПКБ, Партыя працы, ЛДПБ, АГП. Ня хоча ўскладняць гэтай акцыяй палітычную сытуацыю Партыя БНФ. А вось моладзевыя палітычныя арганізацыі, наадварот, настроеныя зрабіць акцыю поўнанамаштабнай.

Заяўку на правядзенне 17 лістапада акцыі “За незалежнасць!” у гарвыканкам падалі Павал Знавец, Сяргей Высоцкі і Сяргей Шынкевіч. Апошні, сябар партыі БНФ, патлумачыў карэспандэнту “НН”, што акцыя ладзіцца незарэгістраваная Беларускай партыяй свабоды і Аб’яднаных сацыял-дэмакратаў. Ён кажа, што БНФ “Адраджэнне” прыхільна да яе ставіцца, але пад заяўкай Шынкевіч падпісваўся як прыватная асоба. Затое актыўны ўдзел у падрыхтоўцы акцыі бярэ “Малады фронт”. “Лукашэнка толькі імтуе сваю прыхільнасць да незалежнасці. Іншых сродкаў выказаць сваю пазыцыю ў нас няма”, — кажа С.Шынкевіч.

Акцыя мае праходзіць пад бел-чырвона-белымі сцягамі і лёзунгамі “За незалежнасць!”, “Беларускі народ — гаспадар сваёй краіны”, “За дэмакра-

тыю!”, “За дабрабыт і годнае жыццё!”. Павал Севярынец кажа, што “старэйшыя таварышы” замест паўнацэннай акцыі вырашылі правесці пікет на плошчы Якуба Коласа. Моладзь жа выступае за шэсць ад тае плошчы да Опернага тэатру, дзе мусіць адбыцца мітынг.

У аўторак, 12 лістапада, Павал Севярынец, Сяргей Высоцкі і Вячаслаў Сіўчык зладзілі прэсавую канфэрэнцыю. Яны абвешчалі, што, нягледзячы на забарону гарвыканкаму, акцыя адбудзецца. А ў сераду, 13 лістапада, і гарадзкія ўлады перагледзелі сваё рашэнне ды дазволілі дэманстрантам правесці маерпрыемства.

Арганізатары кажуць, што іх намаганьнямі ўдалося надрукаваць толькі мінімальную колькасць улёткаў з інфармацыяй пра акцыю. Тым часам, за апошні тыдзень за распаўсюд улёткаў і насьценныя надпісы былі затрыманыя міліцыяй шэсць сяброў БПС. “Многія апазыцыйныя палітыкі неадцяньваюць пагрозу незалежнасці Беларусі, — кажа П.Севярынец. — Мы лічым, што сёння ў Лукашэнкі і Масквы няма ніякіх супярэчнасцяў. Ідзе гульня. Калі апазыцыя ня зможа выступіць у абарону незалежнасці, то гэтая апазыцыя 17 лістапада спыніць сваё існаваньне, прынамсі для нас”. Пакуль нічога не гаворыцца пра магчымасць стварэння новага палітычнага руху ў абарону незалежнасці Беларусі, але перадумовы для гэтага ўжо ёсць.

Алег Тачоны



Сяргей Высоцкі і Павал Севярынец ня першую палітычную акцыю праводзяць супольна.



Робэрт Бракке

Сьцепанюк — мэр Бельску

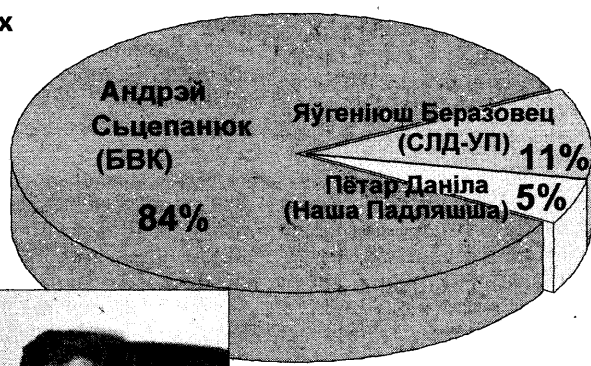
Сталі вядомыя вынікі муніцыпальных выбараў у Польшчы, на якія беларусы ўпершыню выйшлі як самастойная палітычная сіла.

Беласток. Беларускаму выбарчаму камітэту не хапіла 0,9% галасоў, каб трапіць у Соймік сталіцы Падляскага ваяводства. Беларусы атрымалі 4,1%, ці больш за 15,5 тысяч аўтамабіляў, пры неабходных 5%.

У склад БВК не ўвайшлі прадстаўнікі Беларускага грамадзка-культурнага таварыства (БГКТ). Яны абіраліся па спісах СЛД і атрымалі ў Сойміку два месцы. Дэпутатамі сталі Ян Сычэўскі, вядомы сваімі заявамі ў падтрымку Лукашэнкі, і Ян Зэнюк, дзяяч беластоцкага праваслаўнага асяроддзя, які за часамі ПНР заклікаў да забароны беларускай мовы.

Прафасар Антон Мірановіч, кандыдат ад БВК на пасаду мэра Беластоку, сярод 12 кандыдатаў апынуўся на 5-м месцы, набраўшы 6,5% галасоў.

Бельск-Падляскі. Тут Кааліцыя Бельская, у якую ўваходзіць беларускія і ўкраінскія арганізацыі, перамагла, атрымаўшы ў Радзе 8 месцаў з 21. У Бельскім павеце кааліцыя заняла другое месца пасля СЛД, узяўшы 5 мандатаў з 19-ці. Пасаду бурмістра Бельску-Падляскага ўтрымаў беларус Андрэй Сьцепанюк, які набраў 84,2% галасоў.



Беларус Андрэй Сьцепанюк упэўнена перамог на выбарах на пасаду бурмістра Бельску-Падляскага.

стаўнікі кіроўнай кааліцыі СЛД — Унія Працы (УП), аднак не з такой перавагай, як спадзяваліся; большасць жа вялікіх гарадоў узначалілі прадстаўнікі правых.

Аналітыкі кажуць, што кааліцыя СЛД—УП, якая знаходзіцца пры ўладзе крыху больш за год, ужо паказала сваё аслабленне.

У Польшчы органы самакіравання маюць значную ўладу і не залежаць ад “цэнтру”. Гэта робіць дэпутатства ў мясцовых радах прывабным. Менавіта мясцовыя ўлады будучы вырашаць лёс вялізных сумаў грошай, якія атрымаюць польскія рэгіёны зь бюджэту Эўразьвязу пасля 1 студзеня 2004 г.

Аляксей Дзікавіцкі, Варшава

Скарачэнне напалову паставак газу ў Беларусь выклікала хвалю эмоцый. І Беларусь, і Расея лічаць сябе пацярпелымі. Дзье краіны давалі адна адной розныя эканамічныя прэфэрэнцыі і сёння ня могуць прыйсці да адзінай думкі, хто ад гэтага нясе болей стратаў. Прыйшоў час лічыць. Саюз з Расеяй — гэта выгода ці перашкода для Беларусі?

Напомнім, што новы этап у эканамічным супрацоўніцтве Беларусі і Расеі ўзяў пачатак з дамовы, заключанай сёлета ў траўні, паводле якой Беларусь атрымала газ па цэнах пятага поясу Расеі ў абмен на згоду акцыянаваць «Белтрансгаз» і перадаць ягоня акцыі Расеі.

Лічы, што прыводзяцца ў друку, часта супярэчаць адна адной. Дзяржаўныя СМІ злоўжываюць лічбамі агітацыйнага характару. Па іх цяжка разабрацца ў сытуацыі. Ніжэй прыведзеныя звесткі, якія даюць чытачу магчымасць зрабіць уласныя разлікі.

Транзитны тариф у Беларусі складае каля \$0,26 за 1 тыс. м³ газу на 100 км. Даўжыня беларускага газопроводу 560 км. Гадзавы транзит расейскага газу па тэрыторыі Беларусі ў 2001 г. быў роўны прыкладна 28 млрд. м³. З 1994 г. Беларусь набывала газ у «Газпрому» па \$30—50 за 1 тыс. м³. З траўня газ для Беларусі пачалі адпускаяць па цэнах пятага поясу — як для Смаленску. Цяпер гэта \$24,2 за 1 тыс. м³. Калі Беларусь зусім адмовіцца ад паставак газу з Расеі, то самы танны альтэрнатыўны варыянт — купляць «блакітнае паліва» ў Туркменіі па цэне прыблізна \$80 за 1 тыс. м³. Меркаванае спажыванне газу Беларусіяй у 2002 г. — 16,8 млрд. м³. Зь іх частку газу Беларусь купляе ў «Тэтры» па вышэйшых цэнах (у 2002 г. 6,6 млрд. кубамэтраў па \$36). У краінах Балтыі транзитны тариф роўны \$0,50, у захаднеўрапейскіх краінах — \$1,75. Карыстаючыся сваім манопольным становішчам на паўднёвым эўрапейскім кірунку, Украіна ўсталявала транзитны тариф, роўны \$1,93 за 1 тыс. м³ на 100 км. Для Малдовы, Літвы і Украіны цана расейскага газу складае \$70—80. Сусветныя цэны на газ роўныя \$110 за 1 тыс. м³.

Хто каму вінен?

Атрымай Беларусь прыродны газ па цэнах украінскага ўзроўню, дык краіна затраціць звыш цяперашняй аплаты \$880 млн., а падымі транзитны тариф да ўкраінскага ўзроўню — атрымае дадатковы прыбытак каля \$260 млн. Такім чынам, калі параўнаць з Украінай, то Расея сёння

дагуе Беларусь пры пастаўках газу на ўзроўні \$620 млн. у год.

Неабходна таксама ўлічыць, што Расея, пастаўляючы для Беларусі газ па ўнутрырасейскіх цэнах, пагадзілася на ўмовы пастаўкі газу, паводле якіх Беларусь можа аплачваць толькі 30% у грашовай форме (а насамрэч выходзіць дзесьці 8%). За астатнія пастаўкі Беларусь разлічваецца прадукцыяй па заліковых апэрацыях, устаўляючы на тавары, як правіла, больш высокія цэны, чым тыя, па якіх іх можна было б прадаць на рынку за грошы. Экспэртны ацэньваюць выгаду Беларусі ад падобных бартэрных схемаў у \$50—60 млн. за год.

Пры пераходзе на ўкраінскі ўзровень цэнаў Беларусь пры сённяшніх транзитных магчымасцях здольная пакрываць за кошт транзиту прыблізна пятую частку сваіх расходаў на закупку газу. Увод другой веткі газопроводу «Ямал—Эўропа» (плянуецца ў IV квартале 2002 г.) дасць магчымасць павялічыць аб'ём паставак газу з 28 да 36 млрд. м³. Аднак, паводле ранейшых дамоўленасцяў, эксклюзіўна гэтай веткі плянуецца ажыццяўляць супольна з «Газпрамам». У сувязі з гэтым рана даваць ацэн-

Цана эканамічнай незалежнасці — 300—500 млн. даляраў у год

ку магчымым выгодам.

Пры гэтым адзіная дадатковая крыніца, на якую можна разлічваць Беларусь, — гэта спганьне з расейцаў платы за абслугоўванне вайсковых базаў каля Ганцавічаў і Вялейкі. Паводле словаў А.Лукашэнкі, гэтыя аб'екты па важнасці не саступаюць «Байкануру», за арэнду якога Расея плаціць Казахстану \$200 млн. у год. Іншых дадатковых крыніц няма. Напрыклад, ня варта браць пад увагу разавыя прэфэрэнцыі абодвух бакоў (дадатковыя льготы пры будаўніцтве газопроводу ў \$167 млн., прадастаўленыя Беларусіяй, практычна перакрываюцца запазычанасцю Беларусі за мінулыя пастаўкі газу, што складае пры-

кладна \$250 млн.), а таксама ахову дзяржаўнай і ўладкаванне мытнай мяжы, паколькі гэта абавязковыя выдаткі, звязаныя з абаронай такой каштоўнасці, як наяўнасць у народзе ўласнай дзяржавы. Страты ж ад збірання ўскосных падаткаў у расейскі бюджэт супастаўныя з выгадаю, якую Беларусь атрымлівае ад звышшэння кошту тавараў пры заліковых бартэрных апэрацыях.

Двайное дно



Апроч прыроднага газу, Расея пастаўляе ў нашу краіну 100% нафты і 93% вугалю (удзельная вага імпартаваных газу, нафты і вугалю ў спажыванні першасных энэргарэсурсаў складае адпаведна 52, 24 і 1,3%). Аплату імпарту іншых энэрганосьбітаў ажыццяўляецца на рынковых умовах. У 2001 г. на пакупку нафты неабходна было выдаткаваць \$920 млн., а за транзит расейскай нафты Беларусь магла атрымаць \$130 млн.

Такім чынам, калі ўлічваць патэнцыйныя страты і выгады, то, у залежнасці ад аптымістычнасці сцэнароў, \$300—500 млн. у год — гэта сума, якая забяспечыла б эканамічную незалежнасць Беларусі ад Расеі ў пастаўках газу і энэргарэсурсаў наагул. Аднак дзе ў беларускай эканоміцы з'яе адсталыя закрансэрванай структуры, нізкія эфектыўнасцю можна адшукаць такія грошы? Вядома, што ў грашовай форме Беларусь плаціць цяпер ня больш за \$100 млн. у год.

Ёсць і іншы момант. Пры пераходзе на рынковыя разлікі будзе разбурана цяперашняя схема пагашэння пазыкі за ранейшыя пастаўкі газу. На ўнутраным рынку, з дазволу ўраду, «Белтрансгаз» фактычна перапрадае газ спажыватцам па цэнах, у 2 разы большых у параўнанні з цэнамі на мяжы. Напрыклад, у ліпені 2002 г. цана расейскага газу на мяжы зь Беларусіяй складала \$24, а прамысловыя прадпрыемствы і энэргасістэма атрымалі яго па \$47,93 за 1 тыс. м³. Розніца грошай праходзіла празь дзяржаўны бюджэт і выдаткоўвалася на пакупку нафты і мазуту, пагашэнне запазычанасці бюджэтных арганізацый за энэрганосьбіты.

А што суседзі?

Прыкладам таго, што чакае Беларусь у выпадку пераходу на рынковыя адносіны ў сферы разлікаў за пастаўкі газу, можа служыць украінская эканоміка, якая мае прыблізна такія самы ўзровень эфектыўнасці.

Аплачваючы каля 40% паставак расейскага газу грашыма па

рынковай цэне \$80 за тысячу кубамэтраў, Украіна на сёння мае запазычанасць \$1,4 млрд. Паводле ацэнак экспэртаў, стан украінскіх прадпрыемстваў дазваляе ім аплачваць толькі блізу \$25 за 1 тыс. м³. У звязку з гэтым Расея дабіваецца ад Украіны перадачы ёй шэрагу аб'ектаў, акцыі якіх маглі б паслужыць для пагашэння запазычанасці.

Украіна мае на парадак больш высокую транзитную прапускную здольнасць, чым Беларусь (127,8 проці 28 млрд. м³). Транзит газу праз Украіну складае 35% ад агульнага спажывання газу Эўрапейскім Звязам і амаль 100% ад ягоных патрэбаў у імпарте расейскага газу. Украіна за кошт транзиту пакрывае імпарт з Расеі 30 млрд. м³ газу ў год, што эквівалентна \$2,4 млрд. (Прамыя замежныя інвестыцыі ва ўкраінскую эканоміку за ўсе гады незалежнасці складалі ня болей за \$4 млрд. пры гадавым бюджэце \$6 млрд. і ВУП у \$30 млрд. Для параўнання — дадзеныя па Беларусі: 1,2 млрд. даляраў інвестыцый, бюджэт 5 млрд. і ВУП 11 млрд.). Акрамя таго, Украіна штогод здабывае 18 млрд. м³ ўласнага газу пры спажыванні парадку 73 млрд. м³.

У разліку на аднаго ўкраінца на аплату газу жывымі грашыма прыходзіцца \$48 у год. Паколькі ў Беларусі адсутнічае здабыча газу, то пры пераходзе на рынковыя адносіны давалося б аплачваць 80% ад кошту, што складала б \$110 на аднаго беларуса.

Прадаем грошы ўнукаў

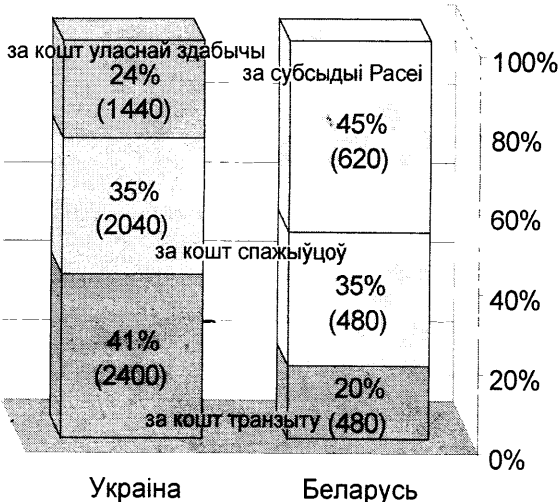
Пераразмеркаванне рэсурсаў у нацыянальнай эканоміцы спараджаецца ўмяшальніцтвам дзяржавы ў дзейнасць суб'ектаў гаспадарання, якое мае на ўвазе адбіранне прыбытку ў адных і перадачу яго ў выглядзе субсідый іншым. Нягледзячы на зьніжэнне эфектыўнасці, у нацыянальнай эканоміцы такая палітыка дапушчальная ў крайніх выпадках, як лекі ў невялікіх дозах. Калі ж прадпрыемствы адносяцца да розных краін, абмен прэфэрэнцыямі павінен быць раўназначным, інакш губляецца

ўвесь сэнс палітыкі пераразмеркавання. Калі толькі яны не збіраюцца стаць прадпрыемствам адной краіны.

Адным з заплянаваных мерапрыемстваў Праграмы эканамічнага супрацоўніцтва паміж Беларусіяй і Расеяй на 2000—2005 г. з'яўляецца падрыхтоўка да аб'яднання газатранспартных сістэм дзвюх дзяржаў з уваходжаннем беларускай у склад «Газпраму». Эксклюзіўна другой веткі газопроводу «Ямал—Эўропа», будаўніцтва якой ужо канчаецца, меркавалася ажыццяўляць супольна. Можна меркаваць, што па патрабаваннях расейскага боку акцыянаванне «Белтрансгазу» мусіла скончыцца менавіта да гэтага часу. Інакш кажучы, Расея ў абліччы «Газпраму» не задарма субсідуе Беларусь, а наўзамен разлічвае атрымаць кантроль над транзітам свайго газу празь Беларусь, што дазволіць у перспектыве зрабіць гэты транзит бясплатным і зь лішкам кампансаваць цяперашнія страты. Паводле прыблізных разлікаў, 3 гады бясплатнага транзиту роўныя аднаму году сённяшніх субсідый. Але ў перспектыве аб'ём транзиту павінен павялічыцца: поўнае завяршэнне будаўніцтва «Ямала—Эўропы» дазволіць, па некаторых звестках, давесці аб'ём пампоўкі газу да 60—70 млрд. м³.

Што датычыць Беларусі, то адбываецца своеасаблівае працягненне стратэгічных рэсурсаў будучыні ў выглядзе страты кантролю над магістральным газопроводом і прыбытку ад транзиту газу — ўсё з-за імкнення ўтрымаць на плаву састарэлыя беларускія вытворчасці, не мадэрнізуючы іх. Прадукцыйнасць тэхналогіяў гэтых вытворчасцяў вельмі нізкая: у некаторых галінах у 10—20 раз меншая, чым у развітых краінах, з прадукцыяй якіх даводзіцца канкураваць. У гэтых умовах павышэнне ў 3—5 разоў выдаткаў на энэргарэсурсы зробіць большыню беларускіх прадпрыемстваў неканкурэнтаздольнымі і змусяць іх закрыцца. Такім чынам, у эканамічнай палітыцы, што праводзіцца, дамінуюць

Крыніцы фінансавання аплаты спажывання газу па рынковых расцэнках (у дужках кошту ў млн. даляраў)



расейскіх датацый

кароткатэрміновыя мэты і інтарэсы на шкоду доўгатэрміновым.

Ці можна абысціся без прэфэрэнцый

На цяперашні момант Беларусь імпартавае больш за 85% паліўна-энергетычных рэсурсаў ад узроўню спажывання, пры гэтым удзельная вага Расеі ў імпарце энэргарэсурсаў складае амаль 100%. Поўная стаўка на Расею ў сферы паставак энэргарэсурсаў зьяўляецца істотнай пагрозай нашай эканамічнай бяспецы. Прычым небяспэка заключаецца ня толькі ў самім памеры — 100% паставак з аднае краіны, колькі ў эканамічнай залежнасці Беларусі ад Расеі, якая заключаецца ў немагчымасці 100%-ай аплаты энэргарэсурсаў у грашовай форме.

Прэфэрэнцыі Расеі — гэта своеасаблівы падмурак так званай беларускай эканамічнай мадэлі. Выбі яго, і ўстойлівая, на першы погляд, канструкцыя разваліцца.

Аслабленне эканамічнай залежнасці ад Расеі магло б адбывацца па меры структурнай перабудовы беларускай эканомікі. Неабходна было дачакаць моманту, калі прадпрыемствы з мадэрнізаванымі тэхналогіямі склалі б крытычную долю (больш за 50%) у стварэнні ВУП, пасля чаго Беларусь магла б блізболна выйсці з СНД, падаць заяўку на ўступленне ў ЭЗ і перайсці на рынкавыя адносіны з Расеяй у сферы паставак энэргарэсурсаў. У гэтых умовах банкруцтва і санацыя неэфэктывых вытворчасцяў, якія ня здолелі прыцягнуць інвестара, кампансаваліся б фінансавай падтрымкай з боку ЭЗ у рамках удзелу ў праграмах падрыхтоўкі да ўступлення. Аднак непераадольнай перашкодай усяму гэтаму стала “паўстанне мас” у 1994 г.

Ілюзія супрацьстаяння глабалізацыі

На думку прыхільнікаў інтэграцыі, саюз з Расеяй павінен быў стаць бастыёнам супраць эканамічнай глабалізацыі і экспансіі заходніх транснацыянальных карпарацый на постсавецкую прастору. Самым “грандыёзным” эканамічным праектам саюзу было стварэнне звыш дзясятка транснацыянальных і міждзяржаўных фінансава-прамысловых груп (ТФПГ і МФПГ) з удзелам беларускіх і расейскіх прамысловых прадпрыемстваў і банкаў. У іх ліку канцэрн “БелРасАўта” па развіцці дызельнага аўтамабілебудавання, “Элетэкс” — група, якая аб’ядноўвала прадпрыемствы дзельных краін па вытворчасці тэлевизараў і камплектавых да іх, ТФПГ “Славянская папера” і цэлюлёзы, МФПГ “Міждзяржмэтыраб” па вытворчасці мэталакорду і бартавога дроту, “Абаронныя сістэмы” — альянс прадпрыемстваў зброевай сферы, “Белаграінвэст”, які аб’ядноўваў вытворцаў мінеральных угнаенняў.

Зацікаўленасць беларускіх прадпрыемстваў у стварэнні ФПГ была выклікана надзеяй на атрыманне субсідый з саюзнага бюджэту і больш свабоднага выхаду на расейскі рынак, а таксама надзеяй на “манаполію на пакупнікі”.

Як і прадказвалі многія экана-

місты, спасылаючыся на аналігічныя прыклады ў Вугоршчыне, Польшчы, дзяржаўна падтрымка тэхналагічна адсталых і неэфэктывых вытворчасцяў ня здольная вырашыць праблему іх стратнасьці ў рынкавых умовах гаспадарання. Гэта звязана зь несутастаўнасьцю неабходных для мадэрнізацыі сродкаў з наўнымі ў нацыянальнай эканоміцы любой постацыялістычнай краіны рэсурсамі.

Сведчаннем гэтай несутастаўнасьці служыць аб’ём фінансавання сумесных міждзяржаўных праграм з саюзнага бюджэту Расеі і Беларусі. У 2001 г. на выкананьне больш як пяцідзесці саюзных праграм было выдаткавана каля \$24 млн. (30% ад усяго бюджэту), у той час як для будаўніцтва аднаго толькі заводу па вытворчасці кінэскопаў у рамках рэалізацыі праграмы “Саюзны тэлевізар” патрабавалася \$500 млн.

Каб пазьбегнуць стратнасьці, прадпрыемствы, якія ўваходзяць у ФПГ, працягваюць выкарыстоўваць імпартныя камплектавы. Гэтак, “Гарызонт” і “Віцязь” працягваюць выкарыстоўваць імпартовыя кінэскопы. А вось прадпрыемствы, якія ў рамках ФПГ звязаныя жорсткімі абавязкамі, маюць страты. Напрыклад, стварэнне канцэрну “БелРасАўта” прывяла аўтамабільныя заводы Беларусі да расейскіх вытворцаў рухавікоў, у выніку чаго быў практычна згублены рынак аўтаперавозак.

Крах балышын саюзных праграм канчаткова паказаў на практыцы ілюзорнасьць супрацьпастаўлення саюзу Беларусі і Расеі, як самадастатковай эканамічнай сістэмы, няўхільнай глабалізацыі сусветнай эканомікі.

Кансэрвацыя адсталасці

Эканамічнае супрацоўніцтва ў рамках саюзнай дзяржавы Беларусі і Расеі антырынкавае па сваёй сутнасці. Інтэграцыя прасоўваецца ў тых сферах, дзе разьнікі па-ранейшаму прымаюцца з цэнтру, а стымулам міжнародных эканамічных адносінаў зьяўляецца плян, а ня рынкавая цана. Яна ідзе толькі там, дзе беларускія ініцыятывы адпавядаюць інтарэсам расейскіх палітычных і эканамічных эліт, якія імкнуцца атрымаць бясплатны транзыт і доступ да вайскавай інфраструктуры, кантроль над прыбытковымі беларускімі прадпрыемствамі, фінансаваньне ў рамках асобных саюзных праграм, выгады ад бартэрных апэрацый.

У розных суб’ектах Расейскай Фэдэрацыі яшчэ захоўваюцца астраўкі “рынкавага сацыялізму”. Напрыклад, 29% замежнагандлёвага абароту Беларусі з Расеяй накіроўваецца ўсяго ў адзін суб’ект Фэдэрацыі — Маскву, у многім дзякуючы закупачнай палітыцы мэра Лужкова, які

аддае перавагу беларускім таварам замест заходніх, нягледзячы на тое што апошнія каштуюць танней і маюць больш высокую якасьць.

І наадварот, інтэграцыя спыняецца ў тых сферах, дзе эканамічны лад дзельных краін ужо істотна адрозьніваецца. Напрыклад, шматлікія звароты кіраўніцтва Беларусі да Расеі з просьбай аб зьніжэньні цэнаў на нафту ня маюць ніякага водгуку, паколькі не фэдэральнае кіраўніцтва ўплывае на прыватныя нафтавыя кампаніі, а хутчэй яны на яго.

Пры гэтым, спрыяючы існаваньню неканкурэнтаздольных і стратных прадпрыемстваў, саюз Беларусі і Расеі стрымлівае выхад беларускай прадукцыі на іншыя рынкі. Ва ўсіх нашых суседзяў расейцы тавараабарот з ЭЗ і падае з гаспадарча адсталымі краінамі СНД, тым самым адбываецца зьмена структур нацыянальных эканомік — у рамках як іх рынкавай трансфармацыі, так і міждзяржаўнай эўрапейскай інтэграцыі. Для параўнання, доля



Газавая інтэграцыя

экспарту ў развіцця індустрыяльных краін у 2000 г. у параўнаньні з 1990 г. узрасла ў Літве з 32% да 56%, у Польшчы з 65% да 76%, ва Украіне з 15% да 23%, і ўпала ў Беларусі з 18% да 11%.

3-за саюзу — без інвэстыцый

Вызначальным фактарам, які перашкаджае прыцягненьню замежных інвэстыцый у Беларусь, зьяўляецца не спэцыфічнае стаўленьне беларускіх уладаў да малога бізнэсу і не адсутнасьць тут выгадных праектаў для замежнага капіталу. Гэта наступствы ўжо іншай зьявы — канцэнтрацыі ўсяго беларускага замежнапалітычнага дзяржаўнага рэсурсу на постсавецкай прастору, што праяўляе сябе ў формах саюзу Беларусі і Расеі ды СНД.

Калі параўнаць аб’ём прамых замежных інвэстыцый (ПЗІ) на душу насельніцтва за 1994—2000 г., то ў эўрапейскіх краінах СНД

ён супастаўны (Малдова — \$113, Украіна — \$65, Беларусь, з улікам газаводу “Ямал—Эўропа” — \$120, Расея — \$118), хаця ня ўсе зь іх праводзілі “папулісцкую” інвэстыцыйную палітыку, заклікаючы рабіць стаўку на ўнутраныя сілы, як Беларусь. Эканомікі гэтых краін моцна розняцца па структуры. Аб’ядноўвае гэтыя краіны толькі адно: усе яны ўваходзяць у

Патэнцыял эканамічных інтарэсаў Беларусі ў Эўропе бясконца пераўзыходзіць часовыя выгоды ад інтэграцыі з Расеяй

СНД. Краіны Балтыі, якія ад пачатку занялі цьвёрдую пазыцыю, не далі ўцягнуць сябе ў СНД і кінулі ўсе палітычныя рэсурсы на ўступленьне ў ЭЗ, дамагліся на парадок большага ўзроўню інвэстыцый (Літва, кандыдатка другое чаргі — \$643, Эстонія, кандыдатка першае чаргі — \$1360).

Расейскі капітал ня можа забясьпечыць неабходных замежных

замежных інвэстыцый для тэхнічнага пераўзбраеньня самых галоўных рэсурс — гэта час.

Аб’яднаньне намаганьняў Беларусі і Расеі па падтрымцы неэфэктывых вытворчасцяў шляхам дзяржаўнага пратэкцыянізму і “ўзнаўленьня разарваных эканамічных сувязяў” дазваляе гэтым прадпрыемствам марудзіць з мадэрнізацыяй і

прыцягненьнем замежных інвэстараў шляхам уваходжаньня ў ланцужкі ТНК. Як вынік, Беларусь можа апынуцца выключанай з гэтых працэсаў. Замежныя інвэстыцыі могуць проста не паспець дапамагчы ў мадэрнізацыі беларускай эканомікі, і тады гэта будзе ўжо зусім іншыя працэсы на іншых умовах — арганізацыя новых замежных і ліквідацыя мясцовых вытворчасцяў.

Збыт нізкакасных тавараў па нізкіх цэнах на эканамічнай прастору СНД (90% у Расеі) толькі стварае ілюзію захаваньня эканомікі са структурай, дзе пераважаюць гатовыя высокатэхналагічныя тавары. Пры адмове ад транснацыянальнага капіталу ва ўмовах нястачы ўнутраных інвэстыцый Беларусь непазьбежна ператворыцца ў “сыравінны прыдатак” на задворках сусветнай эканомікі.

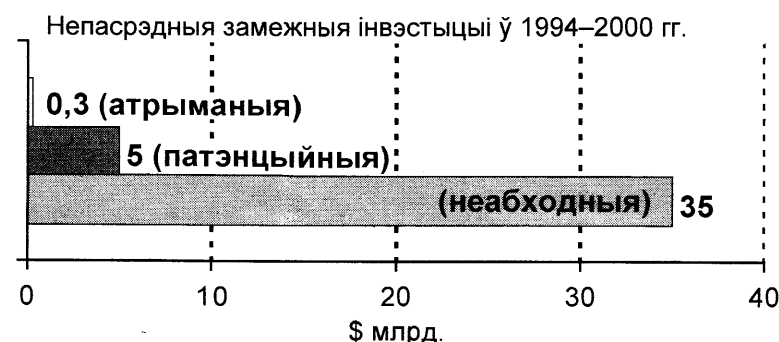
Сцэнары разьвіцця падзей

Выбудоўваць верагодныя сцэнары далейшага эканамічнага супрацоўніцтва Беларусі і Расеі цяжка, паколькі эканоміка ў гэтым выпадку зьяўляецца закладніцай палітычных стасункаў.

Можна толькі адзначыць, што сістэмныя зьмены, такія як уяўленьне расейскага рубля, шырокі перадазел уласнасьці і сродкаў вытворчасці з удзелам расейскага капіталу і т.п., магчымы толькі напярэдадні буйных палітычных кампаній. Бо “падмуркам” т.зв. “беларускай эканамічнай мадэлі” служыць захаваньне грашовай эмсіі і дзяржаўнага сектару эканомікі. Таму, імаверней, сытуацыя можа разьвівацца ў выглядзе разавых набывкаў расейскім капіталам асобных “кавалкаў” беларускай гаспадаркі, якія “рынкава-сацыялістычная” Беларусь будзе пэрыядычна, але няўхільна “здаваць” набіраючай абароты рынкавай расейскай эканоміцы.

Цяперашнія эканамічныя адносіны Беларусі з Расеяй *спрыяюць* у каротка- і сярэднэтэрміновым пэрыядзе стабільнасьці “беларускай эканамічнай мадэлі”. Але з пункту гледжаньня нацыянальных эканамічных інтарэсаў, якія заключаюцца ў павышэньні стандартаў жыцця насельніцтва на аснове ўстойлівага эканамічнага росту ў доўгатэрміновым пэрыядзе, саюз Беларусі і Расеі хутчэй выступае *перашкодай* на адзіна магчымым шляху — інтэграцыі ў эўрапейскі палітычны, эканамічны і валютны саюз.

Уладзь Калупаеў

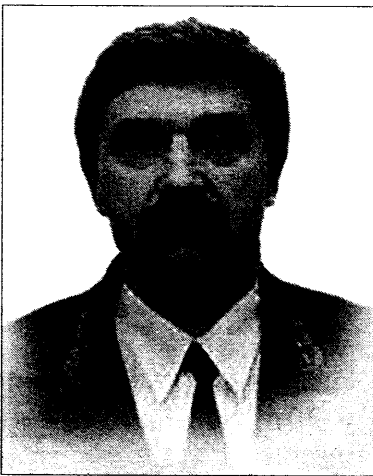


14 лістапада пачаліся слуханні па справе Віктара Рахманька, былога начальніка Беларускай чыгункі.

З-за высокага статусу Віктара Рахманька першай інстанцыяй для яго зробіцца адразу Вярхоўны Суд. Следства па справе вялося амаль 10 месяцаў, матэрыялы справы налічваюць 39 тамоў. Абвінавачванаму інкрымінуюць чатыры крадзяжы на суму больш за мільён рублёў, два эпізоды атрымання хабару на суму звыш 19 млн, пяць фактаў злоўжывання службовым становішчам, што нанесла Беларускай чыгункі страты, роўныя 242 млн. рублёў. Фігуруе нават незаконнае паляванне ў 1999 г., калі Рахманько, на думку следства, застрэліў лася і дзіка. Яшчэ сэнатара вінавацяць у падлогу й падробцы дакументаў. Па справе Рахманька праходзяць яшчэ 5 абвінавачваных, у асноўным супрацоўнікі Беларускай чыгункі.

Памочнік машыніста Рахманько

Віктар Рахманько нарадзіўся ў 1953 г. у Наваградку. Жанаты, мае траіх дзяцей. Скончыў Беларускі інстытут інжынераў чыгуначнага транспарту. Пасля арміі працаваў памочнікам машыніста цягавоза Менскага лясаматэўнага дэпо. Наступнымі службовымі прыступкамі Рахманька былі месцы дзяжурнага на станцыі Баранавічы-Цэнтральныя, старшага інжынера-графіста, цягніковага дыспетчара аддзелу перавозак Баранавіцкага аддзялення БЧ, галоўнага інжынера, начальніка станцыі Баранавічы-Цэнтральныя. Знаходзячыся на гэтай пасадзе, Рахманько прыйшоў у палітыку — зрабіўся дэпутатам Баранавіцкага гарсавету. У 1994 г. яго прызначылі начальнікам Баранавіцкага аддзялення БЧ. У 1996 г. Рахманько заняў таксама сэнатарскае крэсла, а ў кастрычніку 1998 г. зрабіўся начальнікам Беларускай чыгункі. Цікава, што незадоўга да ўзбуджэння справы супраць Рахманька расейская генпракуратура зацікавілася сваім міністрам шляхоў зносінаў Мікалаем Аксёненкам. Мэды шмат казалі пра тое, што расейскага й беларускага чыгуначнікаў звязвае старое сяброўства і што Аксёненка мог нават дапамагчы прызначэнню Рахманька на пасаду кіраўніка



БЧ. Сёлета ў студзені Пуцін зняў Аксёненку.

Гісторыя справы

21 лістапада 2001 г. генэральны пракурор узбудзіў крымінальную справу супраць Рахманька. 5 снежня 2001 г. яму выставілі абвінавачанне ў злоўжыванні службовымі паўнамоцтвамі ды крадзяжы маёмасці ў асабліва вялікіх памерах. Гэткія цяжкія абвінавачанні былі ўпершыню прад'яўленыя сэнатару. Адпаведна артыкулу 102 Канстытуцыі, ня трэба было нават згоды парлямэнту на затрыманне дэпутата. На пасадзе Рахманька, з якога ўзялі падпіску пра нявыезд, замяніў Васіль Гапееў.

У сярэдзіне снежня пракуратура даслала афіцыйны ліст у савет рэспублікі. У ім паведамлялася, што Віктар Рахманько выкарыстаў службовае становішча ў кастрычніку 1999 г., калі пасяліў свайго сына Юр'я ў нумары "люкс" гатэлю "Экспрэс" на Прывакзальнай плошчы ў Менску. Усе выдаткі за сына (каля 14 тысячаў даляраў), які на чыгункі не працаваў, але жыў у гатэлі амаль два гады, несла чыгунка. Пракуратура сцвярджала, што Рахманько змовіўся са службовымі асобамі калгасу "Шлях Леніна" Баранавіцкага раёну. За кошт калгасу быў пакладзены асфальт да лецішча Рахманька, што каштавала калгасу амаль 8 з паловаю тысячаў даляраў. Старшыня калгасу ўладзімер Арцянкоў сцвярджае, што пракладаў дарогу не да лецішча, а да вёскі Міхнаўшчына.

Наша чыгунка

Беларускую чыгунку стваралі яшчэ за царскай Расеяй, каб з'яднаць цэнтар метраполіі з Заходняй Еўропай найкарацейшым шляхам. Днём яе заснавання лічыцца 29 лістапада 1871 г., калі пачала дзейнічаць чыгуначная лінія Смаленск—Ворша—Менск—Берасце. Праўда, першы ўчастак чыгункі пабудавалі ў 1851—62 г. як частку магістралі Санкт-Пецярбург—Варшава.

Сёння эксплуатацыйная працягласць Беларускай чыгункі складае 5,5 тыс. кіляметраў. У адміністрацыйным плане яна складаецца з 6 аддзяленняў (унітарных прадпрыемстваў): Менскага, Баранавіцкага, Берасцейскага, Гомельскага, Магілёўскага ды Віцебскага. Яны яднаюць 384 буйныя й малыя станцыі.

На чыгункі працуюць больш за 110 тыс. чалавек. Па рэйках перавозяць 90% грузаў ды 60% пасажыраў. За шэсць месяцаў гэтага году грузаварот склаў 16473,7 млн. тона-кіляметраў — гэта на 11,3% больш, чым летась. А вось пасажыраў у першым паўгоддзі чыгунка мела на 14,2% меней, чым летась: паказнік пасажырскіх перавозак склаў 7186,3 млн. пасажыра-кіляметраў. За першую палову 2002 г. чыгунка зарабіла 553,2 млрд. рублёў. Зь іх 485,4 млрд. (87,7%) — прыбыткі ад перавозак, 67,2 млрд. рублёў (12,3%) — ад падсобна-дапаможнай дзейнасці.

Хто наварыць на перавозках

Перавозкі па Беларусі — стратная справа. Сёлета за першае паўгоддзе страты склалі 88,5 млрд. рублёў. Найбольш згубілі на прыгарадных цягніках — прыбыткі пакрылі толькі 35,8% выдаткаў. Нятанна абыходзіцца й будаўніцтва галоўнага корпусу новага вакзалу ў цэнтры Менску. За першыя шэсць месяцаў на яго патрацілі 2 млрд. 672 млн. рублёў

(большую частку сумы — мільярд 780 млн. — сплаціла чыгунка).

Зарабляе чыгунка на міжнародных перавозках, у першую чаргу на ўсходнім напрамку. Але й тут ня ўсё гладка. Зь ліпеня на Беларускай чыгункі на экспартна-імпартныя перавозкі грузаў дзейнічае унутрырасейскі тарыф. Гэта азначае, што створаныя роўныя ўмовы для беларускіх ды расейскіх кампаніяў, паралельна са зніжэннем коштаў на грузаперавозкі па чыгункі. Гэтае зніжэнне выгаднае ў першую чаргу расейскаму боку, якому будзе лягчэй канкураваць з іншымі, у тым ліку беларускімі таварамі на нашым рынку.

Маркетынгавыя даследаванні, праведзеныя Беларускай чыгункай, абяцаюць зніжэнне кошту перавозак, у асноўным на тэрыторыі Расеі (калі тавар везуць зь Беларусі туды ці ў Беларусь адтуль). На 50—60% зменшацца кошты транспартавання для нафтапрадуктаў, цэменту, бульбы, солі тэхнічнай; на 40—50% для вырабаў і лому чорных мэталу; на 30—40% для ўгнаенняў, керамічнай пліткі; на 15—30% для вугалю, лесаматэрыялаў, хлебных ды зерневых грузаў; на 10—40% для большасці астатніх

грузаў. Кошт перавозак па тэрыторыі Беларусі з Расеі ці ў Расею знізіцца ня так моцна: для цукру, цэглы, керамічнай пліткі й жалезабэтонных вырабаў на 10—40%, а для астатніх грузаў прыкладна на 10—20%.

На першы погляд здаецца, што беларусы знаходзяцца ў больш выгадных умовах, але ж гэтыя лічбы зніжак ператворацца ў рэальныя грошы толькі тады, калі беларускі тавар сапраўды падзе ў Расею. Насамрэч апошнім часам беларускі экспарт у краіны па-за СНД расце, а ў краіны СНД, у тым ліку ў Расею, падае. Сёлета за сем месяцаў адмоўнае сальда ў гандлі з Расеяй склала 835 млн. даляраў. Увогуле, фінансавыя адносіны Беларускай чыгункі й расейскага Міністэрства шляхоў зносін даволі забытаныя.

Паводле меркаванняў экспертаў, чыгуначныя перавозкі — адна зь нешматлікіх сфераў, у якой Расея мае запазычанасць перад Беларусіяй. Называецца нават прыкладная лічба той запазычанасці — 10 млн. даляраў. Але кіраўніцтва БЧ сцвярджае, што нічога гэтага няма, бо дзейнічае сістэма ўзаемазалежнасці. Удасканалыя яе менавіта Рахманько й Аксёненка.

Алесь Кудрышкі



Цягнік Рахманька сышоў з рэак

Талісман бізнэсоўца

Пятнаццаць "зялёных" за двухдаляравую купюру

Збіраньне даляраў у нас — не нумізматыка і не баністыка. У Беларусі, як і ў многіх іншых краінах, гэта сталася сродкам хоць нека зьберагчы свае грошы ад інфляцыі. Ніводзін беларус не надумаецца прыдбаць зялёную "пяцёрку", "дзясятку", "двацятку" ці "сотку" проста дзеля таго, каб была. Выключэнне можа быць зробленае хіба для аднае

купюры — двухдаляравай.

Гэта вельмі рэдкая банкнота друкавалася ў ЗША апошнім разам у 1976 г., да 200-годзьдзя краіны. Наклад быў вельмі абмежаваны, таму нават многія амэрыканцы ніколі ня бачылі гэткай купюры і нават не падазраюць пра ёйнае існаваньне.

На 2-даляровай банкноце выяўлены трэці амэрыканскі прэзы-

дэнт Томас Джэфэрсан (1743—1826) і рэпрадукцыя карціны "Абвяшчэнне незалежнасці ЗША". Як сьведчаць знаўцы, на купюры канца XIX ст. былі партрэты вынаходцаў Морэ і Фултанна. Потым амэрыканскія ўлады вырашылі не парушаць традыцыі і вярнуцца да звыклых прэзыдэнцкіх выяваў.

Сярод бізнэсоўцаў шмат забабонных людзей, якія лічаць, што 2-даляравікі прыносяць удачу і посьпех у справах. Ня дзіва, што рэдкія банкноты карыстаюцца падвышаным попытам. Такі "талісман" можна прыдбаць у Менску за 15 даляраў — у 7,5 разу даражэй за намінал. Бліжэйшым часам іх цана можа падняцца: як паведамляе "Вестник московского бухгалтера", у Маскве гэтыя банкноты каштуюць ужо да 100 даляраў.

Адам Воршыч

на тыдні

Залежнасць ад трубы

11 лістапада ў Маскве прэм'ер-міністар Генадзь Навіцкі паабяцаў да 1 ліпеня 2003 г. скончыць акцыянаванне "Белтрансгазу", што дазволіць расейскаму "Газпраму" праглынуць наш канцэрн. Разам з тым, Навіцкі заявіў, што Беларусі трэба "адыходзіць ад залежнасці ад адной трубы".

Новая "кола"

Кампанія "Кока-кола Бэўрыджыз Беларусь" плянуе распапаць у Беларусі выраб гатунку "Coca-Cola light", 100 грамаў якога ўтрымліваюць 0,3 калёрыі замест 41 калёрыі ў традыцыйнай "коле". Раней нізкакалярыіную газіроўку завозілі з расейскіх заводаў. На беларускім заводзе кампанія пад Калядзічамі працуе 200 чалавек.

Усеагульная ёдызацыя

Беларусь, чыё насельніцтва пакутуе на ёдавае галадаваньне, хутка не пабачыць аніякай іншай солі, акрамя ёдаванай. Налета будзе забаронена ўвозіць у Бела-

русь неёдаваную соль, пачнецца поўны перавод харчовай прамысловасці на соль зь ёдам.

Дзяржава аддаць "Беллегпрам"

Прэзідэнт канцэрну "Беллегпрам" Эдуард Нарышкін паведаміў, што прадпрыемства неўзабаве ператворыцца ў недзяржаўны холдынг. Канцэрн складаецца з 91 прадпрыемства, на якіх працуюць 120 тысячаў чалавек. І хоць 71 прадпрыемства "Беллегпраму" ўжо не належыць дзяржаве, сярэдняя рэнтабельнасць застаецца вельмі малая — 5,3%.

MT3 прадае трактары сэрбам

MT3 прадаў 72 трактары "Беларус" у крэдыт Фонду развіцця Ваяводзіны празь яго дылера — фірму "Аграпанонка-МТЗ-Фінке". Трактары прызначаюцца для фармераў Ваяводзіны. MT3 плянуе прадаваць у Сэрбію 300 трактароў штогод.

А. К.



Царква ў вагоне

У вайсковых гарадках Барысава адчыняюцца праваслаўныя царквы. Так, у Лядзішчах з'явіўся храм Сьв.Георгия. У царкву ператварылі... чыгуначны вагон: зрабілі ганак, на даху прымацавалі крыж, а вокны закратавалі. Служыць там айцец Андрэй Шабалоўскі. Паводле ягоных словаў, пераабсталяваньне вагону ў царкву — звычайная практыка. У іншым вайсковым гарадку Барысава — Пячах — будаўніцтва праваслаўнай царквы Сьв.Дзмітрыя Данскога яшчэ ня скончанае. Яна, у адрозьненьне ад лядзішчанскай, будзе мець традыцыйны выгляд — з купаламі ды званіцаю.

Пра гімназію забыліся

У Барысаве на 150 тыс. жыхароў толькі адна навучальная ўстанова, дзе выкладаньне вядзецца цалкам па-беларуску, — 2-я гімназія. Працуе яна ўжо 11 гадоў. Вучыцца там 820 чалавек. Гімназія зазнае цяжкасьці ад недахопу беларускамоўных падручнікаў ды праблемаў з рамонтам старога будынку. Расейскамоўную 1-ю гімназію цалкам адрамантавалі да 900-годзьдзя Барысава, а пра 2-ю неяк забыліся.

Рабеце стаўкі, барысаўцы!

У хуткім часе ў Барысаве з'явіцца першае казыно. Яго плянуецца размясціць на першым паверсе рэстарану "Бярэзіна".

Алег Скатарэнка, Барысаў

Zvaliusia z dachu

U viosecy Padlasiejki 72-hadovy starý vyrašýu adramantavač dach svajoj chaty. Užniausia pa drabinach navierch, ale tamaka nie ūtrymausia. Pakul u vioskú dajechala "chutkaja", jon skanaŭ.

Charčavacca — za svaje

Baranavickija ūtady vyrašyli naleta admianic darmaŭoje charčavaŭnie ū špitalach. Robicca heta z-za taho, što byccam by bolšač nahatavanaha chvoryja nie jaduč, a vylivajuč. Charčavacca biaz hrošaj buduč tolki lhotniki, šerah jakich pakul nia vyznačany. Astatnija, razam z daktarami, musiač jeści ū staŭoŭcy za svoj košt. Na aščadžonjja hrošy (70 tys. dalaraŭ) horad kupić tamohraf. Praŭda, i tym pryboram nielha budzie karystacca za tak.

Tancy i viktaryna

10 listapada baranavickaja arhanizacyja TBM ladiła imprezu, pryšviečanju 120-hodździu J.Kupały i J.Kołasa. U zali Pałacu kultury tekstylšcykaŭ sabrałasia bolš za 400 čaŭaviek. Hledačam

byli pradstaŭlenyja pieśni na slovy tvorcaŭ, ich vieršy i biełaruskija tancy. TBM razdavała pryzy pieramožcam haradzkoj viktaryny, pryšviečanaŭ Kołas i Kupału. Za pieršaje miesca vučniu 11-j klasy dali 30 tysiač rublioŭ; za druhoje 20 tys. atrymaŭ vajskevies-adstaŭnik, za 2 trecija pa 15 tys. uziali studenty baranavickich navučalnych ustanovaŭ.

Ruslan Raviaka, Baranavičy

Калегіюм адновяць

Рэстаўрацыя былога езуіцкага калегіюму пачнецца ў хуткім часе ў Воршы. Адноўлены помнік архітэктуры XVII ст. стане дамінантай у гістарычна-культурным цэнтры гораду. У 1842 г. езуіцкія мury былі прыстасаваны пад турму, якая праіснавала ў іх да 1989 г. У двухпавярховым будынку размясціцца музэй прыроды і мастацтва, выстаўны залі, майстэрні мясцовых мастакоў, кавярні. Упрыгожаннем места мусіць стаць адноўленая вежа з гадзіннікамі.

Ангельцы набылі дом

Новае жыллё атрымаў сямейны дзіцячы дом Гаўрылаўцоў у Воршы. Сродкі на набыццё шыкоўнага двухпавярховага катэджу ды прысядзібнага ўчастку выдаткавала ангельская дабрачынная арганізацыя "Надзея і дамы — дзецям". Сямейны дзіцячы дом Надзеі і Васіля Гаўрылаўцоў з'явіўся 7 гадоў таму і налічвае дзесяць дзяцей ад 5 да 18 году. Пакуль ён адзіны ў Воршы. Брытанская арганізацыя за 2,5 году працы ў Беларусі набыла жыллё для 15 сямейных дамоў, у якіх выходзіць 130 дзяцей.

Аштрафавалі немца

Прадстаўнік нямецкай фірмы "Штоц-Агра-Сэрвіс", што арандуе зямлю ў калгасе імя Чапаева (Аршаншчына), аштрафаваны інспэкцыяй па экалогіі за самавольнае спаленне саломы, забароненае нашым прыродаахоўным заканадаўствам. Аднак штрафу ў 277 тыс. рублёў Кляўс Плетц пакуль не заплаціў. Цяпер ён вырашае пытаньне аб падаўжэньні візы на знаходжаньне ў Беларусі.

Аварыя на рагу

На рагу аршанскіх вуліц Савецкай і Замкавай сутыкнуліся "Жыгулі" і "КамАЗ". Дзякуй богу, кіроўцы ды пасажыры не пацярпелі. Грузавік выехаў на тратуар ды ўрэзаўся ў кавярню "Замкавуч". Асноўны ўдар прыняў на сябе стылізаваны кантрафорс.

Віктар Лютынскі, Ворша

Крыж па-за законам

У верасні ў вёсцы Бельца (Лідчына), дзе ў 1659 г. тутэйшае шляхецкае рушаньне пабіла маскоўскае войска Хаванскага, быў усталяваны помнікны крыж — якраз ля броду цераз Нёман, дзе адбылася бітва. Ініцыяваў ушанаваньне памяці продкаў старшыня мясцовай філіі ТБМ Станіслаў Суднік. Праз два тыдні мясцовыя ўлады паведамілі яму, што крыж усталяваны "незаконна" — без даведкі з Інстытуту гісторыі, зямельнага пляну і г.д. — і яго трэба зьнесці. У адказ людзі, падахвочаны мясцовым пробашчам, зладзілі ля крыжа дэжурства. Улады крыху адступіліся, параіўшы С.Судніку хутка сабраць усе неабходныя паперкі, але сытуацыя з крыжам яшчэ застаецца няпэўнай.

Сам С.Суднік цвёрдзіць, што зямля, на якой стаіць крыж, — няўдобица, непрыдатная для гаспадарчага выкарыстання. Дазвол на ўсталяваньне крыжа яму быў выдадзены на паседжаньні рады мясцовага сельсавету. На той час, паводле словаў старшыні філіі ТБМ, аніякіх іншых дакумэнтаў ад яго не патрабавалі. "Я не абавязаны ведаць, якія дакумэнты патрэбныя, — кажа С.Суднік. — Я мушу толькі сабраць дакумэнты, а ўжо якія — мусіць ведаць чыноўнікі. Тады яны ад мяне большага не патрабавалі". Толькі пасля ўсталяваньня крыжа райвыканкам адмяніў



дазвол сельсавету.

С.Суднік не збіраецца здавацца: "Я пэўны, што кожны суд вырашыць справу на маю карысьць". Цяпер старшыня

лідзкай філіі ТБМ чакае адказу з Інстытуту гісторыі: туды быў накіраваны запыт наконт гістарычнасьці самой падзеі.

С.М., А.Ш.

Гарадзенскі адказ Пуціну

Гарадзенская арганізацыя БНФ збіраецца ладзіць пікет пад лэзунгам "За незалежнасьць" супраць прапановы расейскага прэзыдэнта Пуціна аб уключэньні Беларусі ў склад Расеі. Абудуцца яны 16 лістапада з 11 да 13-й на прыпынку каля гандлёвага дому "Берасьце" і каля Дому сувязі. Мерапрыемства пройдзе ў рамках агульнабеларускай акцыі 17 лістапада.

Андрэй Мялешка, Горадні

Бізнэс віцебскіх астролёгаў

Віцебскі цэнтар маркетынгу прапануе новую паслугу — астралёгію бізнэсу. Там можна замовіць структурны аналіз фірмы, прагноз у сфэры дзейнасьці і адпаведную ацэнку персаналу. Асноўнае значэньне надаецца гараскопу часу рэгістрацыі фірмы, таму віцебскім бізнэс-мэнам рэкамендавана зьвяртацца да астролёгаў яшчэ да пачатку асноўнай дзейнасьці.

Прэзэнтацыя макетаў

6 лістапада ў Віцебску адбылася прэзэнтацыя архітэктурнага макету зьнішчанага ў 1985 г. забудовы часткі праспекту Фрунзэ ў раёне Летняга амфітэатру. Стварылі макет архітэктары Алесь Вашкевіч і Аляксандар Міхалюкоў пры ўдзеле Ігара Цішкіна, які забясьпечваў гісторыка-археалагічную частку дасьледаваньняў. Тры будынкi, узноўленыя ў маштабе 1:50, былі архітэктурнымі помнікамі XVII—XVIII ст. Зьнесці іх загадаў тагачасны га-

лоўны архітэктар Ул.Андаралаў — дзеля спрашчэньня руху тралейбусаў. Прэзэнтацыя пляншэту з макетамі адбылася ў кавярні "Альгерд", блізка да месца, дзе некалі стаялі архітэктурныя помнікі.

Ламан у музэі Шмырова

8 лістапада ў музэі Шмырова адбылася сустрэча з актёрам Коласаўскага тэатру Пятром Ламанам. Ён арганізавала супрацоўніца музэю Тацяна Маранава, якая нядаўна пераехала ў Віцебск зь Езярышча. Зь ейным зьяўленьнем у музэі вядомага партызана ўпершыню загучала беларуская мова. Падчас сустрэчы бард Леанід Маранаў праспяваў свае песні на вершы Пятра Ламана.

Міхал Чарвінскі, Віцебск

Мыльныя мянялы

Не пашанцавала кіроўцу Смургонскага заводу аптычнага станкабудаваньня. У лазьні яму тэрмінова спатрэбіліся беларускія рублі. У кішні былі толькі сто далараў. Памяняць грошы вызваліся два выпадковыя знаёмцы. Няцяжка здагадацца, што мяняюць яны іх да сеньня.

Мар'ян Вянгроўскі, Астравец

Зачыніўся "Вольны горад"

Нумар ад 1 лістапада завяршыў сабой выданьне крычаўскага незарэгістраванага тыднёвіка "Вольны горад". Прычынай закрыцця сталіся фінансавыя праблемы. За ўвесь час існаваньня, з 1998 г., сьвет пабачылі 109 нумароў "Вольнага гораду", якія друкаваліся ў смаленскай друкарні й распаўсюджваліся сярод жыхароў Крычаўшчыны.

Андрэй Кузьмін, Крычаў

Ставляць царкву

Праваслаўную царкву на 10 купалоў узводзяць у Бялынічах на месцы, дзе некалі стаяў кармаліцкі касцёл. Будынак касцёлу быў зруйнаваны ў 1967 г. пры дапамозе піратэхнікаў зь Ленінграду. На пачатку году будаўніцтва царквы было абвешчана на

Бялыніччыне ўсенароднай справай. На ахвяраваньні бялынічанаў ужо пастаўлены зруб бажніцы. Цяпер спэцыялісты зь Менску вырабляюць купалы. На гэта трэба 10 кубоў драўніны і тона медзі. Каштуюць дах і купалы больш за 35 млн. рублёў.

Багатыя бялынічане

Паводле інфармацыі адміністрацыі бялыніцкай філіі №701 ААТ "Беларусбанк", з пачатку году дэпазыты ўкладаньнікаў філіі ў нацыянальнай валюце выраслі на 82%, а ў замежнай — на 26%. Яны вымяраюцца сумаі ў 468,6 млн. рублёў і 242,3 тыс. умоўных адзінак. У пераліку на кожнага жыхара раёну гэта складае па 19525 руб. і 10,1 у.а.

Базыль Лішвіновіч, Бялынічы

Лекар з гузікамі

У Чавусах тры дні гастралюваў так званы народны лекар Уладзімер. Лячыў ён шляхам унушэньня і сапраўды бясплатна, затое "замоўленыя" гузікі, булаўкі і сьвечкі прадаваў па 6000 рублёў за кожную.

"Іскра", Чавусы

Паганская эўраінтэграцыя

Асяродак беларускіх паганцаў "Gega Ruch — Kryŭskaja Druŭgija Druŭgaj" быў залучаны ў склад панэўрапейскага рушаньня "Heathen Front" у якасьці Крыўскай філіі. Адным зь лідэраў і ідэолягаў Фронту зьяўляецца сьляны нарвэскі дзіяч і музыка Варг Вікернэс, які цяпер адбывае тэрмін за забойства сатаніста. Расейскія нэапаганцы мелі намер стварыць усеславянскае задзіночаньне, куды, на іх думку, мусілі ўвайсьці й беларускія прыхільнікі старавечных культаў. Адылі, зважаючы на належнасьць нашага краю да Прыбалтыйскага гісторыка-культурнага рэгіёну і балцкую дахрысьціянскую традыцыю, крыўскія друвінгі адмовіліся ад супрацы пад славянскаю эгідаю.

Аляксей Дзярманіс, Менск



У ноч з 7 на 8 лістапада невядомыя распысалі і размалявалі сьцены мячэта ў Слоніме. Кіраўнік мясцовых мусульманаў Сулейман Байрашўскі (на здымку) кажа, што гэты вандалізм адбыўся ўжо ня першы раз.

18 ПАНЯДЗЕЛАК, ЛІСТАПАДА

БТ

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 12.00, 15.00, 18.00, 23.00 Навіны.
6.15, 7.15, 8.15 Добрай раніцы, Беларусь!
9.15, 17.00 "Пецябурскія таямніцы". Сэрыял.
10.05 Кола тэлеагляду.
10.20 Існасьць. Духоўная праграма.
10.45 Плянэта АРТ.
11.10, 22.00 "Магія каханьня". Сэрыял.
12.20 "На скрыжаваньнях Эўропы". Нацыянальны тэлефэстываль песні.
13.05 Тэлебаромэтар. Прагноз надвор'я.
13.20 Г.Польскіх у кінааповесці "Дзікі сабака дынга".
15.20 "Машына ператварэньняў". Сэрыял для дзяцей.
15.50 "Сьзор'е надзей". Нацыянальны тэлевізійны конкурс юных талентаў.
16.20 Мультыклёб.
18.20 Камэдыя "Дублёрка" (Фран-

цыя).
20.05 Галоўнае пытаньне.
20.40 Калыханка.
21.00 Панарама. Інфармацыйны канал.
21.45 Навіны рэгіёну.
22.50 10 хвілін пра спорт.
23.20 Зона Ікс.
23.30 Сэрыял "Першая хваля" (Канада-ЗША).

СТВ

16.05 "Сьвет Бобі". Мультсэрыял.
16.30, 19.30, 23.25 "24 гадзіны".
16.50 "Сямейныя страсьці". Ток-шоў.
17.55 "Пад вулгом 23 з паловай". Дак. фільм.
18.25 "Хіт-момант".
18.35 "Кобра". Тэлесэрыял.
19.15 Музыка на СТВ.
19.45 "Навіны СНД".
20.00 "Добры вечар, маленькі...".
20.15 "СТВ-спорт". Тэлеальманах.
20.35 "Партрэт у інтэр'еры".
20.50 "Запрашаем паскардзіцца".
21.00 "Тэхналегія".
21.10 "Арт-экспрэс". Культурнае жыццё сталіцы.
21.25 "Расейскі чуд". Рэальнае кіно.
22.25 "Мэрсэдэс". Дак. фільм.

8 КАНАЛ

17.30 Мультфільм "Том і Джэры".
17.40 Фантастычны трылер "Чужыя".
19.50 Дак. фільм "Дзікія пумы Андаў".
20.40 Тэлеграма.
20.45 "Вечарніца".
21.00 "Аўта-курс".
21.15 Дэтэктыў "Залатыя павукі".

Першы музычны канал

7.00 "Пад'ёмнік".
8.30, 17.00, 20.30, 22.15 MegaMix.
12.00 "Azon".
14.00, 22.10 Навіны спорту.
14.10 "ІнтэрАктыў".
16.00 "Скул-парад".
18.30 Музыка.ru.
19.30 People-mix.
22.00 "120/80". Інфармацыйна-забаўляльная праграма.

АНТ

Тэхнічная прафіліятыка да 16.35.
16.35 АНТ прадстаўляе: "Контурны".

17.15 Чалавек і закон.
18.00, 20.30, 23.15 "Нашы навіны".
18.10 "Вялікае мыццё".
19.05, 21.10 "Неахопы Разанаў, Юбілей".
20.00 Час.
22.10 Шматсэрыіны фільм "Ледавіковы пэрыяд". 5-я сэрыя.
23.25 "Фабрыка зорак".
23.55 "Іншы час".
0.35 "На футболе".
1.05 "Апалегія".

РТР

7.45 Бэт Мідлер, Даяна Кітан, Голдзі Хоўн і Сара Джэсыка Паркер у камэдый "Клоб першых жонак" (ЗША). 1996 г.
9.45 Весткі. Дзяжурная часць.
10.00, 19.00 Весткі.
17.50 Сэрыял "Зладзейка. Шчасьце напакрат".
18.50 Дабранач, дзеці!
19.35 Мясцовы час. Весткі—Масква.
19.55 Расейская сэрыя. Тэлесэрыял "Ніна. Расплата за каханьне".
21.00 Прэм'ера. Тэлесэрыял "Марш Турэцкага-3. Хто страляе апошнім".
22.00 Ток-шоў "Весткі +".
22.35 "Культурная рэвалюцыя".
Публічны чалавек ня мае права

ўтойваць сваё жыццё".

Культура

17.30, 23.00 Навіны культуры.
17.45 Улада факту.
18.10 "Дапамажыце Тэлеку".
18.20 Сцэнаграма.
18.45 С.Пракоф'еў. Першы канцэрт для фартэпіяна з аркестрам.
19.00 75 год рэжысэру. "Службовыя раманы Эльдара Разанава".
19.40 "Жорсткі романс". Маст. фільм.
22.00 Весткі.
22.10 Тэатральная Расея. "Дон Кіхот, ці Сумная аповесць пра Дон Кіхота Ляманцага". Спэтакль Нова-сібірскага моладзевага тэатру "Глеб-бурск".
23.25 "Начны палёт".

НТВ

9.00 Сеньня раніцай.
9.20 Надвор'е на заўтра.
9.25 "Надоочы".
11.00, 15.00, 16.00, 17.00 Сеньня.
14.40 "Не вучыце мяне жыць". Ток-шоў "Прынцып даміно".
16.05 Баявік "Агент нацыянальнай бяспекі". "Шантаж".
17.15 "Увага. Вышук!".

18.00 "Сеньня" з Тацянай Мітковай.
18.35, 22.15 Дэтэктыў "Крот-2".
19.45 Сэрыял "На рагу, ля Патрыярхавых-2". 4-я сэрыя.
21.00 "Сеньня ўвечары" з Кірылам Паздняковым.
21.35 Сэрыял "Трэці лішні".

Эўраспорт

9.30 Аўтагонкі сэрыі НАСКАР. ЗША. Паўтор.
10.30 Тэніс. Мастэрз. Шанхай. Фінал. Паўтор.
12.30 Парусны спорт. 1/4 фіналу. Новая Зэляндія. Паўтор.
13.30 Ралі. Вялікабрытанія. Паўтор.
14.00 Футбол. Легенды чэмпіянатаў Эўропы. Паўтор.
15.00 Тэніс. Мастэрз. Шанхай. Фінал. Паўтор.
17.00 Футбол. 1/2 фіналу.
19.00 Эўрагалы. Футбольны часопіс.
20.45 Футбольны часопіс лігі чэмпіёнаў. Паўтор.
21.55 Футбольны часопіс лігі чэмпіёнаў. Паўтор.
22.15 Эўрагалы. Футбольны часопіс.
Паўтор.
1.15 Ралі. Вялікабрытанія.

19 АЎТОРАК, ЛІСТАПАДА

БТ

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 12.00, 15.00, 18.00, 23.00 Навіны.
6.15, 7.15, 8.15 Добрай раніцы, Беларусь!
9.15, 17.00 "Пецябурскія таямніцы". Сэрыял.
10.05 "Падарожжа вакол сьвету". Дак. сэрыял (ЗША).
10.20 Час мясцовы.
10.45 Падарожжа дылетанта. Таямніцы Камайскага храму.
11.00 Сола для дабютанта. Яўген Шымановіч (кларэт).
11.10, 22.00 "Магія каханьня". Сэрыял.
12.20 Добры дзень, Беларусь!
12.10 Г.Польскіх у ваенным рамане "Вернасьць".
14.40 Дак. сэрыял "Патаемныя людзі".
15.25 "Машына ператварэньняў". Сэрыял для дзяцей.
15.50 "Усе на арбіту!" Пазнавальны сэрыял.
16.00 Пяць цудаў.
16.10 5x5. Інфармацыйна-забаўляльная праграма для старшаклясыкаў.
16.55 Кліп-абойма.
18.20 "Дзьве жанчыны ў Парыжы".

Маст. фільм (Міжнародны францускі канал).
20.05 Ток-шоў "Стадыен".
20.40 Калыханка.
21.00 Панарама. Інфармацыйны канал.
21.45 Навіны рэгіёну.
22.50 10 хвілін пра спорт.
23.20 Зона Ікс.
23.30 Начны этэр.
0.35 Эратычная камэдыя "Каханьне і сэкс" (ЗША).

СТВ

5.00 "Мэш". Сэрыял.
5.30 "Шэршэ ля ФАН".
6.00, 15.35 "Чарапашкі ніндзя: новая мутацыя". Тэлесэрыял.
6.30, 15.05 "Джым Батан". Мультсэрыял.
7.00, 14.35 "Чалавек-павук". Мультсэрыял.
7.30, 12.30, 16.30, 19.30, 23.45 "24 гадзіны".
7.45, 20.15 "СТВ-спорт". Тэлеальманах.
8.05, 19.45 "Навіны СНД".
8.20, 20.50 "Менск і менчукі".
8.30 "Тэхналегія".
8.40 "Меншчына. Людзі, падзеі, факты".
8.50 Кіно: Торын Блэк, Нэнсі Эвэрхард, Грэг Эвіган у фантастычным фільме "Монстар зь бездані".
11.00 "Пакуль гарыць свечка".
11.30 "Яга, цёмная страсьць". Тэле-

навіла.
12.50 "Вовачка". Сэрыял.
13.20, 18.35 "NEXT". Тэлесэрыял.
16.05 "Сьвет Бобі". Мульт. сэрыял.
16.50 "Сямейныя страсьці". Ток-шоў.
17.55 "Пад вулгом 23 з паловай". Дак. фільм (ЗША).
18.25 "Хіт-момант".
18.35 "Добры вечар, маленькі...".
20.00 "Добры вечар, маленькі...".
20.25 "Тэма дня".
20.35 "Добры дзень, доктар!".
21.00 "Тэхналегія".
21.10 "Закон і крымінал".
21.25 "Расейскі чуд". Рэальнае кіно.
22.25 Кіно: В.Праскурый, К.Лаўроў, С.Любшын у сатырычнай камэдыі "Скура".
0.05 Начны экран: Джон К'юсак, Анжэліка Х'юстан, Анэт Бэнінг у псыхалгічным трылеры "Кідаль".

8 канал

17.30 Мультпарад.
17.40 Маст. фільм "Бой пасля перамогі", 1-я сэрыя.
19.00 "Банка комксаў".
19.15 Прыгодніцкі фільм "Бэрмудзкі трохкутнік".
20.40 Тэлеграма.
20.45 "Вечарніца".
21.00 Гурман-клуб.
21.20 Л.Філатаў у маст. фільме "Забытая мэлёдыя для флейты".

Першы музычны канал

7.00 "Пад'ёмнік".
8.30, 17.30, 20.30, 22.45 MegaMix.

12.00, 16.40 "Azon".
14.00, 22.10 Навіны спорту.
14.10 "ІнтэрАктыў".
16.00 "20-ка Першых".
18.30 Музыка.RU.
19.30 People-mix.
22.00 "120/80". Інфармацыйна-забаўляльная праграма.
22.30 "Заваёўнікі кантынэнтаў".

АНТ

8.00 Тэлеканал "Добрай раніцы".
9.00 Навіны.
9.15, 19.05 "Сямейныя павязі". Сэрыял.
10.00 "Жывёлы-парушальнікі". Вос-трасожэжны фільм.
10.50, 23.30 "Фабрыка зорак".
11.15 Дыснэй-клуб: "Перапынак".
16.45 "Самі з вусамі".
17.15 Незалежнае расьсьледаваньне.
18.00, 20.30, 23.20 "Нашы навіны".
18.10 "Вялікае мыццё".
20.00 Час.
21.10 "Апошні герой-2". "Тыгры".
22.15 Шматсэрыіны фільм "Ледавіковы пэрыяд". 6-я сэрыя.
0.00 Тэлеканал "Новы дзень".
"Ведзьмакі". 1-я сэрыя.
0.30, 1.30 "Апалегія".
1.00 Тэлеканал "Новы дзень". "Геніі і ліхадзеі". Фрыццэф Хансэн.

РТР

7.45, 19.55 Тэлесэрыял "Ніна. Расплата за каханьне".

8.50, 21.00 Тэлесэрыял "Марш Турэцкага-3. Хто страляе апошнім".
9.45 Весткі. Дзяжурная часць.
10.00, 19.00 Весткі.
17.50 Сэрыял "Зладзейка. Шчасьце напакрат".
18.50 Дабранач, дзеці!
19.35 Мясцовы час. Весткі—Масква.
22.00 Ток-шоў "Весткі +".
22.35 Апошні сэанс. Жан Рэно ў фільме "Прыдуркі" (Францыя). 1995 г.

Культура

15.00 "Разумьенне". "Агонь".
15.55 "Траццякоўка — дар бясэнны". "Што ёсьць ісьціна?".
16.20 "Твар у твар". Фільм 2-і з дак.цыклу "Калыма".
17.30, 23.00 Навіны культуры.
17.45 "Палацавыя таямніцы". "Велічныя сірата".
18.10 "Дапамажыце Тэлеку".
18.20 Дак. сэрыял "Сакрэтныя фізыкі". Якаў Зальдовіч.
18.45 "Партытуры не гараць".
19.30 Да 75-годзьдзя Міхаіла Ульянава. "Тэма". Маст. фільм.
21.05 "Што рабіць?".
22.00 Весткі.
22.15 "Экалегія літаратуры". Чынгіз Айтмату.
23.25 "Начны палёт".

НТВ

9.00 Сеньня раніцай.
9.20 "Увага. Вышук!".
10.00, 15.00 Сеньня.

10.05 Кулінарны паядынак.
11.00, 16.00, 17.00 Сеньня.
14.40 "У пасьцелі з ворагам". Ток-шоў "Прынцып даміно".
16.05 Сэрыял "На рагу, у Патрыярхавых-2". 4-я сэрыя.
17.20 Дак. драма "Злачынства і пакараньне".
18.00 "Сеньня" з Тацянай Мітковай.
18.35, 22.15 Дэтэктыў "Крот-2". 9-я сэрыя.
19.45 Сэрыял "На рагу, ля Патрыярхавых-2". 5-я сэрыя.
21.00 "Сеньня ўвечары" з Кірылам Паздняковым.
21.35 Сэрыял "Трэці лішні".

Эўраспорт

9.30 Футбол. Легенды чэмпіянатаў Эўропы. Паўтор.
10.30, 14.30 Эўрагалы. Футбольны часопіс. Паўтор.
12.00 Конны спорт. Паказальныя выступленьні. Паўтор.
13.00 Ралі. Вялікабрытанія. Паўтор.
16.00 Экстрэмальны часопіс YOZ.
16.30 Цяжкая атлетыка. Чэмпіянат сьвету. Турцыя. Паўтор.
18.00, 21.00 Цяжкая атлетыка. Чэмпіянат сьвету. Польшча. Жывая трансляцыя.
20.00 Футбольны часопіс ліг чэмпіёнаў. Паўтор.
23.00 Бокс. Жывая трансляцыя.
0.45 Цяжкая атлетыка. Чэмпіянат сьвету. Польшча. Паўтор.

20 СЕРАДА, ЛІСТАПАДА

БТ

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 12.00, 15.00, 18.00, 23.00 Навіны.
6.15, 7.15, 8.15 Добрай раніцы, Беларусь!
9.15, 17.00 "Пецябурскія таямніцы". Сэрыял.
10.10 "Падарожжа вакол сьвету". Дак. сэрыял (ЗША).
10.20 "Сьпявай, душа!" Летняя ўспаміна.
11.15, 22.00 "Магія каханьня". Сэрыял.
12.20 Добры дзень, Беларусь!
13.15 Г.Польскіх у кінакамэдыі "Нікчэмная мітусьня".
14.40 Дак. сэрыял "Патаемныя людзі".
15.25 "Машына ператварэньняў". Сэрыял для дзяцей.
15.50 "Усе на арбіту!" Пазнавальны сэрыял.
16.00 Пяць цудаў.
16.10 5x5.
16.55 Кліп-абойма.
18.20 Масква — Менск.
18.35 Ц.Рот і Дж.Орманд у крымінальнай драме "У пастцы".

20.15 "Беларускае Палесьсе". Відэа-фільм АНТ.
20.40 Калыханка.
21.00 Панарама. Інфармацыйны канал.
21.45 Навіны рэгіёну.
22.50 10 хвілін пра спорт.
23.20 Зона Ікс.
23.30 Начны этэр.
1.05 А.Пяскоў і С.Шакураў у фантастычным прыгодніцкім фільме "Хагі-Трагер" (Расея-ЗША).

СТВ

5.00 "Мэш". Сэрыял.
5.30 "Шэршэ ля ФАН".
6.00, 15.35 "Чарапашкі ніндзя: новая мутацыя". Тэлесэрыял.
6.30, 15.05 "Джым Батан". Мультсэрыял.
7.00, 14.35 "Чалавек-павук". Мультсэрыял.
7.30, 12.30, 19.30, 23.50 "24 гадзіны".
7.45, 20.15 "СТВ-спорт".
7.55, 19.45 "Навіны СНД".
8.10 "Добры дзень, доктар!".
8.25 "Сьнеданьне зь інай Афанасьевай".
8.30, 21.00 "Тэхналегія".
8.40 "Меншчына. Людзі, падзеі, факты".
8.50 Кіно: Нікалас Кейдж, Холі Хантэр, Джон Гудмэн у крымінальнай камэдыі братаў Кознаў "Выхаваньне Арызоны".

11.00, 21.10 "Аўтапанарама".
11.15 "Тэатральныя гісторыі".
11.30 "Яга, цёмная страсьць". Тэле-навіла.
12.50 "Такая прафэсія".
13.20, 18.35 "NEXT". Тэлесэрыял.
16.05 "Сьвет Бобі". Мультсэрыял.
16.50 "Сямейныя страсьці". Ток-шоў.
17.55 "Пад вулгом 23 з паловай". Дак. фільм.
18.25 "Хіт-момант".
20.00 "Добры вечар, маленькі...".
20.25 "Навіны сусьветнай шоу-індустрыі".
21.25 "Расейскі чуд". Рэальнае кіно.
22.25 Кіно: М.Дзяржавін, М.Кокша-наў, А.Панкратэў-Чорны ў камэдыі "Імпатэнт".
0.05 "Ілюзіён": Грэта Гарба і Шарль Буае ў гістарычнай мэлядраме "Пака-рэньне".

8 канал

17.30 Мультпарад.
17.40 Маст. фільм "Бой пасля перамогі", 2-я сэрыя.
19.00 Праграма "Майстэрства вылеч-вання".
19.15 Маст. фільм "Прывідная мэта".
20.45 "Вечарніца".
21.00 Эўропа сеньня.
21.30 Містычны трылер "Сны".

Першы музычны канал

7.00 "Пад'ёмнік".

8.30, 17.00, 20.30, 22.15 MegaMix.
12.00, 16.00 "Azon".
14.00, 22.10 Навіны спорту.
14.10 "ІнтэрАктыў".
18.30 Музыка.RU.
19.30 People-mix.
22.00 "120/80". Інфармацыйна-забаўляльная праграма.

АНТ

8.00 Тэлеканал "Добрай раніцы".
9.00 Навіны.
9.15, 19.05 "Сямейныя павязі". Сэрыял.
10.00 Таямніцы стагодзьдзя. "Апошні палёт Валерыя Чалава".
10.40, 23.25 "Фабрыка зорак".
11.05 Сэрыял "Твінсы".
16.15 Міхаіл Ульянаў у фільме "Факты мінулага дня". 1-я сэрыя.
17.30 "Жарт за жартам".
18.00, 20.30, 23.15 "Нашы навіны".
18.10 "Вялікае мыццё".
20.00 Час.
21.10 "Расейская рулетка".
22.10 Шматсэрыіны фільм "Ледавіковы пэрыяд". 7-я сэрыя.
23.55 Тэлеканал "Новы дзень". "Іда-лы". Одры Хелбэрн.
0.25, 1.25 "Апалегія".
0.55 Тэлеканал "Новы дзень". "Далёкая палуба".

РТР

7.45, 19.55 Тэлесэрыял "Ніна. Расплата за каханьне".

8.50, 21.00 "Марш Турэцкага-3. Хто страляе апошнім".
9.45 Весткі. Дзяжурная часць.
10.00, 19.00 Весткі.
17.50 Сэрыял "Зладзейка. Шчасьце напакрат".
18.50 Добрай ночы, дзеці!
19.35 Мясцовы час. Весткі—Масква.
22.00 Ток-шоў "Весткі +".
22.35 Апошні сэанс. Прэм'ера. Фільм Жэрара Карбэ "Кароль танцуе" (Францыя—Германія—Бэльгія).

Культура

15.05 "Разумьенне". "Эвалюцыя".
15.55 "Арт-панарама".
16.20 Вайна пасля вайны". Фільм 3-ці з дак.цыклу "Калыма".
17.30, 23.00 Навіны культуры.
17.45 "Айчыны і лёсы". Дзьмітры Равінскі.
18.10 "Дапамажыце Тэлеку".
18.20 Дак. сэрыял "Сакрэтныя фізыкі". Андрэй Сахараў. Фільм 1-ы.
18.50 75 год Міхаілу Ульянаву. "Вы-ратавальны круг".
19.30 "Старшыня" Маст. фільм. 1-я сэрыя.
21.05 Ток-шоў "Школа зласлоўя".
22.00 Весткі.
22.15 "Астравы".
23.25 "Начны палёт".

НТВ

9.00 Сеньня раніцай.
9.20 "Вочная стаўка".
10.00, 11.00, 15.00, 16.00, 17.00 Сеньня.
10.05 "Шоў Алены Сыцэпаненкі".
14.40 "Злодзеі мусяць сядзець у турме". Ток-шоў "Прынцып даміно".
16.05 Сэрыял "На рагу, ля Патрыярхавых-2". 5-я сэрыя.
17.20 Шчырае прызнаньне.
18.00 "Сеньня" з Тацянай Мітковай.
18.40, 22.15 Дэтэктыў "Крот-2".
19.45 Сэрыял "На рагу, ля Патрыярхавых-2". 6-я сэрыя.
21.00 "Сеньня ўвечары" з Кірылам Паздняковым.
21.35 Сэрыял "Трэці лішні".

Эўраспорт

9.30 Ралі. Вялікабрытанія. Паўтор.
10.30, 12.00, 17.00 Цяжкая атлетыка. Чэмпіянат сьвету. Польшча. Паўтор.
13.30 Снауборд.
14.00 Конны спорт. Чэмпіянат сьвету. Бэрлін.
15.00, 18.00, 21.00 Цяжкая атлетыка. Чэмпіянат сьвету. Польшча. Жывая трансляцыя.
20.00 Футбольны часопіс лігі чэмпіёнаў. Паўтор.
23.00 Футбол. Жывая трансляцыя.
0.15 Футбол. Агляд.

21 ЧАЦЬВЕР, ЛІСТАПАДА

БТ

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 12.00, 15.00, 18.00, 23.00 Навіны.
6.15, 7.15, 8.15 Добрай раніцы, Беларусь!
9.15, 17.00 "Пецябурскія таямніцы". Сэрыял.
10.10 "Падарожжа вакол сьвету". Дак. сэрыял (ЗША).
10.20 "Беларускае Палесьсе". Відэа-фільм АНТ.
10.45 Лёс чалавека.
11.15, 22.00 "Магія каханьня". Сэрыял.
12.20 Добры дзень, Беларусь!
13.15 Г.Польскіх у дэтэктыве "Разарванае кола".
14.40 Дак. сэрыял "Патаемныя людзі".
15.25 "Машына ператварэньняў". Сэрыял для дзяцей. Заклучная сэрыя.
15.50 "Усе на арбіту!" Пазнавальны сэрыял.
16.00 Пяць цудаў.
16.10 5x5.
16.55 Кліп-абойма.
18.20 Саюзнае веча.
18.40 Баскетбол. Чэмпіянат Эўропы. Мужчыны. Беларусь—Эстонія. Перадача з Гомелю.
20.05 Кароткамэтражны маст.

фільм "Паветраны шарык" (Вялікабрытанія).
20.15 Асноўная вэрсія. "Крыж Эўфрасіны Полацкай".
20.40 Калыханка.
21.00 Панарама. Інфармацыйны канал.
21.45 Навіны рэгіёну.
22.50 10 хвілін пра спорт.
23.20 Зона Ікс.
23.30 Начны этэр.
1.05 Рамантычная камэдыя "Усе магчыма, бэбі" (Вялікаб



Хто мае права на Слова

"Каталіцкі голас у тваёй хаце!" — так рэпрэзэнтуюць сябе гэтая станцыя, хоць ніводзін касцельны гіерарх не ўхваляе яе дзейнасці. Большасць слухачоў "Радые Марыя" — людзі, "пакрыўджаныя капіталізмам". У этэры станцыі гучаць антыэўрапейскія й антысэміцкія заклікі. Дырэктар радые падазраецца ў нячыстых апэрацыях, але паліцыя не наважваецца яго кранаць. Далейшая дзейнасць "Радые Марыя" можа выклікаць раскол сярод польскіх каталікоў.

"І хто будзе слухаць тыя малітвы?" — здзіўлялася Нацыянальная рада радыевяшчання і тэлебачання Польшчы пры канцы 1991 г., разглядаючы дазвол на заснаванне каталіцкае радыестанцыі. Налета торунскае "Радые Марыя" выйшла ў этэр і пачало імкліва развівацца. Сёння яго слухаюць каля шасці мільёнаў жыхароў Польшчы і Заходняй Беларусі.

Большасць сталых слухачоў ставіцца да "Радые Марыя" вельмі эмацыйна, а іншыя станцыі ня слухае: "Навошта нам рэклама, гучная музыка й інфармацыйная сечка? Гэта не навіны, калі нам паведамляюць, што ў нейкай катастрофе загінула 40 чалавек, а ў коткі галівудзкай кіназоркі праблемы са страўнікам. Таму мы й слухаем "РМ".

"Каталіцкі голас у тваёй хаце!" — так рэпрэзэнтуюць сябе гэтая станцыя, хоць ніводзін касцельны гіерарх не ўхваляе яе дзейнасці. У свеце існуе сетка "Радые Марыя", але толькі ў Польшчы яна дасягнула такога поспеху. Адно што папулярнасць "РМ" мае моцны прысмак скандалу.

Казаць можна ўсё

Шмат каму "РМ" замяняе касцёл: 20% вяшчання складаюць малітвы і трансляцыі імшы. Малітвы чытаюцца з удзелам слухачоў, якія тэлефануюць у

студыю.

Людзей прыцягвае імкненне торунскай радыестанцыі да дыялёгу са слухачамі, што папросту абрываюць яе тэлефоны. На гэтыя гутаркі сыходзіць палова этэрнага часу "РМ". Казаць па радые можна ўсё.

Прыкладам, які-небудзь слухач можа ў простым этэры рытарычна запытацца, чаму менавіта сем міністраў чарговага ўраду зьяўляюцца прадстаўнікамі Уніі Свабоды (лібэральная польская партыя). І ўслед патлумачыць: бо сем сьвечак мае мэнора — жыдоўскі рытуальны падсвечнік. А хтосьці іншы можа, не хаваючыся, выказаць свой погляд на Галакост: "Дужа шкада, што Гітлер ня вынішчыў гэтых крывасмокаў да апошняга. Да апошняга, нікога не шкадуючы. Ні кабэт, ні дзяцей. Да апошняга!"

Такога кшталту прамовы рэдакцыяй не асуджаюцца, хутчэй нават заахвочваюцца. Калі слухаеш, міжволі ўзьнікае асацыяцыя з сумнавым праяктам Ніны Чайкі. Самая адыёзная перадача "РМ" — "Бясконцыя размовы". Яна гучыць штодня з 22.20, цягнуцца дзеве гадзіны й складаецца з тэлефанаванняў у студыю, якія вызначаюць тэму для абмеркавання.

Радыеайцец

Пазыцыю "РМ" аднаасобна вызначае заснавальнік і кіраўнік радыестанцыі айцец-рэдамптарыст Тадэвуш Рыдзык. Безь яго радые не існавала б. Айцец — моцны харызматык і цудоўны арганізатар. У 1970-я ён сабраў пры торунскім касцёле рэдамптарыстаў музычны гурт моладзі, які граў біт-біт. На набажэнствы прыходзілі натоўпы вернікаў. Рыдзык ладзіў і папулярны музычны фэст "Sacro Song". На пачатку 90-х ён заснаваў "Радые Марыя".

З стварэннем і дзейнасцю станцыі зьвязана нямала цёмных гісторыяў. Упершыню праблемы з законам у "РМ" зьявіліся яшчэ ў 1992 г., але паліцыя заўжды лічыла за лепшае ня зьвязвацца з радыеайцом. Самым яскравым прыкладам нерашучасці ўладаў стаўся выпадак з "мэрсэдэсамі", якія а.Тадэвуш спрабаваў увезці зь Нямеччыны. У дакумэнтах машыны былі запісаныя як "падараваныя прадметы культуры". На мытні ж высветлілася, што яны не падараваныя, а купленыя. Пачалося сьледства. Але ніводная пракуратура не згадзілася займацца гэтай справай і ніхто так і ня быў пакараны.

Скаргаў на дырэктара "РМ" ніколі не бракавала. У асноўным яны тычацца стылю й зместу камэнтараў радыестанцыі. Так, у часе веча-рычніка 1996 г. Рыдзык прапанаваў "пагаліць га-ловы, як курвам, што цягаліся зь немцамі", пасла-лам Сойму, якія галасавалі за частковую лега-лізацыю аборту. Словы айца былі кваліфікаваныя як "абраза вярхоў-ных органаў дзяржаўнай улады Рэспублікі Поль-шчы", што прадугледжва-е да 8 гадоў турэмнага

зьняволення.

Але нават гэтая справа мэртва ляжала ў пракуратуры месяцамі, бо Рыдзык ігнараваў усе позвы, і была ўрэшце ціха замятая. Торунскія паліцыянты толькі раз-водзілі рукамі: "Любога іншага ўжо даўно затры-малі б і прывялі сілай, але які пракурор нава-жыцца даць каманду схапіць ксяндза Р.? І які паліцыянт наважыцца выканаць той загад? Ды яго тут жа заклімаюць у этэры як ворага Поль-шчы й хрысьціянства".

Мэдыя-імперыя

Сёння "Радые Ма-рыя" ахоплівае 80% тэ-рыторыі Польшчы: у краіне створаная сетка з больш як 100 станцыяў. Праз спадарожнік пера-дачы транслююцца на Эўропу, Амэрыку і нават Расею. Станцыя працуе на кароткіх хвалях ад панядзелка да суботы з 7:00 да 9:15, а ў нядзелю з 8:00 да 10:00 на 15455 кГц (19 м), з 17:00 да 19:00 яе можна слухаць на 12010 кГц (25 м), а з 19:00 да 24:00 — на 7380 кГц (41 м) — час усюды польскі.

Ідэі Рыдзыка пашырае таксама фундамэнталіс-кая газэта "Nasz Dzień-nik" і штомесячнік "Rodzina Radio Maryja".

Супраціўляючыся "згуб-наму заходняму ўплы-ву", айцец карыстаецца найноўшай заходняй тэх-нікай. На яе грошы ёсьць, бо "РМ" вызвалена ад падаткаў, мытаў і атрымлівае ахвяраваньні. Каталіцкі этык і філэзаф Ёзаф Тышнэр сьвед-чыць: "Нядаўна чуў, як адзін біскуп дакараў падначаленага за падтрымку "Радые Марыя". Той бараніўся — маўляў, яму так за-гадавае голас сумленьня. Біскуп адказаў, што апрача сумленьня трэба мець яшчэ й розум".

Часопіс "Polityka" распеў-пра слухачку, што, маючы мізэр-ную пэнсію, рэгулярна дасылае грошы "РМ". Кажы, што дала б іх унуку, але ведае, што, калі ўкладзе грошы ў радые, унуку будзе больш карысці, "ягонае жыццё палепшае".

Назваць "РМ" проста замш-лым гняздом фундамэнталізму нельга — гэта немалая сіла. У польскім парламэнце ёсьць два дзясяткі дэпутатаў, абраньню якіх спрыяла радыестанцыя. Дысцыплінаваныя слухачы айца Рыдзыка паслухмяна прагаласа-валі за іх. Па першым закліку дырэктара "РМ" у Чанстахове зьбіраюцца 150 тыс. прыхільні-каў, колькі тысячаў едзе ў Ваты-кан. Ладзіць такія акцыі грама-дзкае аб'яднаньне сымпатызан-таў радыестанцыі — "Rodzina Radio Maryja", якое дагэтуль не паказала касцельным органам свайго статусу.

Сымбаль веры

Хто ж слухае "Радые Марыя"? Найперш — "пакрыўджаныя ка-піталізмам", тыя, хто прайграў у працэсе дэмантажу польскага сацыялізму. "РМ" забясьпечвае ім псыхалогічную падтрымку, паказвае на "вінаватых" — за-



Большасць сталых слухачоў ставіцца да "Радые Марыя" вельмі эмацыйна

ходніх інвэстараў, камуністаў, жыдоў, Эўразьвяз, ЗША. Апы-таньні дазваляюць намалюваць наступны партрэт тыповага слу-хача: гэта кабета сталага веку зь невялікай адукацыяй, малым прыбыткам, якая нічым, апроч рэлігіі, не цікавіцца, вольны час бавіць перад тэлевізарам, глядзячы сэрыялы і шоў кшталту "Ад-гадай мэлёдыю".

Вельмі ёмка патлумачыў крэда Рыдзыкавай станцыі прымас Ёзаф Глемп: "Радые Марыя" стварае ўласнае бачаньне гра-мадства, нязвычайна заснаванае на барацьбе зь некім, нечым, на прапагандзе. Мяркую, што папу-лярнасць "РМ" — справа часо-вая, на некалькі гадоў. Такі стыль, такія эмоцыі, лямант ня могуць доўга працягвацца".

"РМ" вядзе вайну на ўсіх франтах, даводзячы сваім пры-хільнікам: вы апошнія сапраўд-ныя вернікі і ў атачэньні сілаў зла павінны бараніцца да апош-няга.

Найбольш сыстэматычна по-гляды Рыдзыка выкладае што-месячнік "Rodzina Radio Ma-ryja". Пачытаўшы яго, можна даведацца, што палітычныя сис-тэмы падзяляюцца на здаровыя і вырождлівыя. Да апошніх заліча-юцца тыранія, алігархія і... дэма-кратыя. Палітыкі падзяляюцца на "тых, хто дурыць народ", і "прадажных", грамадства ж складаецца ня зь левых-правых, а з прадстаўнікоў хрысьціянскіх сілаў і лібэралаў-сэкулярыстаў. "Свабода" — гэта масонскі ідэал, а лібэралізм — крыніца ўсяляка-га ліха. Карані эўрапейскіх бедаў — лібэралізму, камунізму, на-

цызму — у пратэстантстве.

Рыдзык лічыць заганнымі самі асновы заходняга грамадства: "Пару гадоў працаваў за межамі Польшчы, бачыў, што там і як. Божа, барані Польшчу ад гэтага лібэралізму, гэтай лібэральнай ідэалёгіі, горшай за таталітарную сыстэму камуністычнага ці нацы-стоўскага кшталту".

Паводле Рыдзыка, "сваёй" улады ў Польшчы ніколі не было: "Хачу зьвярнуць увагу на пэўны міт, прапагандаваны ў СМІ, што да 1990 г. былі ўрады камуністычныя, а пазьней ужо прыйшлі нашыя. Гэта зусім ня нашыя ўрады". Сёння прыхіль-нікаў "РМ" яднае нелюбоў да кіроўнага Саюзу лавіцы дэма-кратычнай — у іх уяўленьні га-лоўнага ворага веры, палітычнага антыхрыста.

Праўда, ня любячы левых партыяў, сымпатызаны "РМ" адначасова падзяляюць у сацы-яльным пляне левыя погляды — хочучы, каб дзяржава апекавала-ся сваімі грамадзянамі, давала датацыі вёсцы, ратавала прад-прыемствы, што збанкрутавалі, і не прадавала нічога іншаземцам. Рыдзыкаўцы нават спрабуюць сее-тое практычна рабіць у гэ-тым напрамку — яны зладзілі збор грошай на Гданьскую суд-наверф, каб тая ня трапіла ў рукі заходнім капіталістам. Але мар-на: грошай не хапіла.

У часе прэзыдэнцкай кампаніі 1995 г. радые падтрымлівала Леха Валэнсу і ўсяляк змагалася зь іншымі кандыдатамі. Рыдзык абвінаваціў кандыдата ад Уніі Свабоды Кураня ў злчынствах сталінізму, а каб адгаварыць слу-



Карыкатура на Тадэвуша Рыдзыка: "Адзін Народ, адна Дзяржава, адна Рэлігія"

Божае

хачоў галасаваць за Ганну Гранкевіч-Вальц, абвясціў яе “жы-доўкай і масонкай”. Абранне ж прэзідэнтам Аляксандра Квас-неўскага торунскія фундамента-лісты палічылі паказнікам таго, што людзі “адварнуліся ад Бога”. Кіраўніцтва Касцёлу спрабавала ўзяць станцыю пад апеку, але Рыдзык ігнараваў рашэнні біскупату. Няўдалымі былі й іншыя спробы ўтаймаваць “Ра-дыё Марыя”.

У міжнароднай палітыцы га-лоўнымі ворагамі “РМ” з’яўля-юцца немцы, ад якіх “палякі царпелі і царпелі муць заўжды” (праўда, свае падазроны камэр-цыйныя гешэфты Рыдзык ладзіў якраз у Нямеччыне). “Радые Ма-рыя” змрочна паведамляе: нем-цы ўжо выкупілі траціну польскай зямлі, пачаўся пяты падзел. Рэчы Паспалітай, Польшча памірае, а неўзабаве яшчэ дзесяць мільёнаў выгнаных некалі немцаў скупяць астатнюю палітку польскай крывёй і потам ралью. Невыпадкава нашчадкі крыжакоў перанеслі сваю ста-ліцу ў Бэрлін. Неўзабаве ад эў-рапейскай навалы славяне выра-туюцца толькі ва Украіне...

“Ёзаф” супраць “Марыі”

Уступленне Польшчы ў Эў-

развяз — ці не галоўнае пы-танне ў спрэчцы паміж кас-цельнымі гіерархамі й радыё. Кіраўнікі касцёлу — за, а Ры-дзык — супраць, бо, маўляў, уваход у ЭЗ раўназначны страце нацыянальнае тоеснасці, трады-цыйных каталіцкіх каштоўнас-цяў і знішчэнню краю.

Газета “*Rzeczpospolita*” тлумачыць такія погляды “комплексам горшасці ў дачыненні да Эўро-пы”, на які пакутуюць торунскія фундаменталісты. Пацвярджае гэтую тэорыю адсутнасць варо-жасці да Расеі: убогай Масковіі Рыдзыкавы адэпты не баяцца.

Прымас Ёзаф Глемп адгукнуў-ся на антыэўрапейскія заявы Рыдзыка і паспрабаваў згуляць на місіянэрскіх настройх слухачоў “РМ”: “Лёгка абвясціць — пакінем іх, бо гэта паганцы. Але ж наша задача — ісці туды, дзе трэба сеяць дабро”.

Стаміўшыся папярэджаць, Ё.Глемп адкрыта звынаваціў “РМ” у “непапарадкаванні і палітызацыі”, бо торунскія фун-даменталісты не падпарадкоўва-юцца ні біскупу адпаведнай ды-яцэзіі, ні правінцыялу рэдэміта-рыстаў, ні біскупату. Палітыза-цыйй радыё Глемп лічыць зьдэкі з грамадзкіх аўтарытэ-таў і пагарду да законаў, аба-

вязковых для ўсіх грамадзянаў.

Айцец Рыдзык паводзіцца так, нібы над ім стаіць толькі Бог і Папа, кажучы біскупы. Гэткая непадкантрольная дзейнасць можа выклікаць з’яўленне па-ралельных касцельных струк-тураў, незалежных ад афіцыйна-га біскупату. “Радзіны” “РМ” ця-пер існуюць у абсалютнай боль-шасці парафіяў, іх чальцы мала слухаюць кіраўнікоў Касцёлу, калі іхныя словы супярэчаць ка-заням з Торуну.

Рух польскіх фундаменталі-стаў чымсці нагадвае камуні-стычна-пэнсіянэрскую актыў-насць на абшарах былога СССР. Многія, як Аляксандар Лукашэнка, скарысталі яе ў сваіх мэтах, пакуль тая хваля ня схлынула. Тое самае чакае і польскі рух пэнсіянэраў за сьветлую каталіцкую будучы-ню. Сталы век бальшынй фун-даменталістаў і адсутнасць су-р’ёзнага ідэалігічнага падмур-ку праракуе яму сумны фінал. Але пакуль рыдзыкаўцы моц-ныя і могуць нарабіць клопату дзяржаве. Разумеючы гэта, прымас Ёзаф Глемп абвясціў вернікам: афіцыйнай радыё-станцыяй варшаўскай арцыды-яцэзіі з’яўляецца “Радые Ёзаф”, слухайце яго. Чарговы раз нагадаўшы, што выслоўі а.Рыдзыка не адлюстроўваюць пазыцыі Касцёлу, прымас за-значыў: “Ня кожны мае права вышчаць слова Божае дзе хоча і як хоча”.

Сяргей Рак

Цярпімы Касцёл

У Менскім Катэдральным касцёле — шлюб. Ня вельмі ма-ладая пара, гадоў па 35, пры іх — дружкі і бацькі. Парадку вян-чаньня ня ведаюць, беларускай мовай, відаць, не гаварылі гадоў па дваццаць, а таму абрад ідзе церазь пень-калоду. Ксёндз Аляксандар Барыла царпліва папраўляе і накіроўвае ход шлю-бавання...

Хрэсьбіны ў тым самым кас-цёле. Тры пары бацькоў і немаў-ляты аднолькава няўцяжыма гля-дзяць на ксяндза. На лбох баць-коў з’яўляюцца буйныя кроплі поту: ніхто ня помніць ані парад-ку хрэсьбінаў, ані неабходных малітваў. Ксёндз ізноў строга, але царпліва папраўляе збянтэ-жаных...

Маладая жанчына скардзіцца, што ейны грамадзянскі муж ня хоча браць зь ёй касцельны шлюб. Жанчына, шчырае верні-ца, ня мае з-за гэтага магчы-масьці хадзіць на споведзі і ка-муніі. Яна страшна пакутуе, кам-плексуе, адчувае сябе адкінутай ад касцёлу. Ксёндз прапануе ёй выйсьце — яна вячаецца сама-адна, складае абяцанні свайму легкадумнаму мужу, і Касцёл ізноў упускае яе да свайго ўлонь-ня...

Маладая пара з Варшавы пры-яжджае хрысьціць сваё дзіця ў Менскую катэдру. Я пытаюся: “Чаму?” — “Мы не вячаньня. У Польшчы 98% людзей — ка-талікі, Касцёл вельмі моцны, вельмі дамінуе, і, каб павянча-цца, трэба доўга хадзіць на нейкія гутаркі, духоўныя практыка-ваньні. Перш чым хрысьціць дзіця, трэба прайсьці праз духо-вую падрыхтоўку да шлюбу, праз шлюб”, — кажа малады муж. “Мы з тых 2% палякаў, якія лічаць, што Касцёл аж занадта кантралюе прыватнае жыццё людзей. Касцёл у Польшчы ча-сам ня ўлічвае рэалію сучаснага



жыцця. У Беларусі з гэтым прасьцей”, — лічыць маладая жанка.

Беларускі Касцёл, сапраўды, царплівы і спагядлівы да неда-сканаласцяў тутэйшых верні-каў. “Больш за 70 гадоў савецкай улады на ўсходзе і 50 — на за-хадзе нанеслі пазыцыям хрысь-ціянства вялікую шкоду. І хоць сатанінская палітыка не магла прыпыніць разьвіццё хрысьці-янства, яна ўнесла некаторыя карэктывы ў тутэйшае касцельна-е жыццё. Тутэйшая спэцыфі-ка вымагае ад нас больш гнуткай палітыкі”, — кажа малады дыя-кан, які спадзяецца налета быць высьвечаным у ксяндзы. Ён зь дзяцінства марыў быць бела-рускім ксяндзом. Сэмінарыю сканчае ў Польшчы і ня можа дачакацца, калі вернецца на Бацькаўшчыну. Дыякан кажа, што спалучэньне мяккасьці й гнуткасьці касцельнае палітыкі

з асабістай ахвярнасьцю многіх сьвятароў — асаблівасьць бела-рускага Касцёлу.

У прыватных гутарках з ксян-дзамі я пыталася, ці ня ёсьць гэ-тая палітыка нейкім маральным рэлятывізмам, канфармізмам. Ці ня стане Беларусь краінай рэ-фармацыі Касцёлу, гэткай, як ЗША, дзе пасля сёлетняга скан-далу з масавай пэдафіліяй сярод сьвятароў запатрабавалі магчы-масьці спавядацца праз Інтэрнэт *on-line*, сьвятарства жанчын, прызнаньня гомасэксуалізму нармальнай зьявай і скасаваньня цэлібату.

Беларускія ксяндзы рашуча адпрэчваюць такія ідэі. Яны за-стаюцца кансэрватыўнымі і цар-пімымі. Мне падаецца, не найгор-шае спалучэньне.

Касцёл стаіць на камянях, але не прыдушвае імі людзей.

Сьвятлана Курс

Кнігі поштай

Назва

Цана

НОВАЕ

АДАМОВІЧ Алякс. VІХІ. 502 с. Тры апошнія аповесці.

12600 р.

Беларускі кнігазбор т.20: Ігнат ДАМЕЙКА. Мае падарожжы. 496 с., цвёрдая вок-ладка. У кнігу увайшлі ўспаміны вялікага сына беларускай зямлі, нацыянальнага героя Чылі, славуэта вучонага Ігната Дамейкі (1802–1889). Гэта першае выданьне ягоных твораў па-беларуску.

4800 р.

СТАНКЕВІЧ Вячка. Я магу жыць лепей. Сэмінар самапаляпшэньня складае відэака-стэу і практычны падручнік. Гэты сэмінар — як пачатак праграмы самапаляпшэньня ўлас-нага жыцця канкрэтнага чалавека ва ўсіх сфэрах ягонае дзейнасьці: сацыяльнай, фізычнай, духовай, фінансавай і інш.

13500 р.

СВАБОДА БЕЗЬ ЦЯБЕ. 146 с. Зборнік утрымлівае тэксты, якія распавядаюць пра эўра-пейскі досвед змаганьня супраць дыктатуры негвалтоўнымі сродкамі пэрформансу й хэпінгу. Аўтары кніжкі — удзельнікі польскага руху “*Alternatywa romantyczna*”, які ўзьнік у Польшчы ў часе вайсковага становішча. Кніжка створаная адмыслова для Беларусі.

2700 р.

ARCHE-Пачатак 2001, №5 “Украінскі нумар”.

3500 р.

ARCHE-Пачатак 2002, №1. 184 с.

1500 р.

ARCHE-Пачатак 2002, №2 256 с. Тэма нумару — “Нашы дзеткі”.

1900 р.

Vostraja Brama 0: ГЛЁБУС Адам. Post Scriptum. 176 с.

3000 р.

Vostraja Brama 1: БЫКАЎ Васіль. Пахаджане. 192 с. Кніга прыпавесцяў, напісаных за час побыту пісьменьніка ў Фінляндыі і Нямеччыне.

3000 р.

Vostraja Brama 4: БАРТОСІК Зьміцер. Чорны пісталет. Апавяданьні з ўласнага жыцця. 240 с. Кнігу складаюць тэксты, якія друкаваліся на працягу апошніх дзесяці гадоў у газэце “Наша Ніва” і ручалі на радыё “Свабода” ў перадачы “Вострая брама”.

6000 р.

Vostraja Brama 5: ГЛЁБУС Адам. Браслаўская стыгмата. 192 с. Новая кніга Адама Глёбуса, якую склалі апавяданьні апошніх гадоў.

3000 р.

АДАМОВІЧ Славамір. Турэмны дзёньнік. Дакумэнты, дзёньнікі, вершы. 160 с., цвёрдая вок-ладка.

3800 р.

АДАМЧЫК Вячаслаў. Нярушаны камень. 320 с., цвёрдая вокладка. Зборнік увабраў у сабе апавяданьні 7 апошніх гадоў жыцця і быў укладзены аўтарам літаральна за некалькі меся-цаў да сьмерці.

3000 р.

АСТРАВЕЦ Сяргей. Цэнзарскія нажніцы. 546 с. Гэта эўрапейскі паводле паліграфічнай якасьці і “новобеларускі” на сутнасьці зборнік апавесцяў і апавяданьняў. Прыемна трымаць у руках, яшчэ прыемна чытаць.

4000 р.

Беларуска-расійская інтэграцыя. Аналітычныя артыкулы. 424 с. Рэдактар Валера Бул-гакава. У кнізе асьвятляюцца такія тэмы, як эканамічная і культурная палітыка Лукашэнькі, ра-сейскага вайскавага прысутнасьці ў Беларусі, структура расейскіх палітычных элітаў, Беларусь на міжнародным рынку ўзбраеньняў, расейская рэгіянальная палітыка Лукашэнькі.

3000 р.

Беларускі гістарычны агляд. Том 8. Сшытак 1-2 (14-15). 384 с. Часопіс.

3500 р.

Беларускі кнігазбор т.15: Мікалай УЛАШЧЫК. Выбранае. 608 с., цвёрдая вокладка. Міка-лай Улашчык (1906–1986) — адзін з самых яркіх дзеячоў беларускага нацыянальнага адра-джэньня 20-х і больш позьніх гадоў мінулага стагодзьдзя. У аднатомнік увайшло найбольш важнае, найбольш папулярнае зь яго навуковай спадчыны, а таксама краязнаўчыя нарысы, мэмуары, лісты — матэрыялы, якія расказваюць пра цяжкі шлях выдатнага беларускага гісто-рыка.

3800 р.

Беларускі кнігазбор т.16: Яўхім КАРСЬКІ. Беларусы. 640 с., цвёрдая вокладка. Ураджэнец Наваградчыны, акадэмік Расейскай Імператарскай акадэміі навук Яўхім Хведаравіч Карскі (1861–1931) усе сваё жыццё прысьвяціў вывучэньню этнічнае гісторыі Беларусі. Вынікам шматга-довай працы вучонага зьявілася яго фундаментальнае шматтомнае дасьледаваньне “Белару-сы”. Сёньня мы знаёмім чытача зь першым і трэцім тамамі “Беларусаў”, адпаведныя выпускі якіх выходзілі ў 1903 і 1916 гадах і пасля гэтага ніколі не перавыдаваліся.

4900 р.

Беларускі кнігазбор т.18: ЦЁТКА. Выбраныя творы. 336 с., цвёрдая вокладка. Гэта — са-мае поўнае выданьне твораў выдатнага беларускага паэты Цёткі (Алазы Пашкевіч).

3500 р.

Беларускі кнігазбор т.19: Наталля АРСЕНЬНЕВА. Выбраныя творы. 592 с., цвёрдая вок-ладка. У кнігу увайшлі ўсе самыя значныя творы выдатнага беларускага паэты ХХ стагодзьдзя Наталлі Арсеньневай (1903–1997), якая большую частку свайго веку пражыла на эміграцыі. Апрача лірычных вершаў у кнізе зьмешчаны паэмы, лібрэта, пераклад паэмы М. Гусоўскага “Песьня пра зубра”, успаміны, лісты. Гэта — самае поўнае выданьне твораў паэты.

4700 р.

Беларускі кнігазбор т.20: Янка КУПАЛА. Выбраныя творы. 640 с., цвёрдая вокладка. У дваццаты том сьры ўвайшлі найбольш значныя творы Янкі Купалы.

3900 р.

Беларускі малітаўнік. 784 с., цвёрдая вокладка. Укладзены Аляксандрам Надсанам, выда-вецтва “Божым шляхам” (Лёндан) і “Сафія” (Палацка).

5000 р.

Беларускія маршы і песні. 62 с. Зборнік патрыятычных песень з нотамі.

2000 р.

БЕЛАРУСЬ. Фотаальбом. 50 с., цвёрдая вокладка. Аўтар-укладальнік — Дзяніс Раманюк. Шы-коўнае выданьне рэпрэзэнтэуе Беларусь у пяціх разьдзелах: гісторыя, народнае мастацтва, ар-хітэктура, прырода, Менск. Добры падарунак для замежнікаў.

19000 р.

Бі-ка БГА 10: ЮРЭВІЧ Лявон. Літаратурны рух на эміграцыі. 244 с. Кніга прысьвечаная раз-гляду літаратурнага працэсу на беларускай эміграцыі: плыні, асобы, суполкі, прыёды, кнігі. Аўтар упершыню ў беларускай крытыцы дае поўную карціну эміграцыйнай літаратуры. Кніга дапоўняе цікавымі матэрыяламі да гісторыі беларускай літаратуры ў выгнаньні, а таксама каштоўнымі аўтаграфамі і фатаздымкамі.

4200 р.

БІБЛІЯ. Кнігі Сьвятога Пісаньня Старога і Новага Запавету ў беларускім перакладзе Васіля Сё-мухі. 1536 с., цвёрдая вокладка.

17000 р.

ГОЛАС КРАЮ №№2(13)2001, №3(18)2002, №4(19)2002. Газэта. 12 с.

Усе па 500 р.

ДАМІНІКА №1-2002. 28 с. Беларускі часопіс для маладых сем’яў.

1200 р.

ДЗЯЕСЛОЎ №1-2002. 256 с. Новы літаратурны часопіс, створаны групай літаратараў у якасьці альтэрнатывы сканфіскаваным уладамі літаратурным выданьням.

4000 р.

ДУБАВЕЦ Сяргей. Дзёньнік прыватнага чалавека. 80 с

1500 р.

ЗЯНОН. Глёрыя Патрыя. 350 с. “Хвала Бацькаўшчыне” — так называецца выдадзеная ў Вільні Таварыствам беларускай культуры ў Лівне кніга фатавершаў Зянона. На 350 старонках выдат-нага выданьня — паэтычны і мастацкі шлях Зянона Пазынька. Вершы і фатаздымкі. Прыгожыя і шчырыя.

24000 р.

Зямля Н, 2002, 80 с. Гісторыка-культуралгічны часопіс, тэма нумару — эміграцыя.

4200 р.

КУФЭРАК ВІЛЕНШЧЫНЫ №3 (5), 2001. 188 с. Гісторыка-краязнаўчы і літаратурна-мастацкі часопіс Віленскага краю. Нумар прысьвечаны беларускаму пісьменьніку і перакладчыку Пят-ру Бялялю.

3500 р.

МАРАКОЎ Леанід. 100 мініяцюр. 236 с. Пра жыццё, сьмерць і каханьне.

5900 р.

МІЛАШ Чэслаў. Скуты розум. 246 с. Знакамітая кніга нарэшце выйшла і па-беларуску з пра-дмовай аўтара адмыслова да беларускага чытача.

2400 р.

МІЦКЕВІЧ Адам. Дзяды (2 тамы). 1-шы 263 с., 2-гі 479 с. Зьмяшчае арыгінальную польскую і беларускую (у перакладзе Сержа Мінкевіча) версіі знакамітае паэмы.

10000 р.

ПАЛІТАЛЁГІЯ. Асноўны курс. 680 с. Перакладзены з нямецкае мовы фундамэнтальны пад-ручнік паліталёгіі, напісаны прафэсарамі паліталёгіі ўнівэрсытэтаў Франкфурту-на-Майне, Бэрліна, Мюнстэру і г.д.

3600 р.

ПАМІЖ №2. 170 с. Другі нумар часопісу, які выдаецца студэнтамі, выкладчыкамі і сябрамі Бе-ларускага калегіуму з 2001 г. Тэма нумару — “Культурная кантрабанда”.

2800 р.

ПЕСЬНІ КРАЮ. Сьпеўнік. 32 с. Брашура зьмяшчае 27 клясычных і новых беларускіх патрыя-тычных песень розных аўтараў.

2000 р.

РАМАНЮК Міхась. Беларускія народныя крыжы. Цвёрдая вокладка. Ілюстраваная мана-графія прафэсара Міхаса Раманюка рыхталася на працягу 25 гадоў дасьледаваньняў і ван-дравак па ўсіх рэгіёнах Беларусі. Міхась Раманюк (1944–1997) сабраў мноства звестак пра беларускія крыжы, надмагіллі і пахавальна-памінальныя абрад. На падставе гэтых дакумэн-таў ім зроблена поўная сыстэматызацыя й класіфікацыя гэтых матэрыялаў, апісаньне ўсяе формы і функцыі крыжоў, месцы іх устаноўкі. Манаграфія зьмяшчае 303 фатаздымкі і 83 графічныя малюнкi.

45000 р.

САГАНОВІЧ Генадзь. Нарыс гісторыі Беларусі ад старажытнасьці да канца XVIII стагодзь-дзя. 412 с., цвёрдая вокладка. Кніга з’яўляецца аўтарскай версіяй свецлага сынтэтычнага вык-ладу гісторыі Беларусі ад найдаўнейшых часоў да яе ўключэньня ў склад Расейскай імперыі. Падзел дзяржаўна-палітычнага і грамадзкага жыцця краю паказаны ў сувязі з эўрапейскім кан-тэкстам, зьвернута асабліва ўвага на тыя аспекты беларускага мінулага, асьвятленьне якіх най-больш цяжка было недаступна беларускаму чытачу. Рэдактар: Валерка Булгакаў.

9000 р.

ТОЛКІН Дж. Р. Р. Хобіт, або Вандроўка туды і назад. 264 с.

5600 р.

ХАРЭЎСКІ Сяргей. Зьяры-суайчынікі. 92 с. Кніжка прапануе чытачу незвычайны погляд на жывельны сьвет Беларусі. Прадмову напісаў Уладзімер Арлоў.

700 р.

Цэны ў каталёгу — для Менску. Для рэгіёнаў прадугледжаны зніжкі (30% — для распаўсюд-нікаў і аптовых пакупнікоў, 10% — для прыватных асобаў).

Кантакт: п/с 333, 220050, Менск-50 (БЕЗ пазнакі “кнігі-поштай”); пэйдж.: 285-00-00 аб.22773; e-mail: exlibris@tut.by.

Шаноўнае спадарства! Калі дасылаеце замовы, падавайце падрабязныя і дакладныя зьвесткі пра сябе і як мага больш кантактаў (тэлефон, пэйджэр, e-mail) для найхутэйшага выкананьня вашых замоваў.

1936 год. Менск. Рэпрэсіі супраць пісьменьнікаў у самай сіле. НКВД разгортвае “справу Клімковіча” — тагачаснага старшыні СП і будучага аўтара гімну БССР. На допыты цягаюць Купалу, Коласа, Глебку. Тым самым часам ствараецца “Ліст беларускага народу вялікаму Сталіну”... 18 лістапада на Малой сцэне Купалаўскага тэатру можна будзе адчуць атмасфэру тых часоў. Купалаўцы інсцэнуюць пратакол допыту.



Музыка Залатарова, тэкст НКВД

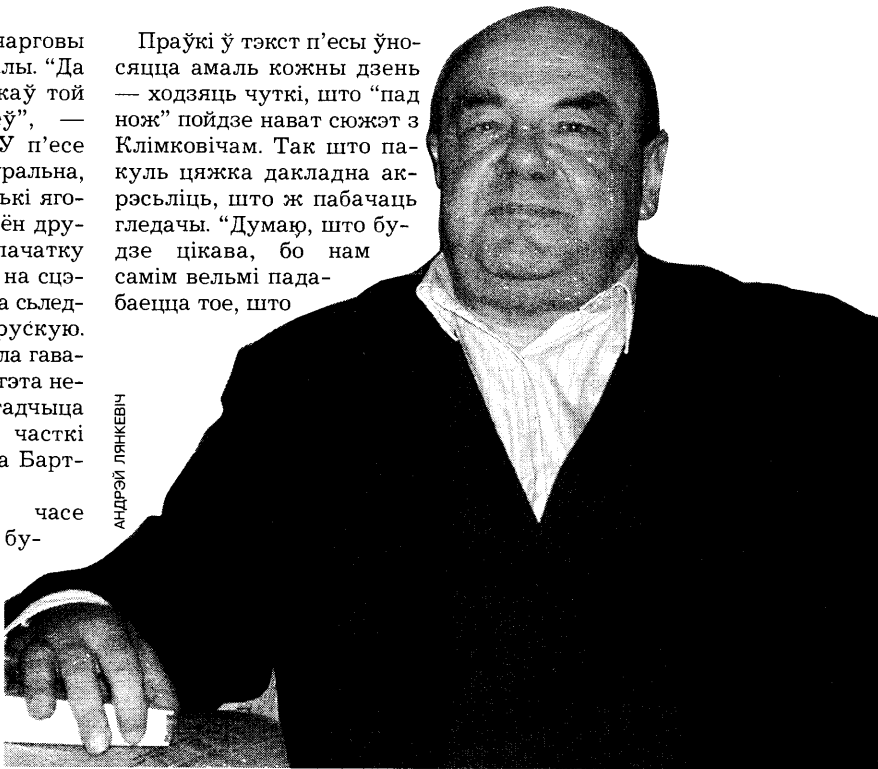
Трупа рыхтуе прэм’еру п’есы-дакумэнту “У жніўні 36-га”. На жаль, гледачы пабачаць не пастановачную дзею (спэтакль), а толькі інсцэнаваньне — чытаньне па ролях, “у асобах”.

Аўтарам п’есы на афішах ды ў праграмках пазначаны вядомы гісторык Віталь Скалабан. Але сам ён ад гэтага сыціпла адмаўляецца: “Я ня здольны так прыдумаць: проста ўзяў стэнаграму допыту, якая захавалася ў архівах, і падаў яе”. Тыя дакумэнты В.Скалабан выявіў у Нацыяналь-

ным архіве, рыхтуючы чарговы том Збору твораў Я.Купалы. “Да мяне ніхто з дасьледчыкаў той стэнаграмы не глядзеў”, — сьцьвярджае гісторык. У п’есе будзе выкарыстаны, натуральна, ня ўвесь дакумэнт, а толькі ягоныя фрагмэнты. Цалкам ён друкаваўся ў “Звяздзе” на пачатку чэрвеня. Для агучваньня на сцэне матэрыялы НКВДскага сьледзтва пераклалі на беларускую. “Ну немагчыма, каб Купала гаварыў па-расейску — нека жэта не-натуральна”, — кажа загадчыца літаратурнай часткі тэатру Марына Бартніцкая.

Таксама ў часе інсцэнаваньня будзь выкарыстаныя часткі “Ліста беларускага народу...”. Вершы прагучаць разам з музыкай Васіля Залатарова — адмыслова для іх напісанай у 1930-х араторыяй. Ноты і апісаньне араторыі (5 хораў, 4 аркестры) В.Скалабан выявіў у Музэі-архіве літаратуры і мастацтва.

Праўкі ў тэкст п’есы ўносяцца амаль кожны дзень — ходзяць чуткі, што “пад нож” пойдзе нават сюжэт з Клімковічам. Так што пакуль цяжка дакладна акрэсьліць, што ж пабачаць гледачы. “Думаю, што будзе цікава, бо нам самым вельмі падабаецца тое, што



Для В.Скалабана гэта ня першы прарыў у літаратурныя праекты. За плячыма ў гісторыка — сцэнары пяці дакумэнтальна-гістарычных фільмаў, прысьвечаных Я.Купалу, У.Ігнатоўскаму, З.Жылуновічу.

мы робім”, — кажа М.Бартніцкая.

Мастацкі кіраўнік тэатру Валеры Рэеўскі лічыць, што гэтае інсцэнаваньне можа надоўга трапіць на афішу Купалаўскага:

“Калі будзе зацікаўленасьць, калі Народны фронт масава прывядзе сваіх прыхільнікаў... Магчыма, тады ператворым інсцэнаваньне ў пастаноўку”.

Адам Воршыч

новы альбом Шалкевіча

Сьпявак жлобскае нацыі

20 лістапада ў Палацы культуры вэтрэнаў (Менск, вул.Купалы, 21) адбудзецца прэзэнтацыя альбому Віктара Шалкевіча “Добрай раніцы”, выдадзенага “БМАgroup”. Пачатак а 19-й. Пра новую плытку — нашаніўскі Слухач.

Нарэшце маем кампіляцыю з найлепшых запісаў Шалкевіча ажно за дзесяць гадоў, выдадзёную на CD. Ну і правільна: гэты фармат больш прэстыжны, чым якія касэты, дзе можна зьверху Шалкевіча запісаць Саладуху, калі не спадабаецца песня кшталту “Таварыша Сапегі” ці “Шчуроў Эўропы”. Тым болей што народ ужо зачакаўся новых песень і альбомаў гэтага айчына-нага Боба Дылана, якія ён абяцае вось ужо колькі гадоў. Мо часу ня мае запісвацца: усё канцэрты, выступы, усё больш за мяжой... Бо тут, на радзіме, рабіць іх ніхто не сьпяшаецца: Шалкевіч такі — скажа што ня тое, засьпявае нешта такое, на што ў райвыканкаме адказныя за культуру людзі пячатак з дазволам не набяруцца. І пачнуцца непрыемнасьці, зь якіх прыход падатковага інспэктара — толькі першая ластаўка.

Людзі рагочуць, слухаючы Шалкевічавыя песні. З чаго, здавалася б, там можна рагатаць? Што мы — “Жлобская нацыя”, улюбёны стыль якой — “Смутны беларускі блюз”? Я неаднаразова быў сьведкам таго, як абураліся тутэйшыя, слухаючы “Жлобскую нацыю”. Маўляў, гэта карыкатура злосная, мы зусім не такія, мы гордыя, स्वाбадлюбныя, мы, мы, мы... І я б абурўся, калі б тое прасьпяваў пра нас які Юры

Шаўчук. А то ж сказаў наш, мясцовы, сам такі ж, як і мы ўсе. Яму можна, ён мае на тое права.

З 19 нумароў альбому, які гучыць пад 80 хвілінаў, толькі іранічны маналёг пад арыгінальнай назваю “Bonus-track” раней не выдаваўся. Рэшта — песні з розных праграмаў. Патрэбы выстройваць іх паводле якога сюжэту не было: да творчасьці Шлакевіча можна падбірацца зь любога боку.

Дылана я згадаў невыпадкова. Шалкевіч пашырае дыяпазон уласна бардаўскае песьні, як і амэрыканскі Боб, уносячы ў гэты жанр часам вельмі вострае рокавае гучаньне. Тыя гарадзенскія аранжаваныя месцамі ўзорныя! А калі Шалкевіч зрэдку кідае музыкаў уласнага бэнду (ня ўвесь жа час ганарарамі зь імі дзяліцца!), агульнае ўражаньне ад ягоных песень не зьнікае. Дастаткова паслухаць прасьпяваны пад гітару прасьветлена-сумны шэдэўрык “Мы ехалі да Магілёва”, каб пераканацца, што любіць ён тую жлобскую нацыю надзвычай моцна. І магілёўскія яе прадстаўнікоў — таксама!

Каб у Беларусі існавала традыцыя кабарэ, Шалкевіч быў бы тут першым нумарам, бо ўплыў на

ягоную стылістыку з боку вядомых польскіх артыстаў (прыкладам — Анджэя Рэсэвіча) адчувальны. Але гэта ня пляжыць арыгінальнасьці таго, што робіць Шалкевіч. Нездарма ж музычны крытык Вітаўт Мартыненка ваўступе да альбому зазначыў, што “слухач знойдзе тут і шэраг проста неверагодных сюрпрызаў”. Я пакрыўджаны: “Слухач” трэба пісаць зь вялікае літары!

P.S. Не магу не адзначыць арыгінальнай знаходкі “БМАgroup” — рэклімы трэк у канцы альбому, запісаны з голасам Памідорава. Ёсць толькі адзін тонкі момант: каб пачуць тую рэкліму, трэба купіць дыск Шалкевіча. А як купіць дыск, калі рэклімы той больш нідзе не чуваць?

Слухач з-пад Каложы



рэцэнзія

Парадокс банальнасьці

“Беларусь”, фотаальбом, Дзяніс Раманюк, 2002

Гэтую кнігу, што прадаецца на мяжы ў *Duty Free* за 13 эўра, выдаў з асабістае ініцыятывы фотамастак Дзяніс Раманюк. Каб зрабіць альбом, не спатрэбілася ані вялікага выдавецтва, ані вялікіх інвэстыцыяў. Гэта сёньня ня дзівіць, зважаючы на найноўшыя кампутарныя тэхналёгіі. Дзівіць іншае: чаму такіх выданьняў бракуе на беларускім рынку, дзе дзеюць дзясяткі дзяржаўных і прыватных выдавецтваў?

“Беларусь” Дзяніса Раманюка вылучаецца выдатнай якасьцю саляграфіі. Рэч, якую ня рамагна падарыць. Кніга, якую прыемна гартаць, хоць на першы погляд — поўны банальнасьцяў даведачны тэкст, шматкроць бачаныя здымкі... Але ў тым і парадокс, што няма чаго паставіць побач з гэтай новай кнігаю.

Сярод суаўтараў — 11 фотамайстроў. Сярод іх Анатоль Кляшчук, Георгі Ліхтаровіч, Віталь Барановскі, Міхась Раманюк — бацька ўкладальніка, выбітны беларускі этнограф, які



заўчасна пакінуў наш сьвет. Дзясяткі каляровых фататвораў, зробленых у розны час (некаторым здымкам больш за паўтара дзесяцігодзьдзя гадоў, іншыя зусім “сьвежыя”). Укладальнік ня ставіў задачы цалкам ды ўсебакова паказаць краіну. Але, не зважаючы на сыціплы фармат выданьня, перад намі паўстае зьмястоўная карціна ўсяго самага адметнага, што ёсць у Беларусі.

Руплівы й дакладны адбор найлепшых здымкаў найлепшых аўтараў краіны дэманструе нам яе з самага прывабнага, эрэцнага боку. З таго боку, зь якога кожны хацеў бы бачыць свой край.

Пераглядаючы сотні кніг у беларускіх кнігарнях, я не знайшоў нічога лепшага за гэты альбом для падарунка госьцю. Сувэнір “Беларусь”.

С.Х.

Дзеці мусяць быць жаданым

Навукоўцы з лісабонскага Інстытуту прыкладной псыхалёгіі правялі даследаванні, якія дазваляюць сьцьвярджаць, што ў мужчыны, які хоча зрабіць бацькам, падвышаецца ўзровень тэстастэру (мужчынскага гармону, што адказвае за выдзяленне сперматозоідаў) і, як вынік, павялічваецца імавернасць апладнення. Трохмесячныя даследаванні, у якіх удзельнічалі дваццаць сем добраахвотнікаў, дазваляюць высунуць меркаванне, што мужчынскі арганізм гэтак рэагуе на фэрамоны сваёй партнёркі, сынхранізуючы выпрацоўку тэстастэру зь ейным авуляцыйным цыклам.

Чаму здараецца ЭКЗЭМА

Сымптомы экзэмы (хронічнага дэрыматыту, водрыцы) агульнавядомыя: сухасць эпідэрысу, сьверб, пачырваненне, прыпухласць і лущэнне скуры. Навукоўцы з Нацыянальнага габрэйскага медыка-даследчага цэнтру ў Дэвэры вызначылі, што прычына экзэмы — недастатковае прадукаванне натуральных антыбіётыкаў. Здаровыя людзі лёгка спраўляюцца з праявамі дэрыматыту, бо ў адказ на запаленне скуры колькасць натуральных антыбіётыкаў у іх арганізме павялічваецца. У хворых на экзэму гэтага не адбываецца. Адсюль — іх большая падатлівасць да бактэрыяльных інфекцый.

На цыбульным полі ля Сланавіцаў пад Кракавам археолагі раскапалі гіганцкі нэкропаль, збудаваны шэсць тысяч гадоў таму. Цяжка даць веры, што пад палеткамі хаваюцца гіганцкія дагістарычныя "піраміды".

Зробленая археолагамі праца дазваляе ўявіць, як могільнік выглядаў у 1-й палове IV тыс. да н.э. Сваімі маштабамі ён уразіў бы ня толькі тагачаснага, але і сённяшняга глядача. На вялізнай пляцоўцы стаялі сем будынкаў, даўжынёй ад 40 да 120 м і вышынёй ня менш за 2—3 м кожны. Іхнія сцены былі складзеныя са шчыльна падагнанных бярвёнаў. Дахі, відаць, таксама былі драўляныя. Толькі адно, найвялікшае збудаванне было дадаткова прысыпанае зямлёй.

Польскія "піраміды" зусім не былі падобныя да эгіпецкіх: усе будынкі формай нагадвалі выцягнутыя трапэцы з уваходам з усходняга, шырэйшага боку. За колькі мэтраў ад уваходу змяшчалася каменная магільная кама, складзеная з вапняковых глыбаў. У адной з магіляняў яна была зробленая з цэльнай гранітнай брылы, прыцягнутай з Татраў (можна ўявіць сабе, якая гэта была праца: сродкам транспартавання брылы былі круглыя драўляныя калоды).

Магільні прастаялі гадоў сто, мо дзевяцьдзесят. Потым дрэва стухлела і будынкі абруліся. Каб сланавіцкія збудаванні былі ня з дрэва, яны і сёння прыцягвалі б да сябе тысячы турыстаў.

Хто пахаваны ў Сланавіцах
Жыхары старажытнай Ан-

гельшчыны ды Ірландыі былі перакананыя, што іхныя мэгаліты ўзводзілі волаты для сваіх валадароў. Валатоўкамі называюць курганы і беларускія легенды. Аднак людзі, парэшткі якіх былі знойдзеныя ў польскіх "пірамідках", мелі рост 160—165 см. У кожнай пірамідзе зазвычай знаходзілі адзін касьцяк — найчасцей мужчыны 35—65 гадоў. Толькі ў адной "пірамідзе" былі знойдзеныя тры каменныя каморы — для бацькі, маці і дзіцяці. Або мужчыны археолагі знайшлі мядзяны кінжал — рэч унікальную для тых часоў. На жаль, з прычыны высокай кіслотнасці глебы людзкія парэшткі захаваліся вельмі кепска.

Археолагі мяркуюць, што ў Сланавіцах пахаваная цэлая дынастыя тагачасных мясцовых валадароў. Магчыма, гэта найбуйнейшы такі могільнік у Польшчы, а мо і ва ўсёй Усходняй Эўропе, своеасаблівае польскае "Даліна фараонаў".

Дарога ў Вырай

Старажытныя могільнікі ў Сланавіцах — даніна культуры плодчасці, які панаваў некалі ў Эўропе сярод земляробаў ды жывёлагадоўцаў і выўляўся ў веры, што ўсё адраджаецца пасля бачнае, вонкавае сьмерці. Як сонца ўзыходзіць і заходзіць, як нараджаюцца расьліны, так і людзі: лічылася, пасля зямной



сьмерці яны адраджаюцца для жыцця ў іншым сьвеце. Вялікая магіляня ў форме піраміды азначала дарогу, па якой нябожчык мусіў перайсці ў сьвет продкаў. Новаадкрытыя могільнікі ў Польшчы — з той самай сэрэй мэгалітычных збудаванняў, што і знакіты Карнак на поўдні Брэтані, дзе знаходзіцца алея з трох тысячаў каменных глыбаў, што і Стоўнхендж у Англіі або эгіпецкія піраміды, але... на адну дзве тысячы год старэйшыя.

Масавыя пахаванні, як кажа археолаг Мікола Крываліцэвіч, ёсць і ў Беларусі — на тэрыторыі Краснасельскага археолагічнага комплексу ў Ваўкавыскім раёне. Там быў знойдзены велі-

зарны могільнік — што праўда, не людзей, а парэшткі забітай жывёлы (мяжа III—II тыс. да н.э.).

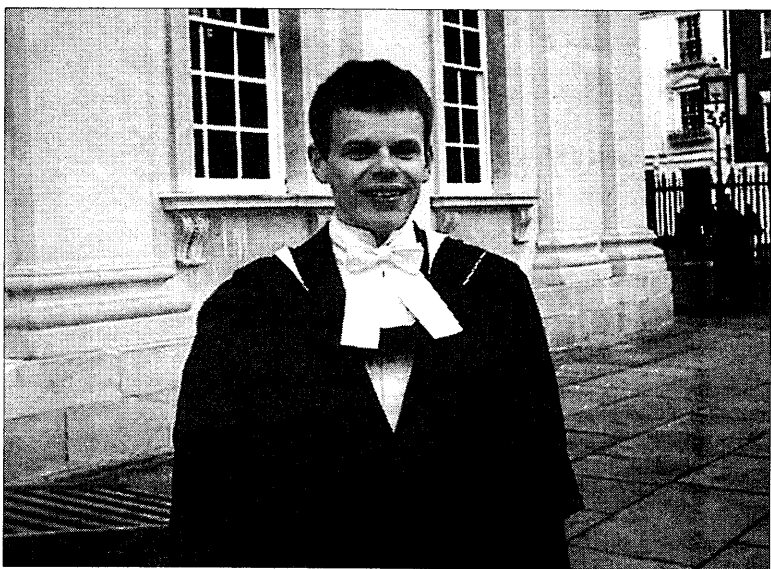
Самыя ж раннія чалавечыя пахаванні на тэрыторыі Беларусі — адзіночныя. Ім "ўсяго" каля 4,5 тысячаў гадоў (датуюцца 2500—2300 г. да н.э.). Яны былі знойдзеныя на паўднёвым усходзе краіны (Гомельшчына, Рагачоўшчына) ўздоўж Дняпра і Сажа. Яны "псыхалогічна" больш зразумелыя і блізкія нам, чым краснасельскія ці сланавіцкія: паводле словаў М.Крываліцэвіча, магілы тых часоў — знак шанавання ўжо не прыроды, а продкаў. "Дзядоў", іншымі словамі.

Друкаваць вачыма

Брытанскія навукоўцы на старонках часопісу "Nature" паведамлілі пра распрацоўку праграмы, якая дапамагае набіраць тэксты на кампутары без удзелу рук.

Клявіатура была распрацаваная яшчэ ў XIX ст. Каб зразумець ейную нязручнасць, паспрабуйце ўвесці пяць сказаў, выкарыстоўваючы толькі адну руку.

Цяпер уявіце, як складана працаваць з кампутарам людзям з хворымі рукамі. На шчасце, гэтая праблема можа цалкам знікнуць — дзякуючы вынаходзтву прафэсара Дэвіда МакКей і доктара Дэвіда Уарда з універсітэту ў Кембрыджы.



Доктар Дэвід Уард — аўтар кампутарнай праграмы "Дэшэр".

Клявіша за клявішай

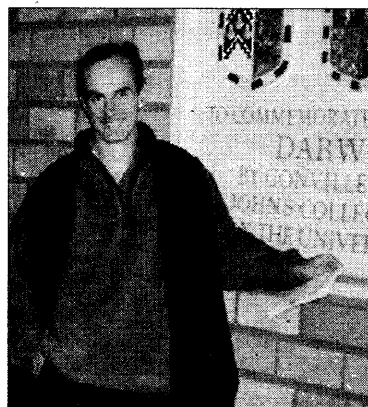
Для людзей, якія з розных прычынаў ня могуць карыстацца кампутарамі пры дапамозе мышы і клявіятуры, спрабавалі прыдумаць розныя заменнікі — ад аналягаў мышы, якія кіраваліся ротам, да прыстасаванняў, якія адсочвалі рухі вочных яблыкаў і пераўтваралі іх у рухі курсора на экране. Але такія сыстэмы не пазбаўляюць ад выкарыстання клявіятуры — адно што яна высвечваецца на маніторы, а той, хто піша, выбірае патрэбныя яму знакі. Мэтад малаэфектыўны і вельмі ненатуральны для чалавечага вока. Гэткае пісанне вымагае велізарнай сілы волі і страшэнна стамляе зрок. Аднак гэта было ці не адзіным выйсцем. Цяпер становіцца можа змяніцца.

Як пазбавіць кампутар клявіятуры

Наватарская задума ўжыліка... па дарозе ў аэрапорт. МакКей уводзіў нешта ў кішэчны кампутар (так званы палмтоп) з дапамогай мініятурнай клявіятуры. Ягоны прыцэль Майк Лявіцкі заўважыў: "Шкада, што гэтыя кампутары ня могуць быць меншыя з-за сваёй клявіятуры".

У часе арганізаванай мазгавой атакі нарадзілася ідэя, як пазбавіць палмтоп клявіятуры, не ўскладніўшы працэсу ўводу тэкстаў. МакКей назваў сваю вынаходку "інтэрфэйсам з адваротнай арытмэтыкай кадавання". Неўзабаве Д.Уард напісаў кампутарную праграму пад назвай "Дэшэр", якая стала асновай ягонай доктарскай дысэртацыі.

Аўтары параўноўваюць "Дэшэр" са стандартнымі мэтадамі ўводу тэкстаў пры дапамозе зроку. Пасля гадзіннай трэніроўкі чалавек, карыстаючыся традыцыйным мэтадам, можа набіраць 15 словаў у хвіліну, а з дапамогай "Дэшэру" — цэлых 25, робячы пры гэтым у 5 разоў менш памылак! Карыстальнікі праграмы кажуць, што яна значна зручнейшая. Набіраючы тэкст на клявіятуры, паказанай на экране кампутара, чалавек ніколі не бывае ўпэўнены, ці правільна ён напісаў слова. Вядома, ён можа зірнуць на ўжо напісаны тэкст, але тады курсор уцякае за межы клявіятуры. Каб зацугляць зрок, трэба вельмі пастарацца. Гэтая праблема знікае пры наборы паводле новага мэтаду. Карыстальнік увесь час бачыць некалькі апошніх набраных літараў і не-



Прафэсар Дэвід МакКей.

калькі чарговых, найбольш імаверных.

Дзе шукаць "Дэшэр"

"Дэшэр" можна інсталаваць на хатнія кампутары, а таксама на палмтопы. У Інтэрнеце праграма даступная задарма. "Паколькі нашы даследаванні фінансуюцца брытанскім грамадствам, я ня бачу падставаў прадаваць гэтую праграму", — кажа МакКей. Агульнадаступныя і так званыя ўносныя ў праграму свае зьмены. Таму яе можна дастасаваць да канкрэтных патрэбаў.

"Дэшэр" карэктна працуе з рознымі мовамі, прычым "асваенне" новай — адносна простае. Трэба падрыхтаваць адпаведны тэкст на гэтай мове, каб праграма магла падлічыць частату ўжывання літараў, складаў і словаў. Наколькі вядома, ніхто яшчэ не стварыў такой статыстыкі для беларускай мовы. Таму нашыя энтузіясты маглі б заняцца гэтым, пагатоў што аўтары праграмы ўсяляк заахвочваюць падобную падтрымку свайго праекту.

Больш дэталёвую інфармацыю можна знайсці па адрасе: <http://www.inference.phy.cam.ac.uk/dasher>.

Небясьпечны ПЫЛОК

Дзеці, маці якіх у апошнія тры месяцы цяжарнасці мелі кантакт з раздражняльным пылком расьлінаў, часцей хвараюць на астму, цвёрдзяць швэдзкія вучоныя, якія назіралі за першымі гадамі жыцця 111 тыс. дзяцей, народжаных у 1988—95 г.

"Згущэнне пылку побач з будучай маці ў апошнія тыдні цяжарнасці мае моцны ўплыў на тое, ці будзе дзіця, што мае прыйсці на сьвет, астматыкам, — гаворыць эпідэміёлаг Бэртыл Форсбэрг. — Меншае значэнне мае месяц нараджэння. Мы дапускаем, што астма ў дзіцяці таксама можа быць звязаная, напрыклад, з працягласцю цяжарнасці і сутыкненнем з іншымі (апрача пылку) алергенамі, прычым як ва ўлонні маці, так і пасля нараджэння".

Як зазначыў у камэнтары "НН" галоўны алерголаг Міністэрства аховы здароўя Беларусі Мікалай Скеп'ян, у нашай краіне сёння налічваецца 47000 хворых на бранхіяльную астму. Паводле слоў медыка, імавернасць зьяўлення ў дзіцяці прыроджанай астмы ўзрастае, калі бацькі схільныя да алергіі. Пры гэтым, калі да алергіі мае схільнасць толькі адзін з бацькоў, імавернасць зьяўлення астмы ў дзіцяці складае 30%, калі ж двое — 70%.

Паводле "Gazety Wyborczej", "New England Journal of Medicine". Падрыхтаваў Болесь Паліўка

Арцём АРАШОНАК

* * *

Няўжо гэта павук
Ноччу сваё павуцінне
Расой упрыгожыў?

* * *

У старым чоўне
Зьзяюць срэбранай лускай
Пялёсткі чаромхі.

* * *

Сумная песня жаўрука
Ў жніўні вяртаецца...
Павуціннем.

Алесь БАКАЧ**Ваўкалакі**

Я думаў вершаў змрочных
не пісаць,
ды весяліцца зноў не выпадае:
схіліся прэч — імчыць пад рускі
мат
ліхая зграя.

Гараць драпежна вочы цыгарэт.
Дзявочы віск. Віно ў крыві шалее.
На бляклы Месяц і на людзкі
свят
скуголіць плээр.

Законы зграі — злучка і грызьня.
Сьляпым інстынктам скутыя
наглуха
айчына, вера, мова, дабрыня
і сьветац духу.

А заўтра ў школе ім дадуць урок
сусветнае мастацкае культуры...
Які вядзьмар сурочыў нас знарок
і даў культ уркаў?

Нясу Алеську — дрэмле на руках.
Барвовы заход выткаў лесу знакі...
Няўжо і ёй, і Беларусі — шлях
у ваўкалакі?!

Сяргей В.**Яднаньне**

У кожнага свой шлях, свая дарога,
У кожнага сваё жыццё, свой лёс
І кожны ад жыцця свайго парога

Ідзе і стогне ад гаротных сьлёз.

І кожнаму сваё: свае пакуты,
Свой крыж, што трэба несці
на плячах.
У кожнага свой вораг хіжы, люты,
Сябры, што паміраюць на вачах.

У кожнага свой шлях, свая дарога,
У кожнага сваё жыццё, свой лёс.
Ды трэба так, каб гонар за Радзіму
Ты праз усё жыццё сваё пранёс.

І гэты гонар, гонар за краіну,
Павінен жыць заўжды ў тваіх
вачах,
Ідзі і праслаўляй сваю Айчыну.
Няхай нас гэты аб'яднае шлях!

Андрэй ВАЛОШКА

* * *

Млынары, згубіўшы працу, —
Сейбітамі стануць.
Зерне пырсне з далоней у глебу,
Прарасьце і ў час свой дасьць
колас.

Выйдуць жніўнем людзі жаць жыта,
Ураджаі у такі павязуць.
І спатрэбяцца зноў млынары,
Іх ня здарыцца доўга чакаць.
Прыйдуць, млын размыты адновяць.
Зноў мука пацячэ белаю стужкай.

ГЛЕБ

* * *

Я дзіўлюся:
адкуль бярэцца каханьне?
Бо яшчэ ўчора
пра яго я ня ведаў,
а сёньня, ад самага раньня,
яно прыйшло. Я якраз сьнедаў.

Я шукаю,
адкуль бяруцца пачуцьці.
Можа, іх
прыносіць завая?
Настаўніца глядзіць
у акно-чамусьці
і пытаецца, дзе Асьвея.

Мне не казалі,
адкуль бяруцца вочы.



АНАТОЛЬ КІЯЧУК

Можа, іх таксама
прыносіць бусел?
Няхай і так,
а гэтай ноччу
мы зноў вяртацца
ў неба мусім.

"Няўжо і я
пасівею?"

Ірына ПІКУЛІК

* * *

Увосені прырода засынае,
Але ж яшчэ ня час мне смуткаваць,
Бо сэрцу зноўку хочацца сьпяваць —
Як не было вясной, яно палае!

Мне добра на зямлі, нібыта ў раі.
Шчасьліваю ты дапамог мне стаць.
Ярчэй, я бачу, зоры сталі зьзяць —
Іх столькі на далёкім небакраі!

У думках узьнікае спадзяваньне,
Што нешта нараджаецца між нас,
Бы сонца падымалецца ўраньні.

Адно мяне трывожыць
меркаваньне:
"Каханьне забівае час,
А час — каханьне".

Апанас ЦЫХУН

* * *

Максіму Багдановічу

У задуме лес. Маўчаць бары.
Прыціхлі ў сёлах хаты —
Пяюць пра "Зорку" песняры,
"Ад родных ніў..." — дзяўчаты.

Цябе няма — пакінуў нас.
А песні ўсьлед лунаюць.
І васількі ў жытнёвы час
Твае нам расьцьвітаюць.

Ня здзейсніў мар, аб чым ты
сьніў,
У сьвет куде зязюля.
Далёка ў Ялце ты спачыў,
А ў нас — твая матуля.

Дзе кіпарыс, дзе неба ціш,
Дзе мора, шум прыбою,
З "Вэнэрай"-зоркай ціха сьпіш,
Зь "Вянком" пад галавою.

Штогод вяночак над табой
Плятуць у небе гусі,
Калі ляцяць у вырай свой
З далёкай Беларусі.

Міхась ЮЖЫК

* * *

Бытвала думка нежывая
Між людзей і птушак нежывых.
Ёй было прывольна ў гэтым краі,
Мы лавілі кожны яе ўздых.

Але раптам надыход жывога
Подыху адчула грамада.
Паляцелі мшыстыя аковы,
Зацурчэла сьвежая вада.

Мы жывое хвацка прывячалі:
Плюндравалі, заганялі ў гразь.
Раз прывыклі жыць у мёртвым
краі,

Наста КУДАСАВА

* * *

Я побач з табой заўжды:
Калі над краінаю дым,
Калі не хапае вады
І перасыхаюць крыніцы.

Ты разам са мною жывеш,
Калі мітынгуеш, ці п'еш,
Ці ў мой апускаецца верш,
Ці ў роспачы падаеш ніцма.

Я буду з табой на вякі:
Калі пазасохнуць вякі,
Пакінуць Радзіму шпакі,
Згараць нашай славы паперы...

І ты, знаю, будзеш са мной,
Як вецер над сінняй ракой,
Як над інсургентам канвой.
Ты будзеш са мною, я веру...

Глеб ЛАБАДЗЕНКА

* * *

Анёле! Што ж ня спусьцішся зь
нябёсаў,
Каб я душой ня пнуўся ў жабракі?
Гадоў праз сто прасіць тваёй рукі —
На скрывацьняні паралельных
лёсаў.

Душой дзіця, хоць вопраткай
дарослы —
Ну што тут зробіш, калі я такі!
Навошта цягнеш да сваёй ракі,
Як цягнуць ланцугі свае матросы?

Ня суджана мне ўночы засынаць,
Патроху раставаць у шчырай
цёмры.
Бог кпіў, калі вучыў мяне кахаць...

Ня стала сэрца часткаю сыстэмы.
З табой мы п'есу мусім пачынаць —
І разам скінуць нас з жыццёвай
сцэны.

Віялета ПАЧКОЎСКАЯ

* * *

...На чацьверты дзень
стварыў Бог на небе
сьвяцілы...
Уклучаю лямпачку.

* * *

Мы жывём,
пакуль гарыць наша зорка.
Цікава: а для каго зьзяе
Месяц?

* * *

Сланечнік
утаропіўся на дзьмухаўцы:

**Віслава ШЫМБОРСКА****Лужына**

Зь дзяцінства я добра помню
той страх.
Я абмінала лужыны,
асабліва сьвежыя, пасля
дажджу.
Адна зь іх жа магла быць бяз
дна,
хоць выглядала, як іншыя.

Ступлю і раптам правалюся
ўся,
пачну ўзьлятаць уніз,
яшчэ глыбей уніз,
у кірунку адбітых хмар,
а можа, і далей.

Потым лужына высахне,
зачыніцца нада мной,
а я назаўсёды злоўленая —
дзе —
зь неданесеным на паверхню
крыкам.

Толькі пазьней прыйшло
разумьне:
ня ўсе дрэнные прыгоды
зьмяшчаюцца ў законах
сьвету
і, нават калі б хацелі,
ня могуць здарыцца.

Усё

Усё — *wszystko* —
слова нахабнае і пыхліва
надзьмутае.
Яно павінна пісацца
ў двухосьці.
Робіць выгляд, што нічога
не абмінае,
што злучае, абдымае,
утрымлівае і мае.
А тым часам яно
толькі шматок завірухі.

Пераклад з польскай мовы
Анатолія Вярцінскага

Хай жывое не трывожыць нас.

Паўтарэньне даўніны жажлівай:
Соль зямлі крыжувецца заўжды...
Нагінае голаў сіратліва
Чорны дуб ля мёртвае вады.

**Кацярына ШВЕД
Беларусы!**

Не патрэбна багацьце, ні грошы,
ні слава!..

Як такое з Радзімай зрабіць
мы магілі?
Беларусы! Нашчадкі сьвятога
Ўсяслава!

Ці вы чуеце стогны бацькоўскай
зямлі?
Ці ты чуеш, як плача гаротніца-
мова?

Яе топчуць нагамі манкурты свае!
Беларускае матчына роднае слова
Ім у горле сухім камяком застрае.
Дык паўстань, беларус, зь
небыцця, як з магілі!

Прытуліся да роднай бацькоўскай
зямлі!
Яна дасьць табе моцы, жыццёвае
сілы,
Каб шчасьліва і вольна нашчадкі
жылі!

Юлія ОКУНЕВА

* * *

Але Ходан і ўсім, хто ішоў
да мяне з дабрам

Мілья твары, далёкія, блізкія...
Колькі было іх у жыцьці!
Сьціпленыя, шчырыя і прамяністыя,
Хто вам казаў, што рабіць, куды
йсьці?

Несьлі ў сьвет дабрыню і спагаду,
Веру, Надзею, Любоў.
У спрэчках са злом не хаваліся
ззаду.

Трэба было — паднімаліся зноў.
Кружацца думкі бурштынавай
нізкаю.

Сьветлыя цені плывуць па сьцяне.
Мілья твары, далёкія, блізкія,
Быццам у німбах стаяць ля мяне.

**Аляксандар ЯРАШУК
Дурманіць бэз**

Прырода неяк выпадкова
Прыбрала хмары ўсе зь нябес.
У народзе загулялі словы:
"Прышла вясна".
Дурманіць бэз.

Як зелянінай зарастае
Ўзімку зроблены надрэз,
Так сэрца, кроў адпачываюць
Пасьля пакут.
Дурманіць бэз.

Ураньні птушак шчабятаньне,
Шуміць гальлём вясновы лес...
Пляе паветра аб каханьні.
Няўжо яно?
Дурманіць бэз...

пакаленьне
N E X T

Тэда Лі

Восеньская дэпрэсія

Холод струменем зацякаў у пакой праз шчыліны акон. Яна ляжала адна пасярод скамячанай пасыцелі зь нязьменным болям, адбітым у вачах і на далонях, на пазногцях, пальцах, сьцёгнах і прасьцінах. Яна дазваляла сабе восеньскую дэпрэсію, калі па вуліцы пераставалі шпацыраваць у майках, панамх і сандалях... Дэпрэсію яна прымала ў выглядзе смутку, у выглядзе бязьдзейнасьці і прагоркллага паху тытуню, адчайных думак і сымбалёў, накрэсьленых пальцам на запяцельным шкле...

Яна не выходзіла са сваёй кватэры, забывалася прычынацца, гатаваць сьняданак, мыць валасы, і пыл аднолькава шарым пластом асядаў на паліцы — падваконьні — падлогу — раскіданыя па пакоі і здранцвелыя ў недарэчных позах рэчы і яе саму, цёплую, сьвежую і няшчасную.

Яе ня клікалі Сарай. Аднак яна была Сарай. Яна любіла зьмешваць акварэльныя фарбы, мяняць ваду сваёй слоікавай *goldfish*, сьпяваць уласныя песьні пад гітару, уяўляць сябе кучаравай, уяўляць сябе зь залёнымі вачыма, уяўляць шарую гадзіну, якая паступова сасьлізгае ў ноч, уяўляць дождж, танчыць, усклаўшы галаву некаму на плячо. Усё, чаго яна не любіла, — гэта Бунін і аранжыкавы сок. Часам яна была аптымісткай. Але гэта было сьмешна. Гэта было чужое.

Яна чакала восені з прагнасьцю, нібы загадзя рыхтуючыся да ўсёзынішчальнай восеньскай дэпрэсіі. Яна залазіла пад тоўстыя коўдры, каб ня чуць грукату фаервэркаў, яна плакала. Вялікія бялікі ейных прыгожых шэра-сініх вачэй зацякалі, ператвараліся ў ружовую мокрую масу, дзе патаналі зрэнькі... З надыходам дэпрэсіі яна часта назірала сябе ў люстэркавых паверхнях пакрытых лакам шафаў і асьветленых зь сярэдзіны аконных шыбаў, выключанага кампутарнага манітора і халоднага слоіка з халоднасардэчнай істотай. Насыценны гадзіннік паказваў дакладны час у японскай сталіцы. Сара была Сарай, і яшчэ ясьней, чым гэта, яна была бледная свае шчокі, схуд-

нелую паставу і звалыныя валасы — сваю дэпрэсію. Усё навокал можна было аб'яднаць пад некалькімі пунктамі ейнага ненапісанага трактату пра восень і пакуту.

Пазамінулай восеньню ўсё было інакш. Дзённае менскае паветра пахла малаком, было стомленым і мяккім... Тады яна ўпершыню пакахала. Упершыню так калюча і бессаромна. Той восеньню яна была яшчэ зусім малой, дзяўчонай, дзіцяткам. Восень, за якую яна пасталела, за якую ўпершыню адчула сябе жаданай.

Гэта ўжо так далёка, амаль нерэальна. Калі ты малады, два гады твайго жыцця могуць разьдзяляць усе стадыі тваіх "я". Распластаўшыся на ложку, дзе ў тую восень марыла дзяўчынка з доўгімі косамі, маладая жанчына са зьбітымі валасамі перажывала сваю дэпрэсію. Дні капалі на нэрвы, як кроплі зь незакручанага крана на дно бліскучай місы.

Тая, што была Сарай, пасьпела зразумець: ніхто толкам ня ведае, што насамрэч слухна і як трэба рабіць правільна. Кожны ў сілах сам скласьці сыстэму ўласнага ўспрымання, толькі большасьць намаганняў не абцяжарваць сябе лішняй магчымасьцю выбіраць.

Пераважная большасьць ня любіць валодаць правам выбару. Выбіраць любяць выбраныя.

Яна зразумела, што сама хоча дзесяць гадоў ложка, гэтых пакутаў і гэтай дэпрэсіі, бо яны ёй блізкія. Падобнае прыцягвае падобнае. Касьмічны закон.

Няхай гэта дэпрэсія. Смутак. Боль. Самагубства. Яна адчувала сябе гераіняй рамана Казьлё, і гэта дазваляла ёй паводзіць сябе яшчэ больш бездаказна. Можна піць пігулкі, пісаць перадсьмяротныя гістарычныя пасьляні, а лепш за ўсё зацягнуць сваё цела на халодную кухню, запаліць газ і заварыць сунічнай гарбаты...

За сьвятлом бэзавых сьвечак мінае боль, за кубкам духмянай вадкасьці мінае дэпрэсія. Кожны мае права на выбар. Перачкакаць сезон вятроў на тонкіх прасьцінах ці сустраць сезон зьліваў без парасону. Ці з парасонам.

Зьміцер Шызы

Варта пачакаць



Беларусь вельмі восеньская краіна. Неспаўнасьць, прывіднасьць, адцягненасьць восені пасуюць яе вобразу. І яшчэ пасуе вечнае чаканьне. Беларусь як вялікая чакальня.

Восень — тайм-аўт між двума гульнёвымі пэрыядамі, транзытная станцыя вялікага вандраваньня. І таму — трэба пачакаць. Моўчкі. Паміж сьпёкай і сьнегам — прытайся, сьцішымся. Антракт, спадарства.

Восень (як і чаканьне) абвастрае нашыя адчуваньні — слых, зрок, нюх. Выхоўвае нашыя вочы. Яны нечакана здабываюць пэрспэктыву. Позірк больш ня блытаецца ў летнім веці і буйным лісьці — ён сягае ўдалечыню. Бессперашкодна! Адшукаць пэрспэктыву — як знайсці собскую свабоду. Іншая справа — у які бок зірнуць. Так хочацца рва-

нуць кудысьці за далягляд... Толькі цягнік яшчэ не прысьпеў. Чакайма, сузіральнікі.

Увосень хочацца маўчаць. Паміж словамі, над словамі. Прабел (хоць прабел — гэта ўжо зіма). Але ж якую асалоду прыносіць слова, вымаўленае восеньскім ранкам. Блытанае, пчабятлівае шматслоўе — не для аскетычнай восені. Падняцца зранку і — яшчэ да кавы — ціхутка, са смакам вымавіць некалькі родных беларускіх словаў. Так можна пачаць. Пачаць — і цешыцца надалей матчынай мовай, забыўшыся на чужую. Восень спрыяе.

І пахне восень чыста. Лазьняй. Дакладней — прылазьнікам (зноў прамежкавасьць), бо ўжо ня гарача. Папарыліся, цяпер можна перавесці дух, заспакоіць сэрца, памаўчаць. І праз хвілінку кінуцца ў палонку зімы. А пакуль — пачакай.



ПОКАЗКИ ад дзядзькі Рыгора

Малая пытаецца ў маці:

— Які ён, цягнік?

Маці адказвае:

— Дачушка, як наша хата, Хадорына хата, Праксэдзіна хата вярочкай счэплены, і трактар цягніць. А там людзі сядзяць.

У адзіным вушацкім шапіку жанчына купляе канвэрт. Зірнуўшы на наклееную марку, рашуча пярэчыць:

— Што гэтага лысага даяцё, у мяне свой лысы.

— Гэта ж такі вядомы!

— Усё роўна лысы. Свой надакучыць.

Памерла ў чалавека жонка. Пагараваў-патужыў дый ізноў ажаныўся. Новую жонку просіць:

— Вары мне штораўня малочны суп, як варыла нябожчыца. Дужа мне да смаку ён.

Зварыла новая жонка суп. Есьць, але кажа, што не такі, як у першай. Яна і солі дабаўляла, і цукру. Усё роўна не такі.

Неўзабаве знайшлося ў іх малое. Гаспадыня ставіць варыць суп, а тут дзіця закуцікала. Пакуль яна яго сунічала, варыва прыгарэла. Муж узяў сам зь печы, есьць і ішчасліва крычыць:

— Цяпер такі, як у маёй першай!..

Адна баба не трапляла зь яцем. Сварыліся й не мірыліся. Звадзіліся й ня ладзіліся. І пайшла цешча да шаптуна, да ведзьмара. Той даў бабе вады замоўленай і наказаў:

— Як пачнець яго забіраць, набяры ў рот вады і трымай, пакуль не аціхніць. І роб так шэсьць разоў. А калі ненарокам праглынеш ваду, скоранька бяжы й набірай новай у рот. І памагло...

— ...У нас тут адну электрыкай завуць: як ток, скрозь праходзіць. Дзе хаўтуры, дзе імяніны, дзе корм які, дык там і пад'есь і яшчэ дамоў прывязець.

Дзед Стахван сядзіць на прызьбе, дрэмле. А тут певень упыліў за курыцай. Дзед сыпнуў жменьку зярнят. Певень накінуўся на пачастунак. І на курыцу забіўся.

Дзед глядзіць, як агняхвосты кавалер прагна дзяўбе зярняты,

ды ўголас думае:

— Ня дай Бог, каб я да таго дажыў...

Скупы адважыўся прадаваць бульбу. І пачаў кожную бульбину разразаць напалову, каб болей было.

У аднаго вушацкага было шмат дачок. І вечарам, перад сном, рабіў ён своеасаблівае перакліканьне, перш чым заперці дзверы на засоў:

— Гапка ёсь, Ганулька ёсь, Праксэда ёсь, Тэклія ёсь? Засоўвай!

Было, што Пятрусь Броўка, наведваўшы землякоў у Пуцілкавічах, пачаў пытацца пра сваіх аднагодкаў, хто зь іх хто, хто чым займаецца. Яму й адказваюць, што Аўлас кароў пасець, Хвядос на фэрме робіць, а Якута — настаўнікам. Броўку здзівіла:

— Як гэта Якута настаўнікам стаў, ён жа скончыў адну клясу з калідорам?

— Дык ён на конезаводзе настаўнікам, — кажуць землякі цалкам сур'ёзна.

Афрыканскія госьці ў вушацкім музэі, які завецца музэем народнай славы. Дырэктар Мікола Кіпіч (прозьвішча такое не ад расейскай цэглы, а таму што зачынальнікі роду былі кіпчак-тлумачыць, дае звесткі, распавядае. Дайшла чарга й да славуных землякоў. Госьці стомлена-сумныя. Ды калі прагучэла "Васіль Быкаў", ажывіліся, бо імя гэтае чулі ў сябе дома.

Потым Мікола, сын Міколаў, казаў:

— Далар — і ў Афрыцы далар, а Васіль Быкаў — ва ўсім сьвеце Васіль Быкаў.

Кіроўца пытаецца ў бацюшкі, ці ёсьць рай і пекла. Бацюшка адказвае:

— Рай ёсьць, а пекла няма. Бо ўсю смалу на дарогу вылілі, а ўсіх чарцей на скрыжаваньнях паставілі.

Дужа любілі гэтую прыпавесць вушацкія кіроўцы.

Маці загадала пячы бліны. Паставіла ваду ў печ, а дачку паслала прасіць скавараду, скавароднічак, мучыцу, сольку ды чым бліны памазаць — маселка,

а вада вольная: у нас свая ёсь.

І напаяла бліноў, смачнейшых, чым у паню.

Сабраўся бацька з сынамі далякі лужок касіць. Ідуць, ідуць, а перад імі канаўка. Бацька скок — і пераскочыў.

Сын захоплена заўважае:

— Ты глядзі, наш бацька яшчэ лёгкі, як сабака!

Другі папраўляе:

— Ці ж можна на бацьку казаць сабака. Пераскочыў — ну й хрэн зь ім...

Як шчупак у лусцэ, у юбілейных мэдалях і значках хадзіў па мястэчку вэтэран. Школьнікам распавядаў пра вайну, пра подзьвігі свае.

Мама пра яго казала:

— Гэтак ён ваяваў: аковы рылі, а ён бабам у лапаты ручкі ўстаўляў.

Галоўнае — выжыць, а ўспомніць можна ўсё, што было й чаго не было...

Павёз мужык у сваты хлопца, у якога ня ўсе клёпкі ў галаве былі. Па дарозе паўтараў:

— Ты ж, не пажваўшы, не гавары.

Прыехалі, селі за стол. П'юць, ядуць. Маладзён жваў, жваў кумпячыну дый уступіў у размову:

— Дзядзька, ці помніш, як мы сьвіньню смалілі, а похва лопнула?

Дажваўся.

З глыбіннай Расеі падарожны прыпыніўся ў вушацкага селяніна.

Вушацкі й пытаецца:

— Можна, ты калатушкі паспытаеш?

Расеец:

— Не хочу!

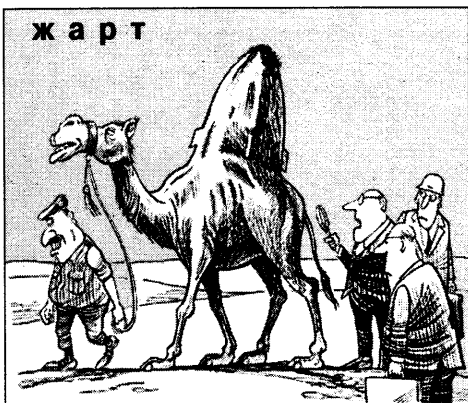
Старшыні калгасу далі слова ў райкамаўскім застольлі. Чарговае чырвонае свята. Той і пачынае па завучаным:

— Няхай жыве Карл Маркс, Фрыдрых Энгельс, Уладзімер Ільіч, таварыш Сталін...

Пэралічвае, пералічвае ўсіх, каго належыць славіць, а думае сваё. І пад канец тосту вырвалася:

— І наагул, няхай жывець хто з кім хочаць!

Працяг на старонцы 16.



прыватныя абвесткі

вітаныі

Вялікая падзяка ўсім, хто ахвяраваў на крыжы ў Курапатах. Сябры Кансэрватыўна-Хрысціянскай Партыі — БНФ **Вальжыну Шугаю** віншую з народзінамі! Будзь вясёленькай, здаровенькай! Галоўнае — не пахваць сваёй маладосці ў марнасьці побытавых справах. Андрэю **Шчыра вінуем** Зымітра і Наталью Букатавых з нараджэннем дачкі! Сябры **Шчырыя вітанні** фінансу менскаму хлопцу Дзянісу Бурку! Жадаю ўсяго найлепшага! Аленка

ідэі

Шаноўныя гамельчукі, патэлефануйце на нумар 77-71-00 і папытайце, якой халеры радыё "Экспрэс" круціць песню пра Пуціна. Сэрж

Сыцілім патрабна дапамога. Разгледзьце іх няштучную прыгажосць, зазірнуўшы ў сэрца... Там жыве анёл. Я бачыла. Аляксандрава дачка

Жаночых магіл няма ў полі. Лепей загінуць стоячы, чым жыць на каленях. Алмер

Не размаўляючы па-свойму, беларусы твораць над сабой самагубства. Лявон П.

Толькі дурнота беларуская можа не размаўляць па-беларуску. Таму як толькі дурноце не зразумела, што калі знікае мова, то знікае і нацыя. Лявон П.

Хто па-беларуску размаўляе, той Беларусь адраджае, а хто не — той выраджае. Дык калі лепш быць — адраджэнцам ці выраджэнцам (вырадкам)? Лявон П.

Асуджэнне захопу закладнікаў у Маскве чачэнскімі незалежнікамі на тле трымання расейцамі ў закладніках цэлай рэспублікі ёсць крайнім цынзізмам! Сумленныя Нацыі

Біблія. Нязрушаны камень. Для мяне? Станіслаў

Не на іншамарцы, а ў беларускім легкавіку будзе ездзіць на працу сярэдні беларускі рабочы ва ўмовах іншых стандартаў і ўзрослага ўзроўню жыцця! Беларус

Дзіва ў Беларусі: дзьева плыні цякуць у адным рэчышчы, пад адной зоркай, але ў супрацьлеглых напрамках. Mikita z Imperyji Babroŭ

Актарам БДТ: Парфяновіч, болей прымітывізму, і грандьеўных поспех Кашпур-Трацякоў Вам забяспечаны! Mikita z Imperyji Babroŭ

кантакты

12 лістапада летась зачынілі "Пагоню". Пагонейцы П.Мажэйка і М.Маркевіч адбываюць трэці месяц пакарання. Падтрымаем іх! Дашлеце ім на "хімію" паштоўкі з самымі простымі словамі падтрымкі. Паўлу Мажэйку: мікра-н №3, д.3, п.коі 208, 2427210, Жлобін, Гомельская вобл.; Міколу Маркевічу: вул. Сумчанкі, 38, п.коі 434, 213760, Асіповічы, Магілёўская вобл.

"За Незалежнасць". Беларускі народ — гаспадар сваёй краіны". 17 лістапада (нядзеля), пл.Я.Коласа, 12.00. Калі ты за Беларусь — прыходзь! БПСайцы

"А над усім майце любоў", якая ёсць сукупнасць дасканаласці". Каласіям 3:14. Кожную нядзелю а 18 гадзіне беларусамоўнае богаслужэнне ў царкве "Ласка Божая". Менск, вул.Гурскага, 48

Зь дзецымі й дарослымі на вярштату "Батлейка" наўчымся рабіць лялькі, гуляць шпэктакляў, складаць трыялетаў, разумець сямантыку традыцыйных святаў... Т.: 247-13-40. Запрасяецца пана Скіргайлу

Батлейныя шпэктаклі й граньне на духах і хлетах у Ваших дамох і сядзібах, на васькіх імпрэзах дый акцыях. Т.: 247-13-40. Запрасяецца пана Скіргайлу

Nabor iacinkaj а кар'еікай. Karehavanne vadle syntezy purystychny konceptau. Т.: 247-13-40. Zaprasiecia pana Skirhajlu

ПОКАЗКІ ад дзядзькі Рыгора

Працяг са старонкі 15.

Местачковы далакоп, бывала, казаў ці з дакорам, ці з крыўдаю:
— Усе паміраюць, а хаваць некага.

Падсьнежны чалавек

Адразу пасыла ваіны адзінока маладзіца мяла местачковы пляч. Раптам мятла наткнулася на нешта жывое. Гэта пераможца на ўсю моц "узляў" за перамогу, памянуў сяброў дый рухнуў на дол. За ноч занесла сьнегам, як мядзведзя таго ў берлагу.

Маладзіца раскатурхала мужыка, прывля ў сваё цеснае жылло, адгарэла чым магла. А сама сабе ўсё прыгаворвала:
— Цяпер мужыкі не валяюцца...

Пра сьнежнага чалавека тады ня чулі. А падсьнежны маладзіцы дастаўся, не з Гімалаюў прышоў.

П'юць бацька з сынам. Выпілі, што

Беларуская партыя свабоды ў Менску. Т.: 211-00-00, аб.83602. Кожны аўторак ля помніка Я.Купалу
Я — 28 гадоў, прывабны, інтэлігентны, надзейны, в/а, люблю кнігі. Ты — простая, верная дзяўчына. Пісаць толькі для стварэння сямі. 210021, Віцебск-21, а/с 21, Аляксандру **Адам у добрыя рукі** за пляшку "Лідзкага" ч/б м/т ТВ "Юность" у пенсійным веку. Ледзь дыхае. Kab Zon. Т.: (8-0296) 31-66-19

кватэра

Супрацоўніца часопісу "Паміж" здыме пакой у Менску. Т.: 257-42-71, (8-0296) 19-80-53

Віцебск на Менск. 1-пакоевую кватэру, новую, прыватызаваную мяняю на кватэру. Дапамагу зь перавозкай рэчэй. Т. (у Віцебску): (0212) 36-87-06

кнігі, музыка

Кнігу М.Раманюка "Беларускія народныя крыжы" можна набыць ці замовіць у Гомелі. Т.: 45-11-51

Можна набыць выдатную беларускую каларовую азбучку з малюнкамі, з друкаванымі і прапісанымі літарамі, фармату А3, з вершыкамі на кожную літару. Т.: 288-68-91, пасля 21-й. Ігар і Ганна

Ігнат Дамейка "Маё падарожжа" — новая кніга сэрэй "Беларускі кнігазбор" ужо ў продажы

Новыя кнігі сэрэй "Беларускія" — "Беларусь—Бэлыя: Пераклад збірае народы" можна набыць. Т.: 220-70-27

Набуду кнігу Варга Вікернса "Vongsma" на расейскай мове. E-mail: mmaximus@tut.by

Шукаю рэліз "Cold Meat Industry", а таксама запісы Грэга Брэгавіна й D4Sich. E-mail: mmaximus@tut.by

Набуду рэліз Dark Ambient (Ritual) Gothic/Nepfolk-фармацыяў. E-mail: mmaximus@tut.by

Прадам літаратуру па славянскай гісторыі, культуры і міталогіі. E-mail: mmaximus@tut.by

Прыватная калекцыя экстрамалнай музыкі і тэкстаў шукае новых уладальнікаў. E-mail: mmaximus@tut.by

"Беларускі кнігазбор": Берасце — кнігарня "Іскра", "Дружба", Баранавічы — "Кнігі", Горадня — "Слова", "Кругагляд", Ліда — "Кніжны сьвет", Полацк — "Сьветач"

Паўчарства — за "Правінцыю". Шукаю ў Менску другі нумар часопісу "Правінцыя". Т.: 257-42-71; e-mail: ala_@tut.by

Набуду кнігі Святла Пісаньня ў беларускім перакладзе (не пераклад В.Сёмухі). Т.: 216-28-14 (пасля 20.00)

Выйшаў чарговы 25 нумар футбольнага прырэдніка "OFFSIDE" (Барысаў). Тэмы нумару: "Судзейская змова", "Неадфарматаванае БТ", "Часы Малафеева адыйшлі ў нябыт", "Гульня чорнымі", "Дальтонікаў у міліцыю не бяруць", "Ісламісты", "Картавая сыстэма", "Ламы супраць эскімосаў" ды іншыя, акрамя таго, як заўсёды, шмат карыкатураў, показак і

было, здалося, што мала. Бацька й пасылае сына па бутэльку. Сын пытаецца:

— А грошы?

— За грошы й дурань прынясець, а ты вось так здабудзь бутэльку, — адказвае павучальна бацька.

Сын пайшоў і прыносіць пустую бутэльку.

— А як з пустой выпіць? — пытаецца бацька.

— З поўнай і дурань вып'ець, а ты з пустой выпі, — адказвае сын.

Цыган прадаваў каня. Адпаведна хваліў. Калі пакупец запытаўся, а ці ёсць у каня якія заганы, цыган адказаў:

— Усім конь добры, толькі вянка ня носіць і на дрэва ня лезіць...

Ну й купіў аратай сабе памашніка.

Прывеў дамоў. А конь не даецца надзець хамут. Пад'ехалі да рэчкі, а хвалёны цягун на доўг ня ў дугу ня йдзе.

Рыгор Барадулін

Аўдыё, відэа, CD, кнігі ў Гомелі: плошча Паўстання — штоднядзельна да 13.00. Тэлефон: 45-11-51. E-mail: bandrej@tut.by

Неразумнаму Ня бойся, несвядомы цуда-апалонік, хутчэй нараджайся, набывай акрэслены выгляд. Сонейка ці грымоты, жывы рэальнасцю: туманы і міражы сваёй бягзгладзі пшчотай парушаюць бачнасць. Сьняжынка-чармулінка.

пэрлаў камэнтатараў. Нумар можна набыць у Упраўе БНФ (Варшавіні, 8) альбо замовіць праз e-mail: sah@crossrd.org.by

Новы погляд на паходжанне Русі, гісторыю Беларусі ў часопісе "Гістарычная Брама". Можна набыць у берасьцейскай кнігарні "Іскра" і менскай "Акадэмічнае"

Прапану "Расейска-беларускі харэаграфічны слоўнік". Т.: (8-0296) 36-43-08

Часопісы "ARCHE", "Дзяслоў", "Беларускі гістарычны агляд" ёсць на пл.Паўстання (у Гомелі) штоднядзельна

Вельмі танны прадаюць цудоўныя кнігі з хатняй бібліятэкі на розныя тэмы, у добрым стане. Укладзіце капэрт, вышлю каталёг. А/с 21, Віцебск-21, 210021

Навіны гарадзенскай музыкі на сайце http://michelson.by.ru. Замовы касетаў і кніжак праз пошту: а/с 62, Горадня-3, 320003. Андрэй Мялешка

купоны

Прадам купоны бясплатных абвестак мясцовых газэтаў Гарадзеншчыны і Маладэчна. Мар'ян Вянгрускі. Т.: (01591) 22-1-09

Прадам купоны бясплатных абвестак "НН". Т.: 265-75-73

пасведчаньне

Пасведчаньне інваліда і групы на імя Калгіна Віталія Уладзімеравіча, сэрэй 07 №023681 лічыць неспраўдлым

праца

Шукаем няню на 4—5 гадзінаў працы ў дзень 5 дзён на тыдзень. Гуляць зь дзіцём і дапамагаць у гаспадарцы. Т.: 231-55-71

Зробім на замову беларускія паясы і шмат іншых харошых рэчэй. Т.: 207-00-00, аб.19217; 252-86-28 (Аляксандра)

Выканаю кантрольныя працы па нямецкай мове. Т.: 240-40-24 (пасля 21.00)

Вазьму на характэру тэксты (наркамаўка, тарашкевіца, лацінка). Магчымы пераклад з расейскай на беларускую. Т.: 265-75-73. Эдвард

Беларускія візытоўкі — поштаю! Сучасная якасць і дызайн. Т.: (01642) 37-7-76. E-mail: igvgr@tut.by

Запрашаем у перспектыву бізнэс. Т.: 229-65-03

спачуваньне

Выказваем спачуваньне Анатолю Сысу з прычыны сьмерці маці. Паліна і Мікола Сыцпаненкі

КОШТЫ

на платныя прыватныя абвесткі (для прыватных асобаў, на старонку 16):

Рэкламныя расцэнкі:

— да 20 словаў (тэкставы модуль) — 240 руб.
— звыш 20 словаў (тэкставы модуль) — 300 руб.
— аформленая абвестка — 155 руб. за кв.см.
— аформленая абвестка памерам больш за 24 кв.см. з улікам кошту арыгінал-макету — ад 200 руб. за 1 кв.см.

Абвесткі палітычнага характару і ад грамадзкіх арганізацый аплатаюцца паводле рэкламных расцэнак для камэрцыйных абвестак.

Каб замовіць платную прыватную абвестку, трэба пералічыць грошы праз пошту пераводам на разліковы рахунак: УНП 101115521, рэдакцыя газэты "Наша Ніва", 220600, Менск, вул. Калектарная, 20-а, п. 2-а. Р/р 3012213050010, Ленінскае аддз. ААТ "Белінвэстбанк" Менску, код 763. На зваротным баку бланку паштовага пераводу ў сэктары "Для пісьмовых паведамленьняў" запісваецца дакладна і чытальна тэкст абвесткі, тэлефон для сувязі і абавязкова дадаецца сказ: "За рэкламныя паслугі".

Сабачыя гісторыі

У аднаго сабакі праз двор праклалі газавую трубу. Гражданин мог спаць, бо яму здавалася, што тая труба залатая.

У аднаго сабакі была газавая труба. А ў Граждана быў газ і тамбоўскія ваўкі.

Аднаму сабаку адключылі газ. І ён зразумеў, што за газ трэба плаціць. А Гражданин, калі яму не далі газу, пакрыўдзіўся, бо ён служыў у Савецкай Арміі не для таго, каб у дэмбелі бяспэльна праводзіць маладыя гады.

Адзін сабака граў на піянерскай трубе, каб разбудзіць дзяцей. А Гражданин іграў на газавай трубе, каб яшчэ раз разбудзіць Герцэна.

Адзін сабака захвараў. Патэлефанаваў у хуткую дапамогу. Слухаўку падняў Гражданин і сказаў: "Заплаці за газ і сьпі спакойна!"

В.А.

паштовая скрынка

Алесь К. зь Менску. Сабачыя гісторыі ў Вас атрымаліся прыватныя. Багата хто з чытачоў не зразумее, пра што гаворка.

Рому П. з mail.ru. Пытаньне пра кабарэ перашлем аўтару.

Жаньне Н. зь Менску. Ахвяруйце тады гэтыя грошы, гэтую кватэру на беларускі рух.

Дарылі Л. з Залесься. На жаль, ваш матэрыял запазыўся на два тыдні — пра такіх падзеі трэба паведамляць хутка, бо інфармацыя мае ўласцівасьць старэць. Апроч таго, пішучы пра сустрач з пэўтай, Вы не пазначылі, у які ж дзень яна была, а сказаўшы пра "ўнікальны погляд" спн.Патаваў на нашу гісторыю, не адзначаеце, у чым ягонае ўнікальнасьць. Улічыце гэта, калі ласка, як будзеце яшчэ нам пісаць.

Сяргей В. з Гомелю. З "Днямі санітараў" тая ж праблема, што і раней: стыль ёсць — сюжэтнага стрыжня няма. Назьбірана ўсягоўсякага. Не газэтная рэч.

Разаліі Р. зь Менску. Газэта не магла прысьвяціць той нумар тэме захопу заложнікаў у Маскве, бо ён здарыўся, калі газэта падпісвалася ў друку, і зьмяніць яе мы ўжо не маглі. Мы муслі прааналізаваць усе галоўныя падзеі тыдня — у тым ліку і канфлікт вакол Нямцова. Паглядзеце наступны нумар — там напісана болей.

Міколу Б. з Дубровы. Зрабіць даведнік, як Вы прапануеце, мы наўрад ці пакуль здолеем. Абмяжумся, відаць, вялікім выніковым Калядным нумарам.

Алене з Магілёва. Магілёўскіх ТБМаўцаў узначалывае сп.Міхась Булавацкі. Зь ім можна скантактавацца, даслаўшы ліст на адрас: 212030, г.Магілёў, а/с 3.

НАША НІВА

незалежная газэта

заснаваная ў 1906, адноўленая ў 1991

галоўныя рэдактары "Нашай Нівы":

З.Вольскі (1906), А.Уласаў (1906—1914), Янка Купала (1914—1915), А.Луцкевіч, У.Знамяроўскі (1920), С.Дубавец (1991—2000).

сакратарка рэдакцыі	Наста Бакшанская
галоўны рэдактар	Андрэй Дынько
выпускны рэдактар	Сяргей Ерш
карэктар	Сяргей Петрыкевіч
карэктарка	Галіна Рабянкова
нам. галоўнага рэдактара	Андрэй Скурко
мастацкі рэдактар	Андрэй Чык
выдавец і заснавальнік	Фонд выдання газэты "Наша Ніва"

АДРАС ДЛЯ ДОПІСАЎ:

220050, Менск, а/с 537

Tel/fax: (017) 284-73-29, (0296) 13-32-32.

E-mail: nn@promedia.by

On-line: www.nn.by

© НАША НІВА. Спасьылка на "Нашу Ніву" абавязковая, 8 палос фарматам А2. Друкарня РУП "Выдавецтва "Беларускі Дом друку", Менск, пр. Скарыны, 79. Рэдакцыя не нясе адказнасці за змест рэкламных абвестак. Кошт свабоды. Пасведчаньне аб рэгістрацыі пэрыядычнага выдання № 581 ад 4 ліпеня 2002 г., выдадзенае Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь. Юрыдычны адрас: г. Менск, вул. Калектарная, 20а, п. 2а.

Наклад 3919.

Нумар падпісаны ў друку 13.11.2002.

Замова 7911.

Рэдакцыйны адрас: Менск, Калектарная, 20а/2а

У продажы —

"дзіцячы" нумар "ARCHE"

Яго аснову ўтвараюць успаміны пра сваё маленства розных вядомых у Беларусі людзей, а таксама дзіцячыя апаведы беларускіх пісьменьнікаў розных генэрацыяў. У рубрыцы "Кніга" публікуецца багата аздаблены ілюстрацыямі пераклад "Алесіны прыгоды ў дзівоснай краіне" **Луіса Керала** (упершыню па-беларуску). Друкуюцца вершы **Аляксея Знаткевіча** і **Юрася Пацопы**, крытыка **Данілы Жукоўскага**, гуманістыка **Франка Сысіна**. "ARCHE—Нашы дзеткі" прыкметна патаўсць у параўнаньні з папярэднім нумарам і мае 256 старонак. Якасьць друку таксама палепшала.

ARCHE

НАШЫ ДЗЕТКІ



Даведкі можна атрымаць праз e-mail arche@arche.org.by

Часопіс прадаецца праз сетку "Белсаюздруку", кнігарні аб'яднаньня "Белкіна", таксама ў прыватных распушчэньнях.

КУПОН БЯСПЛАТНАЙ ПРЫВАТНАЙ АБВЕСТКІ

Запоўніце гэты купон, і мы надрукуем Вашу абвестку (ня больш за 15 словаў) бясплатна. 220050, Менск, а/с 537

Тэкст

Імя і прозьвішча
Адрас, тэлефон